

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Quart període

Sèrie P - Número 49

Dijous, 17 d'abril de 2008

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 34, segona i darrera reunió

S U M A R I

Salutació

al president i a una delegació de l'Assemblea Legislativa de Nova Gal·les del Sud (Austràlia) p. 3

Declaració

del Parlament de Catalunya de suport a la candidatura dels castells com a patrimoni cultural i immaterial de la humanitat, de la UNESCO (tram. 401-00019/08) p. 3

Pregunta

al president de la Generalitat sobre els acords amb el Govern de l'Estat per a solucionar la crisi de l'aigua i sobre el finançament del transvament de l'Ebre (tram. 317-00143/08) p. 3

Pregunta

al president de la Generalitat sobre la crisi de l'aigua i les relacions amb el nou Govern de l'Estat (tram. 317-00145/08) p. 4

Pregunta

al president de la Generalitat sobre la valoració de l'acord amb el Govern de l'Estat de portar aigua de l'Ebre a Barcelona (tram. 317-00142/08) p. 5

Pregunta

al president de la Generalitat sobre la nova cultura de l'aigua i les solucions a la situació de sequera (tram. 317-00144/08) p. 6

Pregunta

al president de la Generalitat sobre la política en matèria d'aigua (tram. 317-00148/08) p. 7

Pregunta

al president de la Generalitat les responsabilitats que pensa assumir amb relació a la gestió que ha fet el Govern de la crisi de l'aigua (tram. 317-00147/08) p. 8

Pregunta

al Govern sobre les inversions previstes amb finançament extraordinari relacionades amb la mobilitat (tram. 310-00196/08) p. 10

Pregunta

al Govern sobre el desplegament de la Llei de l'Estat 39/2006, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència (tram. 310-00188/08) p. 10

→

Pregunta

al Govern sobre les tasques de coordinació territorial del Departament de la Vicepresidència (tram. 310-00193/08) p. 12

Pregunta

al Govern sobre l'endeutament públic de la Generalitat (tram. 310-00194/08) p. 13

Pregunta

al Govern sobre l'elecció del director general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 310-00191/08) p. 15

Pregunta

al Govern sobre l'obertura de delegacions a l'exterior (tram. 310-00189/08) p. 16

Pregunta

al Govern sobre els mitjans previstos per a difondre entre els treballadors públics el nou model d'administració electrònica (tram. 310-00190/08) p. 17

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política i les actuacions en matèria d'urbanisme en l'àmbit local (tram. 302-00092/08) p. 18

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política ramadera (tram. 302-00093/08) p. 23

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la informatització de l'Institut Català de la Salut i el millorament de la coordinació informatitzada entre l'assistència primària i especialitzada i els proveïdors del Servei Català de la Salut (tram. 302-00094/08) p. 31

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les actuacions previstes amb relació a la sequera a les comarques de Lleida (tram. 302-00095/08) p. 36

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política de l'aigua (tram. 302-00096/08) p. 37

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció pot ésser consultada a l'expedient del Ple.

SESSIÓ NÚM. 34.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i sis minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Sr. Bayona i Rocamora.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

El president

Es reprèn la sessió.

Salutació

al president i a una delegació de l'Assemblea Legislativa de Nova Gal·les del Sud (Austràlia)

Voldria fer avinent a les senyores diputades i als senyors diputats que aquesta cambra té l'honor de rebre oficialment una delegació del Parlament..., de l'Assemblea Legislativa de Nova Gal·les del Sud, encapçalada pel seu president, l'honorable senyor George Richard Torbay, al qual trametem la nostra salutació.

(Aplaudiments.)

Declaració

del Parlament de Catalunya de suport a la candidatura dels castells com a patrimoni cultural i immaterial de la humanitat, de la UNESCO (tram. 401-00019/08)

Així mateix, abans de passar a la sessió de control, donarem lectura a la declaració del Parlament de Catalunya de suport a la candidatura dels castells com a patrimoni cultural i immaterial de la humanitat, de la UNESCO.

«Els castells s'han convertit en una de les expressions més brillants de la cultura popular i tradicional a Catalunya. Van començar a adquirir protagonisme al segle XVIII, en els balls populars de cercavila de les moixigangues o ball de valencians. La primera documentació que prova l'existència de colles castelleres és del 1805; actualment hi ha una seixantena d'agrupacions o colles en actiu escampades arreu del país, la qual cosa és un bon indicador de la pervivència de la tradició i de la vitalitat del fet casteller.

»La tradició de bastir construccions humanes és una realitat viva i dinàmica en l'àmbit territorial que li és propi. Els castells han esdevingut un fenomen singular en l'àmbit mundial, un referent simbòlic de la cultura catalana al món, sòlidament arrelat a la societat, culturalment transcendent i, alhora, un fenomen plàstic d'una gran bellesa que transmet emoció.

»Però l'autèntica virtut dels castells –més enllà de l'atractiu i el valor intrínsec que tenen com a construccions humanes–, el que els ha fet perdurar en el temps, és la capacitat d'integració social: permeten que les persones que hi participen –siguin homes o dones, i

independentment del seu origen social i geogràfic i de la seva edat–posin el seu esforç individual per sobre de les diferències i de manera desinteressada per a assolir solidàriament un objectiu comú, compartit i col·lectiu.

»Aquests valors universals són el veritable patrimoni dels castells, que, oberts com estan a tothom, volen compartir amb la resta de la humanitat.

»Per tots aquests motius, el Parlament de Catalunya dóna suport a la candidatura per a la inscripció dels castells a la llista representativa del patrimoni cultural i immaterial de la humanitat, de la UNESCO.

»Palau del Parlament, 16 d'abril de 2008.»

Pregunta

al president de la Generalitat sobre els acords amb el Govern de l'Estat per a solucionar la crisi de l'aigua i sobre el finançament del transvasament de l'Ebre (tram. 317-00143/08)

I comencem amb les preguntes al president de la Generalitat. Té la paraula per formular la primera, en nom del Grup Mixt, l'il·lustre senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. En els darrers dies, ja ve sent habitual en aquesta sessió, fins i tot..., de control, en l'última sessió de control parlar de la crisi de l'aigua.

A nosaltres ens agradaria, avui, saber –sobretot, després d'aquests canvis de darrera hora de planejaments des de la darrera sessió de control– per què el Govern de Catalunya, si apostava per un transvasament del Segre –amb declaracions fetes tant del conseller com del mateix Govern–, per què s'ha apostat, finalment, per un altre transvasament? Quina ha estat la coordinació amb el Govern d'Espanya? I, finalment, també saber, si aquest transvasament serà un transvasament que pagarem amb aquests 180 milions d'euros els catalans, que es pagarà des de part de l'Estat, qui farà front a aquest pagament? I també saber si serà com els Lego, desmuntables o no desmuntables?

Gràcies.

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Sr. José Montilla i Aguilera)

Sí, gràcies, senyor president. Senyor diputat, si vostè recorda l'última sessió de control, jo vaig dir que estàvem estudiant totes les opcions; que el Govern havia preparat una opció que podia fer per si mateix perquè tenia els instruments –tenia els recursos, tenia els tubs, tenia les bombes–, que era la del Segre, però que estàvem estudiant altres opcions. Fins i tot vaig dir que l'opció del Segre encara no l'havíem demanat formalment al Govern.

Bé, hem continuat estudiant altres opcions. Ho hem fet amb el Govern d'Espanya. I, per tant, ja vostè coneix quina és la solució per la qual apostem, i la que implementarem al llarg dels propers dies.

Com es pagarà, això? Amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

El president

Senyor Rivera, té la paraula.

El Sr. Rivera Díaz

Bé, a veure, la veritat és que, el 26 de març, el conseller de Medi Ambient el que afirmava és que ja estaven preparats l'estudi i la posada en marxa de les famoses estaques, eh?, del Segre –el 26 de març, conseller de Medi Ambient. Per tant, el que sabem i el que sabia la ciutadania de Catalunya és que aquesta era l'aposta del Govern. Una aposta que, a més a més, s'havia fet –sembla– sense comptar amb el vistiplau del ministeri competent. El ministeri, després, amb rotunditat desmentia aquest transvasament del Segre.

Per tant, el que ha passat aquí, clarament, és que hi ha hagut, primer, descoordinació amb l'Estat; segon, ocultació d'aquest pla –d'aquestes famoses estaques–; tercer, una descoordinació absoluta dintre del Govern, perquè cada grup o, millor dit, cada partit dintre del Govern ha dit una opinió diferent, i s'ha mantingut..., i, fins i tot avui, a la premsa tenim manifestacions diferents a demanar dimissions a les Terres de l'Ebre per part d'alguns partits. El que està succeint aquí, en definitiva, és que no hi ha coordinació dintre del Govern.

I li recordo també que a l'última sessió de control precisament vostè deia mentiders a alguns diputats, concretament a mi mateix, perquè dèiem que hi havia unes sentències del Tribunal Superior de Justícia que demanaven un canvi al model educatiu. I ens deia directament que dèiem mentides.

Doncs, miri, jo li vaig a llegir una frase ara i a veure si sap de qui és. «Amb l'orgull i la responsabilitat dels que han complert la seva paraula, els socialistes som l'única garantia de l'enterrament definitiu del transvasament de l'Ebre», Carme Chacón –flamant nova ministra de Defensa–, 9 de febrer de 2008.

La senyora Chacón, que em sembla que és del seu partit, deia... –la candidata del PSC–, deia que ells eren la garantia del no al transvasament. Deu dies després de les eleccions, comencen a canviar el criteri. Vostè, senyor Montilla, el seu Govern, i no només el Departament de Medi Ambient, sinó el seu Govern, diu una cosa abans de les eleccions i una cosa després. El que està passant aquí, en definitiva, és que vostès no són capaços de tenir una sola opinió i estan enganyant la ciutadania de Catalunya.

El president

Gràcies. Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Sí, gràcies, senyor president. Senyor diputat, també vostè pot rellegir el diari de sessions, on veurà que jo vaig dir que faríem qualsevol cosa per tal que els ciutadans del nostre país afectats per la sequera tinguin aigua a la tardor. I això és el que és important. I en això és en el que hem estat treballant.

Respecte a declaracions de... Aquí, aquesta sessió de control és al Govern de Catalunya i al seu president. Vostè no ha aconseguit l'acta de diputat, no tindrà la possibilitat de controlar, en aquest cas, a la que diu vostè..., aquestes declaracions de la ministra del Govern d'Espanya. Una altra vegada, igual els ciutadans li donen l'oportunitat. Aquesta, no la hi han donat.

El president

Senyor Jaume Bosch...

Pregunta

al president de la Generalitat sobre la crisi de l'aigua i les relacions amb el nou Govern de l'Estat (tram. 317-00145/08)

...en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula per formular la següent pregunta.

El Sr. Bosch i Mestres

Molt honorable president. La setmana passada es va celebrar el debat d'investidura del president Rodríguez Zapatero i ja ha pres possessió el Govern amb el qual s'haurà de relacionar la Generalitat.

El primer tema urgent de negociació ha estat el de la sequera. El Govern de la Generalitat ha adoptat mesures estructurals en el marc de la nova cultura de l'aigua, i també d'emergència per evitar restriccions dins de les seves competències. Però, la decisió de portar aigua de la conca de l'Ebre és competència de l'Estat. La resposta del Govern central davant la possibilitat, com a darrera mesura, de captar aigua del Segre de forma temporal fou rebutjar-la amb l'argument que no acceptava captar aigua de la conca de l'Ebre. Dues setmanes més tard, s'acorda una alternativa que també implica portar aigua de la conca de l'Ebre, descartant altres opcions que presentaven inconvenients però també avantatges.

Sabem, però, que cal evitar les restriccions. I per això assumim l'opció de l'Ebre, amb un seguit de condicions, entre les quals destaquem: Que sigui una captació temporal i reversible, és a dir que deixi de funcionar quan acabi l'emergència, amb garanties polítiques, jurídiques i tècniques. En aquest sentit, de cara al futur, que no signifiqui detracció del riu. I que s'agilitin les obres del Pla integral del delta de l'Ebre.

Però, president, arriba de Madrid una interpretació que semblaria fer el PSOE sobre els resultats del 9 de març. De forma ben curiosa, en lloc de valorar que els vots socialistes a Catalunya han evitat la victòria del PP, hi ha qui considera que la política amb relació a Cata-

lunya ha provocat mals resultats del PSOE en altres comunitats. Aquesta anàlisi podria haver-se començat a aplicar en el cas de la sequera o en el manteniment en el càrrec de la ministra de Foment Magdalena Álvarez. Però el més greu és que aquesta anàlisi pot condicionar de forma negativa el desenvolupament de l'Estatut, el traspàs de rodalies i regionals, la nova forma de gestió de l'aeroport del Prat o la negociació del nou sistema de finançament.

Tant de bo no sigui així, però en tot cas voldríem conèixer, president, la seva opinió.

Moltes gràcies.

El president

Senyor president té la paraula.

El president de la Generalitat

Sí, gràcies, senyor president. Senyor diputat, vostè em planteja dos temes ben diferents; per un costat, tot allò que fa referència a la situació de la sequera i a les actuacions del Govern per evitar les restriccions a l'àrea ATLL a la propera tardor, i per un altre, quins seran els fonaments de les relacions del Govern de Catalunya amb el nou Govern d'Espanya, no?, en els temes més importants que tenim a l'agenda política.

Pel que fa referència al primer tema, vostè sap que el Govern només té un objectiu a curt termini: garantir el subministrament d'aigua a tots els catalans, i entre ells els 5,5 milions que viuen en aquesta regió ATLL, que si continuéssim amb una sequera, amb una situació com l'actual –tot i que avui plou una mica– podríem estar sotmesos a restriccions durant la propera tardor si no es prenen mesures, a més a més de les que ja hem pres, que en són moltes. Les hem pres, no ara: des de fa temps –des de l'estiu passat. Algunes d'aquestes actuacions tindran resultat, algunes a mitjà i llarg termini –les dessalinitzadores– i d'altres que han tingut resultats positius ja, a curt termini, sinó el problema de la tardor no el tindríem a la tardor, el tindríem ara.

La nostra obligació era donar resposta a aquesta situació i és el que hem fet: prendre les mesures de forma conjunta amb el Govern d'Espanya per evitar restriccions. La decisió final és coneguda: captar, de forma provisional i excepcional, aigua de l'Ebre per fer front a aquesta situació d'emergència. Hi havia diverses opcions i, finalment, ens hem decidit per una que és possible pel que fa al temps, reversible i respectuosa amb la nostra cultura de l'aigua. Ho reitero, aquesta és una mesura excepcional i per fer front exclusivament a una situació d'emergència.

I, pel que fa al segon tema que vostè em plantejava, he de dir que tenim molts reptes per endavant que no seran negociacions fàcils –ho he dit en més d'una ocasió– i que haurem de defensar, tots, els interessos de Catalunya –el president i el Govern, els primers.

Però sap vostè que és molt diferent negociar el desplegament de l'Estatut amb qui el va defensar i el va votar, que amb qui l'ha portat al Tribunal Constitucional per

intentar que sigui declarat inconstitucional i, per tant, invalidat.

Per tant, senyor diputat, no serà fàcil però el Govern de Catalunya està preparat per afrontar aquest repte, per negociar, per començar a negociar novament el desplegament de l'Estatut amb el nou Govern, el finançament amb els terminis que preveu l'Estatut. I, per tant, estic convençut que si el conjunt de forces polítiques catalanes també estan darrere del Govern –com és obligat–, l'èxit del conjunt de la negociació estarà, evidentment, molt més a prop.

Moltes gràcies.

El president

Doncs la següent pregunta la formula...

Pregunta

al president de la Generalitat sobre la valoració de l'acord amb el Govern de l'Estat de portar aigua de l'Ebre a Barcelona (tram. 317-00142/08)

...en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'excel·lentíssim senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies, senyor president. Senyor president de la Generalitat, nosaltres volem saber quina és la valoració que fa el Govern de Catalunya, en el seu conjunt, amb relació a l'acord que s'ha assolit per portar aigua de l'Ebre a Barcelona. I volem saber, no només la seva opinió, sinó saber si la seva opinió és compartida per tots els membres d'aquest Govern.

El president

Senyor president, té la paraula.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, vostès i altres partits de l'oposició ahir van qüestionar l'opció que ha pres el Govern de Catalunya i la política que ha portat el Govern de Catalunya respecte a aquesta qüestió en una moció que es va debatre.

Vostès ja coneixen perfectament quin va ser el resultat: els partits que donen suport al Govern tenen una posició i van donar recolzament, en aquest moment, a qui lidera aquesta procés com a responsable dels temes hidrològics, hídrics, de les polítiques mediambientals a Catalunya, que és el conseller Baltasar. Aquesta és la posició del Govern.

El president

Senyor Sirera...

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies, senyor president. És una llàstima que vostè no hi fos present quan vam discutir aquesta moció, perquè

s'hauria adonat que el nosaltres dèiem era el mateix que està demanant Iniciativa per Catalunya - Verds a les Terres de l'Ebre, que és que el conseller de Medi Ambient plegui. I, per tant, era això el que nosaltres demanàvem.

Miri, senyor president, novament vostè ha tornat a fer el que jo sempre li dic que no ha de fer. (*Rialles.*) Vostè ha tornat a posar-se al costat dels interessos electorals del Partit Socialista, i no al costat dels interessos dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Vostè i el Govern espanyol han arribat a una solució que nosaltres aplaudim. Nosaltres sempre hem estat d'acord amb aquesta decisió, fa molts anys que defensem aquesta solució, mentre que vostè el que deia era que esperava que ploqués; mentre vostè feia això, nosaltres proposàvem alternatives reals. I la solució ha arribat després d'unes eleccions generals. Abans s'ha dit: vostès han estat mentint reiteradament als catalans, vostès han dit que mai –que mai– portarien aigua de l'Ebre a Barcelona; ho han dit.

Senyor Montilla, jo no sé si vostè es reconeix o no es reconeix en aquestes fotografies del 6 d'abril de l'any 2003. (*L'orador mostra unes fotografies.*) Vostè, senyor Montilla; vostè, senyor Carod; vostè, senyor Saura, en una manifestació dient que mai portarien aigua de l'Ebre a Barcelona. I vostès són ara els que integren el Govern de la Generalitat de Catalunya.

Ja sé que no es pot demanar, allò, *peras al olmo*, però jo li demano, de veritat, senyor president, que siguin coherents. Mentre vostè utilitzava aquests darrers dies el seu temps per reunir-se amb el senyor Artur Mas per fer veure que feien alguna cosa, a l'hora de la veritat el que ha passat, senyor Montilla, són dues coses. La primera és que al final ens tocarà tota aquesta infraestructura a nosaltres, als catalans, malbaratant recursos, que podien ser destinats a altres coses, de la disposició addicional tercera de l'Estatut, quan ho podria haver pagat Europa. I vostè és conscient que la seva irresponsabilitat ha fet que els catalans hàgim de pagar el beure. (*Remor de veus.*)

La pregunta és, senyor Montilla: està satisfet...

El president

Senyor Sirera...

El Sr. Sirera i Bellés

...que el president de l'Aragó vulgui fer un recurs per evitar que puguem portar aigua de l'Ebre de Barcelona?

El president

Senyor Sirera... Gràcies. Senyor president, té la paraula.

El president de la Generalitat

Sí, gràcies, senyor president. Senyor diputat, si la pregunta és aquesta, què penso del que farà el president d'Aragó, que el que ha dit és que ha encarregat un dictamen jurídic, em sembla molt bé. Jo segurament hauria fet el mateix: encarregar un dictamen jurídic, per veure de què estem parlant. Suposo que serà una vegada que

estigui aprovat el reial decret llei, perquè encara no està aprovat, no està publicat, i per tant difícilment es pot fer un dictamen jurídic.

Miri, el Pla hidrològic nacional, que vostès defensaven, no va tenir ni un sol euro d'Europa. Per tant, deixi de dir mentides (*remor de veus*) respecte al fet que el Pla hidrològic nacional...

El president

Senyors diputats, senyors diputats...

El president de la Generalitat

...no va tenir ni un sol euro d'Europa. Escolti, recordi precisament, en aquest moment, quina va ser la posició de la comissària i vicepresidenta de la comissió, la comissària Wallström, de Medi Ambient, a aquest respecte.

I deixi de mentir: nosaltres ens oposàvem al Pla hidrològic nacional, que comportava un transvasament permanent de més de mil hectòmetres cúbics cap al lllevant (*persisteix la remor de veus*) i que comportava un transvasament permanent de 120 hectòmetres cúbics cap a Barcelona. A això ens oposàvem i ens hi continuem oposant –i ens hi continuem oposant.

Una altra cosa és el que farem, que no és el transvasament que preveia el Pla hidrològic, sinó una aportació puntual d'aigua per altres coses –per altres coses. Miri, sap vostè per què? Perquè els ciutadans –5,5 milions de ciutadans de Catalunya– tinguin aigua a la tardor. Això és que a mi em preocupa, no l'electoralisme a què vostè fa referència. (*Forta remor de veus.*) Em preocupen els catalans i que tinguin aigua, i per això no em dedico purament i simplement a esperar que ploqui, sinó prendre decisions malgrat que siguin decisions que comportin debats com el d'avui.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El president

La següent pregunta...

Pregunta

al president de la Generalitat sobre la nova cultura de l'aigua i les solucions a la situació de sequera (tram. 317-00144/08)

...la formula l'honorable senyora Anna Simó, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

La Sra. Simó i Castelló

Gràcies, senyor president. Senyor president, l'any 2004, el Govern va començar a treballar un veritable canvi de model de la gestió de l'aigua, de contenció de la demanda i de gestió dels recursos hídrics com el que són a casa nostra –i això ho hem de tenir molt clar–, limitats, i font d'equilibri i riquesa allà on estan. Esquerra, president, en som copartícpis, perquè volem que aquest país sigui independent i autosuficient hídricament.

Aquest canvi de model consisteix en un seguit d'actuacions amb un ordre d'importància diferent, que passen per sanejar i millorar la qualitat de l'aigua, emprendre mesures d'estalvi i conscienciació, recuperar els rius i ordenar-ne l'entorn, regenerar i reutilitzar aigües depurades, recuperar els aqüífers i els recursos en desús i contaminats, i millorar l'eficiència de la xarxa reduint dràsticament les pèrdues, tant a l'agrícola com a la urbana, sense oblidar la dessalinització.

Però aquest canvi cultural ha arribat tard, ja anem tard, tot i que ha tingut efectes evidents, i hem treballat des d'Esquerra com hem treballat i treballarem per donar solució a les necessitats bàsiques de més de 5,5 milions de persones.

El nostre és un model que rebutja els transvasaments que reforcen els desequilibris territorials i contradiuen aquesta autosuficiència hídrica. Un transvasament, com ho era el de l'Ebre del PNH, de detracció Ebre amunt i Ebre avall, com vostè acaba de recordar; o com el del Ter, de fa tants anys, que, si no s'acceleren les mesures de retorn del cabal, poden produir problemes ambientals, socials i econòmics irreparables a la seva àrea d'influència.

Ara s'ha posat sobre la taula, president, el temporal i reversible, sense ampliar la concessió d'aigua, que es propugna des del Govern espanyol entre Ebre i Ter-Llobregat, i perquè entri en funcionament com a últim recurs entre aquest novembre i maig de l'any vinent. La gent de l'Ebre, com la de la regió de Barcelona, els del Ter o de Ponent, necessiten respostes, i decisions responsables, i tenir confiança que el Govern treballa perquè tinguin les mateixes oportunitats de vida, visquin on visquin. Ara no és el moment de posar en qüestió el nou model de cultura de l'aigua, sinó d'aprofundir-hi. President, expliquem a la ciutadania com hi donarem resposta, a la ciutadania d'arreu del país, i com es garantirà que les decisions que es prenguin per afrontar l'emergència encaixen amb el treball fet i el que s'ha de fer d'autosuficiència hídrica i d'equilibri territorial.

Moltes gràcies.

El president

Senyor president, té la paraula.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, és cert, aquest Govern ha apostat per una nova cultura política de l'aigua; i parlo a nivell estructural, i no de la situació d'emergència, no?, que ens ocupa aquests dies exclusivament. Una política de l'aigua que –ho hem apuntat en algunes de les sessions de control– es basa en els plans d'estalvi –i els ciutadans hi estan responen molt bé i cal valorar-ho molt positivament–; es basa en la millora de les xarxes de distribució al conjunt del territori, tant les de transports com les de distribució d'aigua de boca, i també de reg; es basa en les actuacions sobre la demanda –en el futur haurem de racionalitzar més l'ús de l'aigua, tractar de reduir-ne el consum–; es basa en actuacions de reutilització, com es fa ja en molts països, de recuperació d'aqüífers, de pous, com ho estem fent

amb el Pla de la sequera, amb obres ja fetes i algunes altres en marxa, i es basa també, des del punt de vista més a mitjà i llarg termini, en les infraestructures més estables, en la construcció de dessalinitzadores.

Aquesta és, senyora diputada, la política, la nostra política, en matèria d'aigua. Però em demanava més coses i intentaré respondre, no?, amb el temps que em queda.

Primer, respecte a la reversibilitat de la mesura de portar aigua de l'Ebre, li he de dir que es tracta de la creació d'una infraestructura perquè sigui utilitzada exclusivament en un cas com aquest, d'emergència, abans de procedir a talls d'aigua als domicilis.

Respecte a la necessitat de concertar i de dialogar també amb els implicats en el tema de l'aigua, m'he de remetre al contingut de la moció que avui aprovarem, que estableix també, entre altres, la constitució d'una taula nacional de la sequera, un instrument que crec que ens ha de servir també per concertar i per dialogar, tots plegats, per aportar solucions també.

I en tercer lloc, les actuacions endegades per tal de superar els efectes de la sequera també al baix Ter i que afecta també molts catalans, als quals des d'aquí vull reconèixer el seu esforç i dir que aquest Govern no oblidarà el que han fet. Perquè la majoria dels ciutadans del nostre país són solidaris amb aquesta situació, amb la que tenim avui, que afecta o que pot afectar 5,5 milions de catalans.

I per això hi ha una sèrie d'actuacions en marxa al baix Ter: la recuperació de noves captacions subterrànies al riu Ter per aportar cabal al riu Ter i per augmentar-ne el flux, noves captacions subterrànies per millorar l'aigua d'abastament i l'aportació de cabal per al reg de les comunitats de regants mitjançant la construcció de nous pous...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

...i les connexions de les estacions depuradores d'aigües residuals, entre altres.

El president

Senyor president, ha acabat el temps. Gràcies.

Pregunta

al president de la Generalitat sobre la política en matèria d'aigua (tram. 317-00148/08)

Té la paraula per formular la següent pregunta, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Senyor president, les ciutadanes i els ciutadans tenen el dret que el seu Govern els garanteixi l'abastament d'aigua; l'obligació del Govern

és garantir aquest dret. Això és el que ha fet el Govern, adoptant mesures des de l'abril de l'any 2007, mesures per millorar la gestió dels recursos, per recuperar aqüífers, per a la reutilització d'aigües, preveure també l'arribada d'aigua amb vaixells. Volem reiterar el nostre suport a totes les decisions que fins ara s'han adoptat.

Senyor president, vostè també ha dit reiterades vegades que el seu Govern treballava en tots els escenaris possibles per si no pluvia suficientment i s'havien de posar en funcionament altres mesures, com aportar a les conques internes de Catalunya recursos excepcionals i conjunturals fins l'entrada en funcionament de la dessalinitzadora del Prat.

Aquesta setmana hem conegut que el Govern de la Generalitat de Catalunya i el Govern d'Espanya han arribat a un acord per acabar amb les incerteses en cas que d'aquí a l'octubre no plogui; una proposta tècnica que s'emmarca en la Directiva marc de l'aigua i en la Llei d'aigües, una proposta que no afecta els cabals de l'Ebre, perquè no es detraurà ni una gota més de les concessions actuals. És una proposta que es basa en la millora dels canals de reg, que permetrà estalvis i més excedents per utilitzar-los en cas de necessitat. (*Remor de veus.*)

Senyor president, aquest és un moment d'excepcionalitat, i conjuntural i excepcional és la solució. Aquesta solució necessita la solidaritat d'un territori, i seria molt injust no entendre-ho així. També cal reconèixer i agrair la solidaritat dels diferents municipis del Camp de Tarragona i el paper fonamental de la conca del Ter, que moltes vegades no s'explica suficientment.

Les inversions en infraestructures que en matèria d'aigua està fent el seu Govern, com mai s'havien fet a Catalunya, han de permetre garantir les possibilitats de vida i de progrés a tots les ciutadans i a totes les ciutadanes catalanes, visquin a les comarques on visquin.

Senyor president, voldríem conèixer la seva opinió respecte a l'acord assolit.

El president

Senyor president, té la paraula. (*Pausa.*) Senyor president, té la paraula.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, miri, ja s'ha dit pràcticament tot en aquesta matèria, però no em cansaré d'explicar quina és la posició del Govern per aconseguir que el conjunt de la ciutadania entengui les decisions preses fins al moment.

En primer lloc, que la política d'aigua d'aquest Govern no ha començat ara, eh?, ni és fruit d'aquesta situació d'emergència. Com vostè ha dit, el Govern, després de temps sense prendre determinades decisions, va decidir prendre mesures estructurals per afrontar futurs escenaris de sequera amb garanties: dessalinitzadores, recuperació d'aqüífers, sensibilització de la ciutadania per aconseguir un consum més responsable, també, entre altres. Però, malauradament, abans que el conjunt de mesures que he assenyalat hagin entrat en funciona-

ment, ens hem trobat amb una situació d'emergència: la sequera més important dels últims cent anys, diuen.

No permetrem, senyor diputat, que 5,5 milions de catalans es puguin quedar sense aigua a la tardor, i per això hem fet el que calia, que és trobar una solució a aquest greu problema, una solució que, com vostè ha indicat, consisteix en la creació d'una infraestructura, perquè sigui utilitzada exclusivament en aquest cas d'emergència. Una solució que, com també vostè indicava, no detraurà ni una gota més d'aigua de les concessions actuals, ja que mitjançant diverses mesures, de millora dels canals, d'aprofitament de sobrants de concessió, d'acords amb els regants, aconseguirem –n'estic convençut– estalvi d'aigua i que exclusivament s'hagin d'utilitzar, si és el cas, si no plou d'aquí a la tardor, aquests excedents, però no cap concessió nova, perquè aquest és l'objectiu i això forma part de la política estructural en matèria d'aigua d'aquest Govern.

El president

La següent pregunta...

Pregunta

al president de la Generalitat les responsabilitats que pensa assumir amb relació a la gestió que ha fet el Govern de la crisi de l'aigua (tram. 317-00147/08)

...la formula l'honorable senyor Artur Mas, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Mas i Gavarró

Molts gràcies, senyor president. Senyor president de la Generalitat, jo entenc molt bé que quan un govern es troba amb una situació d'urgència o d'emergència, en aquest cas la manca d'aigua –tot i que avui no sembla que sigui així, no?, però ha estat així durant molt temps–, doncs, ha de reaccionar i, sobretot, el que ha de fer és procurar que hi hagi un clima que permeti que s'hi pugui fer front, a aquests problemes. Això és el que ha procurat Convergència i Unió en tot moment durant aquestes darreres setmanes, tenint una actitud positiva i en cap moment demagògica ni obstructionista, com desgraciadament havia passat en altres ocasions.

Ara bé, jo no puc deixar de dir-li que en tot aquest episodi de l'aigua, de la crisi de l'aigua, han sortit, crec jo, els pitjors vicis del seu Govern, els pitjors vicis, els pitjors vicis del tripartit, d'aquest segon tripartit.

Vostès s'han dedicat a enganyar i a mentir –i ho saben– aquest Parlament. I ho saben perfectament. S'han dedicat a improvisar constantment. Vostès ens van donar un document fa una setmana que deia que la interconnexió de xarxes des de Tarragona cap a Barcelona requeria vint-i-un mesos, i resulta que era en són sis. Només fa una setmana d'això, senyor president. Això no és improvisar? Absència total de lideratge, senyor president, perquè al final han hagut de fer allò que no volien fer i que finalment volia fer el Govern espanyol. S'han hagut de posar a remolc del mateix Govern espanyol.

I després la manca de coratge de reconèixer els errors i de dir les coses pel seu nom. Miri, nosaltres ens vam equivocar, i ho hem dit, amb el Pla hidrològic nacional, però no ens vàrem equivocar amb la interconnexió de xarxes. I vostès van signar, jurar i perjurar que no hi hauria interconnexió de xarxes, i en van presumir i van anar a les manifestacions i els van donar un pin d'or, des de la Plataforma de l'Ebre, perquè s'havien compromès a això. I ara resulta que vostès són els que fan la interconnexió de xarxes.

Per tant, jo li demano una cosa, més enllà dels errors que pugui cometre tothom, vostè és el director d'orquestra, l'últim responsable de tot això, quines responsabilitats pensa assumir vostè, després de tot això que ha passat?, perquè és evident que moltes coses no s'han fet bé.

El president

El senyor president té la paraula.

El president de la Generalitat

Senyor president, senyor diputat, la responsabilitat de trobar les solucions perquè els ciutadans del país, del nostre país, tinguin aigua a la tardor. Aquesta és la responsabilitat que hem assumit; no esperant a veure si plou. En el passat s'havia fet, vostè ho sap, i va ploure, afortunadament; fins i tot igual ara plou també, però el que no farem és esperar a veure si plou.

És prendre decisions, amb el desgast que això pot comportar també, amb el soroll que això comporta, però prendre decisions perquè la gent tingui garantida l'aigua. I això és el que dic. La gent tindrà aigua; els ciutadans, els catalans tindran aigua a la tardor, plogui o no plogui. Aquesta és la nostra responsabilitat.

Miri, vostè sap que el projecte d'interconnexió que vostès havien preparat, de l'any 2001, que està en caixa, que és un projecte molt important, no és el que posarem en marxa. No ho és per la dimensió, no ho és pel traçat, no ho és pel cost, no ho és per l'aigua que passarà, i especialment perquè és un projecte que està pensat no com una interconnexió permanent amb caràcter estructural per aportar els cent vint hectòmetres que preveia el Pla hidrològic nacional cap a Barcelona, sinó que és amb caràcter temporal i puntual.

Això és el que recollirà el real decret que s'aprovarà; això és el que recollirà també, precisament, el conveni que faran el Govern de l'Estat i el Govern de Catalunya. No hem mentit. (*Fora remor de veus.*) Nosaltres no parlem del mateix. No parlem del mateix. No parlem de noves concessions. No parlem d'una instal·lació perquè hi passin cent vint hectòmetres d'aigua cada any cap a Barcelona. Per tant...

I, miri, si es pot fer... Sap els vint-i-un mesos d'on els vam treure? Del projecte que vostès havien elaborat, que és el primer que es va mirar. Després es va veure que amb un altre traçat, aprofitant altres tubs que no s'han de fabricar, sinó que hem localitzat a altres indrets. Amb tot això i treballant en tres torns, aquesta obra es pot fer en sis mesos. Per això es pot fer en sis mesos i no en vint-i-un, perquè té un altre traçat, amb

uns altres tubs, amb uns altres procediments i amb un altre objectiu, que és molt important, senyor Mas.

El president

Senyor Mas, li queden tretze segons; pot parlar una altra vegada.

El Sr. Mas i Gavarró

Miri, senyor president, avui vostè tenia una oportunitat de reconèixer algun error i a més a més de no mentir més i de no enganyar més. Jo li dic, pel que pugui succeir per la història, que avui vostè dient això que ha dit ha tornat a enganyar la gent de Catalunya. (*Remor de veus.*) I també li diré una altra cosa...

El president

Senyor Mas...

El Sr. Mas i Gavarró

...també li diré una altra cosa. Vostè va signar fa cinc anys enrere que no es faria cap pacte de govern amb partits que apostessin per la interconnexió, i l'han fet els tres.

El president

Senyor Mas...

El Sr. Mas i Gavarró

Per tant, l'engany i la mentida no és només seva, sinó que és dels tres, del tripartit.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El president

Senyor president.

El president de la Generalitat

Senyor diputat, senyor Mas, vostè també tenia avui una oportunitat, que és explicar a la gent del país, als ciutadans, com pensava vostè o com pensa vostè que s'ha de solucionar el problema de la tardor. No ho ha fet! (*Remor de veus.*) No ho ha fet. Jo, com a president...

El president

Senyors diputats...

El president de la Generalitat

...i el Govern sí que ho hem explicat. I deixi vostè també de mentir. Les interconnexions amb caràcter permanent...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

...no és la nostra aposta i no es faran. (*Remor de veus.*) El Pla hidrològic nacional...

El president

Senyors diputats...

El president de la Generalitat

...la seva derogació és irreversible.

El president

Senyor president... (*Pausa.*) Gràcies.

Pregunta

al Govern sobre les inversions previstes amb finançament extraordinari relacionades amb la mobilitat (tram. 310-00196/08)

La següent pregunta, en aquest cas al Govern, és formulada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Té la paraula la il·lustre senyora Montserrat Capdevila

La Sra. Capdevila Tatché

Moltes gràcies, senyor president. El passat 1 d'abril el Govern va aprovar un pla d'inversions de l'empresa pública Túnels i Accessos de Barcelona, SA, Tabasa, que implica una innovadora fórmula de finançament de l'obra pública al nostre país, amb una sèrie d'actuacions concretes destinades a una important millora de la mobilitat.

Aquest pla del Govern implica potenciar el transport públic, especialment el transport ferroviari, amb l'increment de la capacitat i de l'oferta entre Barcelona i el Vallès, i a la vegada inclou també una sèrie d'actuacions que permetran promoure un ús més racional del transport privat, fomentar-ne una major ocupació, facilitar la intermodalitat i millorar la fluïdesa i la seguretat de la circulació dels vehicles privats.

És per tot això, honorable conseller, que des del nostre Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi voldríem saber quina és aquesta innovadora fórmula de finançament de l'obra pública i quines són les actuacions concretes que el Govern pensa dur a terme amb aquest finançament extraordinari relacionades amb la mobilitat.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula l'honorable senyor Joaquim Nadal, conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques (Sr. Joaquim Nadal i Farreras)

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, efectivament, el Govern fa quinze dies va prendre dos acords amb relació a l'empresa Tabasa: un de modificació dels estatuts, que permetia l'ampliació de l'àmbit territorial i temàtic de l'actuació d'aquesta empresa, i l'altre, un acord d'encàrrec específic d'un conjunt d'inversions per valor de 433 milions d'euros amb càrrec als recursos propis generats per aquesta empresa pública. Aquest és

el sentit de la innovació: els recursos generats per la mateixa mobilitat són gastats en inversions que afavoriran la mobilitat. Peatges per mobilitat; aquesta és la idea de l'encàrrec que el Govern fa a Tabasa, dient-li: «Fes obres per valor de 433 milions d'euros dedicades a la millora de la mobilitat en l'àmbit de Barcelona i el Vallès.»

L'àmbit territorial que se li encarrega va una mica més enllà, abasta el Garraf, el Penedès, també els dos Vallèsos i el Maresme, però específicament en aquest primer encàrrec es concreten: primer, l'encàrrec d'un carril específic per a vehicles d'alta ocupació i autobusos de transport públic entre Ripollet i Barcelona per la C-58; segon, una cua de maniobres a la plaça de Catalunya per a Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, perquè puguin augmentar les freqüències dels trens que comuniquen Barcelona amb el Vallès; tercer, la construcció d'una nova estació de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya a Sant Cugat, a Vulpalleres; quart, un conjunt d'aparcaments de dissuasió i complementaris del transport públic de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya en la línia de Vallvidrera, i cinquè, el conjunt dels estudis i de les actuacions necessàries per millorar la seguretat i les prestacions del túnel de Vallvidrera, intentant superar la situació actual d'un túnel amb tres carrils amb un de central de reversible.

Això és el que el Govern va encarregar fa quinze dies. I ahir mateix el diari oficial de la Generalitat de Catalunya publicava ja la licitació de la primera de les obres encarregades a Tabasa, que és aquest carril bus específic de la C-58 entre Ripollet i Barcelona, per la Meridiana, amb una licitació d'una obra per més de 120 milions d'euros.

Gràcies, senyor diputada, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller.

Pregunta

al Govern sobre el desplegament de la Llei de l'Estat 39/2006, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència (tram. 310-00188/08)

La següent pregunta la formula el diputat senyor Rafael López, en nom del Grup Parlamentari Popular.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Senyora consellera, quines actuacions està fent per evitar la vaga indefinida del sector de la dependència?

El vicepresident primer

Senyora consellera, té la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania (Sra. Carme Capdevila i Palau)

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, permeti'm primer de tot que posem en clar la situació d'aquest

sector que està en vaga, aquest sector de treballadors i treballadores de la dependència.

Vostè sap que el sistema de proveïment de serveis residencials en el nostre país està constituït per una xarxa privada i una xarxa pública, en la qual nosaltres dintre de la..., residències privades, segons si hi tenim col·laboracions o hi tenim concertacions de places.

He de dir que en aquests moments amb el sector privat –i la vaga és entre els treballadors/treballadores de la dependència i les patronals–, des del Departament evidentment que hi mantenim contactes des del seu principi, i som coincidents amb moltes de les demandes, no només el mateix departament, sinó també la patronal.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora consellera. Senyor diputat, té la paraula.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyora consellera, per la seva resposta. Miri, estarem d'acord que la qualitat dels serveis de la Llei de dependència vindrà també per la qualitat dels seus treballadors, de les condicions laborals dels seus treballadors. En els últims anys –i això és un mèrit del seu Govern, l'augment que ha suposat– aquestes col·laboracions de la conselleria amb el sector privat han augmentat un 46 per cent.

Quines són les condicions que tenen avui en dia els treballadors? Un conveni col·lectiu aturat quatre anys; uns set-cents euros de mitjana –set-cents euros de mitjana– que cobren, és a dir, no són ni «mileuristes». Després també podem veure, per exemple, que el desenvolupament de la Llei de riscos laborals no està encara desenvolupada per al sector de la dependència. O veiem, per exemple, que la formació inicial o la formació continuada encara no s'ha adaptat.

I vostè, quan li preguntem, quan li preguntem què està fent, vostè diu allò de: «A mi, plim; això és del sector privat.» Escolti, vostè podrà coincidir-hi, però parli amb Comissions Obreres i parli amb la Unió General de Treballadors. No s'han volgut reunir ni un cop amb ells. Vostè com a consellera no s'ha reunit ni un cop amb ells. I d'això es queixen.

Miri, consellera, vostè és la consellera dels serveis socials de Catalunya, vostè és la consellera que ha de vetllar per la qualitat dels serveis d'interès públic de Catalunya i vostè és la consellera, i això és el més important, que ha de vetllar per on van els impostos que paguem els catalans. Perquè amb la Llei de dependència, senyora consellera, els catalans paguem impostos de primera i estem rebent actualment serveis de tercera.

I li poso un exemple: el sector sanitari. I tenim aquí a la consellera de Sanitat. Què diu el Col·legi de Metges de Barcelona? Què diu el Col·legi d'Infermeres de Barcelona? Que no saben com desenvolupar la Llei de dependència, perquè ningú els ho ha dit. Treballadors també del sector sanitari. O què fan els treballadors socials? Què ens diuen? Ens diuen: «Escoltin, nosaltres no tenim cartera de serveis, no sabem quins serveis podem fer.»

I, miri, senyora consellera, un altra mentida del seu Govern. Ens va dir que la cartera de serveis la tindrien abans de l'estiu; no la tindrem fins el setembre-octubre; cent vuitanta dies, calculi-ho vostè mateixa.

Però és que quan ens vénen amb la cartera de serveis, què ens ve? Ens ve amb una memòria econòmica de l'any 2006, ens ve sense pla de qualitat, ens ve sense pla estratègic... (*Pausa.*) Bé, jo aprofito mentre em donin temps... (*Rialles.*) Ens ve sense...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. López i Rueda

Hi ha molta cosa, hi ha molta cosa per dir...

El vicepresident primer

Senyor diputat, li queden vint segons. Tenim el control manual aquí...

El Sr. López i Rueda

No hauria d'haver dit res. Acabo, senyor president.

O, per exemple, el mapa de serveis socials, un mapa de serveis socials 2004-2006 que encara el 2008 no està actualitzat. Com podem anar amb aquestes polítiques de la dependència? Com li deia, amb la dependència els catalans estem pagant impostos de primera i rebent serveis de tercera.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Senyor diputat, moltes gràcies. Senyora consellera, té la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, anem a pams, la consellera d'Acció Social i Ciutadania s'ha reunit amb la patronal, s'ha reunit amb els sindicats. Ho he fet de manera formal i pública, i també ho he fet, evidentment, amb reunions de molta més discreció. Jo li haig de dir que fins ahir a les dotze de la nit una persona del departament estava a la taula de negociació, a la taula de mediació liderada pel Departament de Treball.

Per tant, no hi ha hagut inhibició en cap moment per part del departament, perquè nosaltres som els primers preocupats. Som els primers preocupats, primer de tot, per l'estabilitat del sector. Estem davant d'un sector de la dependència amb molta mobilitat laboral, evidentment condicionada pels preus o pels salaris, aquesta és una de les raons, i a nosaltres aquesta mobilitat ens preocupa. Ens preocupa també la formació de tots els nostres professionals, que això repercutirà en una millor qualitat en l'atenció a les persones grans.

Aquestes preocupacions són compartides, i a tal efecte nosaltres des del departament hem fet el que ens tocava, que era posar damunt de la taula els increments que donaven una seguretat a la patronal per poder també

incrementar aquests..., o poder repercutir en aquests salaris.

Ara, també li haig de dir, senyor diputat, que quan el Govern tripartit i ara el Govern d'entesa vàrem agafar el Departament d'Acció Social i Ciutadania al sector i a les places de col·laboració portaven molts anys congelats els increments dels preus residencials. Per tant, aquest 18 per cent que es va incrementar ara fa dos anys, l'any 2006 i l'any 2007, i les previsions de creixement que nosaltres hem proposat fins al 2010-2008, 2009, 2010-, d'un 20 per cent...

El vicepresident primer

Senyora consellera...

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

...han de permetre, entre altres coses, no només millorar la qualitat d'atenció a les persones, que és el que busquem, sinó també esperem que millorin el salari que perceben...

El vicepresident primer

Senyora consellera...

La consellera d'acció Social i Ciutadania

...els nostres treballadors.

El vicepresident primer

Gràcies.

Pregunta

al Govern sobre les tasques de coordinació territorial del Departament de la Vicepresidència (tram. 310-00193/08)

La següent pregunta correspon al Grup de Convergència i Unió, i per a la seva formulació té la paraula el senyor Oriol Pujol.

El Sr. Pujol i Ferrusola

Sí, gràcies, senyor president. Senyor conseller de la Vicepresidència, orgànicament i funcionalment les delegacions del Govern i els delegats del Govern depenen de vostè i del seu departament. En plena emergència nacional per la sequera, sembla que s'ha produït una descoordinació important en l'aplicació de les mesures urgents que el Govern empeny per fer-hi front.

Ens ha dit el senyor Pueyo, delegat del Govern a les terres de Lleida –que depèn de vostè–, que s'assabenta de les mesures urgents que empeny el seu propi Govern, i vostè mateix, pels mitjans de comunicació, i anuncia que, per la seva coherència, si alguna d'aquestes prospera, ell dimitirà.

En la mateixa línia, o semblant, i paral·lelament, el senyor Salvadó, delegat del Govern a les Terres de l'Ebre –que també depèn de vostè–, s'assabenta, també, que les mesures d'emergència que empeny el Govern se

n'assabenta pels mitjans de comunicació. I posa el seu càrrec a disposició del partit. Això és una mica sorprenent perquè no el posa a la seva disposició, el posa a disposició del partit. I Esquerra Republicana li fa saber, a aquest senyor, que ha continuar en el seu càrrec, perquè és treballant des de dintre el Govern com millor es pot oposar a la mesura que empeny el Govern.

Senyor conseller, què ha fet vostè amb tot això? Vostè n'és el responsable, com a mínim de les delegacions territorials. Pensa acceptar dimissions o bé demanar-ne? I en la línia de la coherència que algun dels seus delegats manifestava, vostè s'aplica a si mateix la mateixa coherència? Continua subscriuint el compromís de l'Ebre que vostè signar l'any 2003?

El president

Senyor vicepresident, té la paraula.

El conseller de la Vicepresidència (Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira)

Senyor president... Senyor diputat, les tasques de coordinació territorial que competeixen al meu departament són les que figuren en el Decret de creació del departament al novembre del 2006. Són tasques, efectivament, de coordinació de l'activitat de les delegacions territorials del Govern i es duen a terme a partir de les reunions regulars, que amb caràcter mensual efectuem cada darrera setmana de mes. En aquestes reunions regulars analitzem quines són les necessitats de les delegacions territorials, de manera sistemàtica; quins són els acords de Govern; quins són els projectes de Govern, i analitzem també quines són les mesures a través de les quals es pot millorar aquesta activitat.

Com vostè es farà càrrec, és evident que quan algú es manifesta públicament de la possibilitat d'una dimissió, doncs, aquesta dimissió es de tall exclusivament individual i personal. I per tant, si algú vol dimitir, té tot el dret del món a poder-ho fer, i no seria pas la primera vegada en la història del Govern de Catalunya que algun càrrec públic presenta la seva dimissió.

Si vostè es refereix a quina és la meua posició particular com a membre del Govern amb relació al tema de les necessitats d'aigua que té en aquests moments el nostre país, evidentment, no és que no ens agradin les solucions, el que no ens agrada és la sequera. I, per tant, en cap moment el Govern de Catalunya, i mentre jo en formi part i mentre en formin part, n'estic convençut, els tres partits que en aquests moments en formem part, mai no subscriurem un acord pel qual de manera estable, permanent i regular es pugui extreure aigua cap a Barcelona. I això ho sap vostè perfectament bé.

Per tant, estaria bé que, amb relació a l'apel·lació que feia a la serenitat abans, a la calma i a l'esperit positiu i constructiu, el cap del seu grup parlamentari, la tònica, no només de la seva intervenció, sinó la posició del seu partit, anés també en aquesta direcció.

Moltes gràcies.

El president

Senyor Pujol, té la paraula.

El Sr. Pujol i Ferrusola

Sí... Senyor conseller, miri, jo el que intento dir-li, i vostè em fuig una mica d'estudi, de forma una mica sorprenent, perquè quan algú coordina les delegacions les coordina –o vaja, així ho teníem entès fins ara, no?–, el que intento dir-li és que, en plena emergència nacional, per intentar fer front a la sequera hi ha hagut total descoordinació del Govern al territori; també a d'altres parts del Govern. Ara li parlo de la seva responsabilitat. Hi ha hagut total descoordinació del Govern al territori.

Ha anat vostè o un membre del Govern al territori? Ha anat algú o vostè a l'Ebre a donar explicacions del que pretenen fer? A on s'ha de dirigir un ciutadà de l'Ebre? A la delegació del Govern que vostè coordina i que resulta que decideix mantenir-se en el càrrec per continuar-se oposant al projecte que vostè i el president Montilla pretenen empènyer? I sap què em temo, senyor conseller? Que vostè no s'ha assabentat de res, o no se n'ha volgut assabentar. Ha intentat passar desapercebut, i a base d'intentar passar desapercebut perquè el tema no l'esquixés, perquè sembla que té altres problemes...

El president

Senyor Pujol...

El Sr. Pujol i Ferrusola

...resulta que s'ha oblidat de fer vostè la seva feina, que és coordinar les delegacions del Govern.

El president

El senyor vicepresident té la paraula.

El conseller de la Vicepresidència

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, les apel·lacions a altres problemes..., tothom té els seus, de problemes, i cada partit té els seus. I si anem a fer el rànquing, evidentment no acabaríem mai, no? No només entre problemes, sinó entre companys de viatge, i companys de federació... Però aquest no és el tema.

Jo he complert amb les meves obligacions. Se sap quina és la posició que mantenim els tres partits del Govern amb relació a aquest tema; se sap claríssimament. No és cert que cap alt càrrec del Govern no s'hagi desplaçat ni a les terres de Lleida ni a les Terres de l'Ebre. No és cert això, per tant, el Govern s'hi ha desplaçat.

I, en tot cas, el que sí que seria interessant de conèixer, senyor Pujol...

El president

Senyor vicepresident...

El conseller de la Vicepresidència

...és quina és la solució que proposen vostès des de l'oposició, no per a d'aquí quinze anys...

El president

Senyor vicepresident...

El conseller de la Vicepresidència

...sinó del mes de novembre al mes al maig.

El president

Senyor vicepresident...

El conseller de la Vicepresidència

Fins ara no n'han proposat cap.

El president

S'ha acabat el temps.

Pregunta

al Govern sobre l'endeutament públic de la Generalitat (tram. 310-00194/08)

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'il·lustre senyor Jordi Turull per formular la següent pregunta.

El Sr. Turull i Negre

Conseller, de les dades i la informació que disposem, veiem com l'endeutament comença a ser preocupant. S'ha tirat massa de beta i tenim la impressió que aquest tema no el tenen del tot ben controlat. Per això volem saber la seva valoració pel que fa a l'endeutament públic de la Generalitat i la seva evolució.

Moltes gràcies.

El president

L'honorable conseller d'Economia i Finances, senyor Antoni Castells, té la paraula.

El conseller d'Economia i Finances (Sr. Antoni Castells Oliveres)

Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, miri, les dades oficials, les dades que tenim nosaltres i les dades que ratifica el Banc d'Espanya, són les següents: A 31 de desembre de l'any 2007 el nivell d'endeutament de la Generalitat era de 14.836 milions d'euros, que representa el 7,55 per cent del PIB. Si afegim altres instruments, com el *confirming*, el pagament a tercers, etcètera, arribaríem a 15.449, que és el 7,86 per cent del PIB.

Nosaltres fem una valoració perfectament positiva d'aquest nivell d'endeutament. És un nivell apropiat –de cap manera no és un endeutament preocupant–, sostenible, que respon a la reconducció de la situació que estan duent a terme aquest Govern i el Govern anterior respecte al nivell d'endeutament anterior; que sempre em vaig preocupar també de dir que no és alarmant, perquè nosaltres tenim l'obligació de respondre de la solvència de la institució –m'entén vostè, no? I, d'altra

banda, doncs, és un endeutament que està ben gestionat, i gràcies a això hem pogut reduir-ne el seu cost.

Això és el que li puc dir com a elements bàsics de la valoració del nivell d'endeutament de la Generalitat.

El president

El senyor Turull té la paraula.

El Sr. Turull i Negre

Sí, conseller, el que ha dit està molt bé, l'única pega és que les dades del Banc d'Espanya i de la Sindicatura de Comptes el desmenteixen de dalt a baix, i un i altre demostren que l'endeutament s'ha incrementat i molt. I massa controlat i massa segurs del que fan no ho deuen tenir. I ho dic, conseller, perquè sorprèn molt que el seu departament hagi tret a licitació un contracte extern sota el concepte de «Servei d'assessorament extern sobre l'endeutament de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic i empresarial», per un valor de 50.000 euros, per tal de –ho llegeixo literal– «informar i fer propostes sobre l'endeutament de la Generalitat, a realitzar durant l'any 2008, mitjançant subministrament d'informes, reunions periòdiques, contactes telefònics i altres actuacions en aquesta matèria». Conseller, això demostra molt poca confiança en el seu propi equip i en el seu departament. I per nosaltres això té dues interpretacions: o és el reconeixement que no van gens bé, o, en coherència amb el tripartit, és un assessorament més de maquillatge que altra cosa.

Conseller, amb això de la gestió de les finances de la Generalitat, entre el que van dir de nosaltres i avui ha tornat a dir, el que van publicitar que farien i el que en realitat han fet, i amb una explicació molt poc acadèmica, ja li ho reconec, però molt gràfica, vostès em recorden aquella cançó d'«el general Bum-Bum quan se'n va a la guerra», allò d'«aparteu les criatures, que ara venim nosaltres, ara us ensenyarem com va tot això», no? Sí, sí, «aparteu les criatures» però al final resulta que el cavall és de cartró. I aquest cavall de cartó s'està desfent per tot arreu perquè els números són molt tossuts i són irrefutables.

I ara ja arriben els efectes dels seus excessos en despesa ordinària, de vinga engreixar la màquina administrativa i de vinga anar tirant de l'endeutament, tant del curt com del llarg termini. I aquests efectes, malauradament, arriben en el pitjor moment possible econòmicament parlant: baixen els ingressos previstos, creix el dèficit previst i un endeutament molt alt i consolidat, per molta enginyeria comptable que facin entre el curt i el llarg termini i per molt que desplacin l'endeutament públic a les empreses públiques.

Conseller, menys anuncis que no compleixin, que saben d'entrada; menys engreixar la màquina administrativa; més control i més rigor intern. Perquè segurament llavors podrem afrontar de manera més positiva els reptes que econòmicament se'ns plantegen, que vostè sap que no són pocs.

Moltes gràcies.

El president

Senyor conseller, té la paraula.

El conseller d'Economia i Finances

Miri... Molt honorable president... Benvolgut i il·lustre senyor diputat, tres dades i una reflexió; li donaré tres dades. Primera, reducció de l'endeutament de la Generalitat, en els termes en què els experts s'ho miren, que és amb relació al PIB. És evident que el valor absolut ha augmentat. Imagini's vostè, no?, si no haurà augmentat amb relació a fa trenta anys, per exemple. En termes de PIB, hem passat del 8,09 per cent al 7,55 per cent; reducció de 0,54 per cent. Si hi afegim altres instruments, dels quals vostès en feien un bon ús, hem passat del 8,60 al 7,86; reducció del 0,74 per cent del PIB. Si mirem amb relació a l'any 97, hem passat del 9,1 al 7,6; de manera que miri vostè...

Segona, racionalització i transparència. Més endeutament a través de les vies ortodoxes, que vol dir l'endeutament bancari, vol dir l'emissió de deute. I menys a través d'altres vies. De manera que, aquestes altres han passat del 37,1 per cent, com eren a l'any 2003, a ser el 32,3 per cent; cinc punts menys.

Tercera, reducció del cost de l'endeutament; és a dir, el marge, l'*spread*, respecte a l'interbancari, respecte a l'euríbor. Hem passat d'un marge del 2,2, l'any 2003, a un marge pràcticament de zero com el que tenim ara.

I una reflexió final...

El president

Honorable conseller...

El conseller d'Economia i Finances

Miri, estem parlant d'una cosa molt seriosa, de manera que si vostè vol desacreditar...

El president

Senyor conseller...

El conseller d'Economia i Finances

...la gestió de la Generalitat, utilitzi dades; almenys utilitzi dades...

El president

Senyor conseller, ha acabat el temps.

El conseller d'Economia i Finances

Almenys utilitzi dades, però faci el favor de no anar estenent una ombra de dubte, de sospita...

El president

Senyor conseller...

El conseller d'Economia i Finances

...sobre unes finances que són les finances de tots.

El president

Senyor conseller, gràcies.

Pregunta

al Govern sobre l'elecció del director general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 310-00191/08)

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la il·lustre senyora Dolors Camats per formular la següent pregunta.

La Sra. Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, el passat mes d'octubre aprovàvem en aquest Parlament la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, amb cert retard respecte a tots els anys de debat previst, i amb uns retocs finals que al nostre grup no li agradaven però que enteníem que permetien el consens necessari que crèiem que requeria una llei de país, una llei com aquesta.

En aquests moments ens trobem a tres mesos ja del nomenament dels consellers de la Junta de Govern, del Consell de Govern de la Corporació, i el seu president ens deia, no fa pas gaire a la comissió de control, les dificultats que estan trobant dins del propi Consell de Govern per arribar al consens, no només requerit, sinó al consens que tots desitgem, el consens volgut, aquests dos terços per escollir la direcció de la Corporació, el director general o directora general, i, per tant, tirar endavant el procés de canvi, de reformes i de desbloqueig d'una situació en què es troba ara la Corporació.

L'esforç parlamentari que tots els grups, i el meu..., com a mínim aquest era l'esperit que ens movia a fer una llei que pogués suposar un punt i final d'un model de Corporació i un punt d'inici d'un model de Corporació desgovernmentalitzat, desvinculat del Govern, es feia en seu solemne, aquí en el Parlament, amb declaracions de bones intencions per part de tots els grups. I ara el que ens sobta és que, tenint el resultat d'una llei plena d'aquestes bones intencions, una llei que ens obliga a negociar i a generar aquest consens, en el que ens trobem és en una situació que hipoteca la credibilitat de la llei i que hipoteca la credibilitat d'aquestes bones paraules i d'aquestes bones intencions.

Per això creiem que la situació actual no la podem permetre..., no ens la podem permetre cap dels que estem aquí, aquells que vàrem impulsar la llei i, per descomptat, el país. Per una doble raó, perquè manté la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals en una situació d'instabilitat permanent, que provoca no poder prendre unes decisions que comencen a ser urgents, i que tindran o poden arribar a tenir efectes en el dia a dia de la programació i fins i tot de les audiències de la Corporació, però també perquè si el que primàvem era la necessitat del consens per evitar, precisament, el control del Govern de la Corporació, el que ara no ens podem permetre és que aquest control hagi passat als partits,

i, per tant, que tornem a tenir una situació de bloqueig, una situació de control dels mitjans.

És una situació que al nostre grup ens preocupa sobre manera, i per això volíem conèixer la seva opinió.

El president

Doncs té la paraula l'honorable senyor Joan Manuel Tresserras, conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació.

El conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació
(Sr. Joan Manuel Tresserras i Gaju)

Bé, moltes gràcies, senyor president. Senyora diputada, efectivament ens va costar molts anys aprovar la Llei de reforma de la corporació. I recordaran que ens va costar també molts mesos intentar començar a posar-la en pràctica, a aplicar-la.

Ens va costar perquè darrere aquesta llei, l'esperit que la inspira, hi ha un canvi de cultura de la relació entre el sistema polític i el sistema de mitjans públics. I aquest és un procés molt –molt– transcendent, important i profund, que la llei possibilita, però que la llei no assegura.

Nosaltres, efectivament, tenim encomanada a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals una missió fonamental que afecta directament la qualitat de la nostra democràcia, i ha de servir per garantir drets fonamentals com el dret a la llibertat d'informació, la qualitat de la informació.

Per això, el que no podem fer és, ara que la llei permet desgovernmentalitzar els mitjans de comunicació públics, incórrer en el vici que la nostra pràctica els partiditzi. No tots els escenaris poden ser escenaris de confrontació política. Hi ha escenaris que són escenaris de país. La corporació és massa important perquè entre tots la partiditzem.

Per tant, jo el que els demanaria és, ja que aquesta cambrà, tot i que ens va costar, va triar unes persones i els va encomanar la missió de gestionar eficientment aquesta corporació pública, que en aquests moments acabem de fer l'esforç per deixar-los treballar amb tota independència, però fent-los saber també que l'escenari de bloqueig no és admissible, perquè, efectivament, la provisionalitat dificulta una bona gestió.

De manera, doncs, que el que jo suggereixo és que tots plegats fem l'esforç de fer confiança a aquest consell de govern perquè compleixi amb la seva obligació, treballi amb celeritat i, si és possible, amb unanimitat, de manera que es pugui desbloquejar la situació i la corporació es pugui dedicar al que ha de fer, que és complir la seva missió de servei públic, que és la que li hem encomanat.

Seria, com deia, un error, i a més a més un fracàs col·lectiu, jo personalment ho viuria com un fracàs, si no es pogués arribar a un acord ràpid...

El president

Senyor conseller...

El conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació

...i ens veiéssim obligats a haver de plantejar-nos que la llei...

El president

Honorable conseller...

El conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació

...no ha servit perquè no hem sigut capaços d'aplicar-la.

El president

Té la paraula...

Pregunta

al Govern sobre l'obertura de delegacions a l'exterior (tram. 310-00189/08)

...per formular la següent pregunta, en nom del Grup Mixt, l'il·lustre senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. El pasado 4 de abril se inauguraba en Berlín la primera delegación catalana en el exterior. El acontecimiento fue presidido por el *conseller* de la Vicepresidencia en su calidad de responsable político de la acción exterior catalana.

La trascendencia del acontecimiento fue remarcada en su discurso inaugural, en el que se llegó a hablar de relaciones internacionales entre los dos países, Cataluña y Alemania. Como sabe, *conseller*, la política exterior es una política cargada de fuerte simbolismo; los gestos son especialmente relevantes.

Aquel acto, que contó con la presencia del canciller de la embajada española, estuvo presidido exclusivamente por la bandera de Cataluña. No la acompañaban ni la bandera de España, que por mandato de la ley debe figurar en todas las administraciones españolas, ni la europea, que por conveniencia debiera haberse mostrado en la apertura de nuestra delegación en un país con el que participamos en un marco comunitario.

Sí estuvo presente en aquel acto el responsable de la delegación, el señor Martí Estruch, quien, a la vista de sus artículos de opinión, carece del perfil adecuado para representar con la suficiente diplomacia a la Administración catalana.

Señor *conseller* de la Vicepresidencia, ¿por qué permitió que se incumpliera la legalidad y presidió el acto de inauguración de la delegación exterior de Cataluña en Alemania sin la presencia de la bandera de España junto a la de Cataluña?

Señor *conseller* de la Vicepresidencia, ¿piensa cesar al responsable de la delegación en Alemania dada su manifiesta inidoneidad para ese cargo?

Muchas gracias.

El president

El senyor vicepresident té la paraula.

El conseller de la Vicepresidència

Moltes gràcies, senyor president. Les opinions personals que sobre qualsevol tema expressin els ciutadans de Catalunya, en la fase anterior a l'assumpció de càrrecs públics, pertanyen i incumbeixen en exclusiva a aquestes persones.

La responsabilitat del Govern és que, a partir del moment que un ciutadà és investit amb una responsabilitat del nivell o del rang que sigui, aquesta s'ajusti a l'exercici estricte de les seves funcions. I així ens consta que serà, i així estem convençuts que serà.

Jo entenc molt bé que els grups polítics es preocupin d'aquells temes que són essencials per a la quotidianitat de la gent. I, per tant, sobre l'element simbòlic al qual vostè fa referència, en cap moment això va provocar cap tipus d'inquietud entre els assistents a l'acte, començant pel mateix ministre conseller de l'ambaixada d'Espanya, que va ser un dels que va copresidir aquell acte d'obertura, amb qui vam tenir reunió abans de l'obertura de la delegació i després, i amb qui les continuarem tenint tant en aquesta delegació com en totes les altres.

Per tant, no veig, sincerament, cap motiu d'inquietud en l'acció exterior del Govern de Catalunya.

El president

Senyor diputat, pot repreguntar.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Evidentemente, señor *conseller*, la inquietud normalmente en tema de banderas le suele preocupar a usted. Le recordaré una. Por ejemplo, con motivo de un viaje a Israel, titular de un periódico: «Carod-Rovira consigue que retiren la bandera española en un acto de la Generalitat en Israel.» Anteriormente, el día anterior no había querido estar presente en el acto de homenaje a Rabin porque no estaba presente la bandera catalana, la bandera de su país.

Evidentemente, le estoy preguntando por cumplimiento de la ley, exclusivamente por eso. Usted *fuig d'estudi* y se ampara en declaraciones, desde luego, de otros, pero no mías. Le estoy hablando por el cumplimiento de la ley.

Evidentemente, el señor delegado es inapropiado para representar a Cataluña cuando dice, refiriéndose a España, que no estamos en un país normal, somos una colonia, por si alguien lo había olvidado...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Domingo Domingo

...a la que los españoles convidan a participar en sus elecciones. Se refería a Cataluña.

Muchas gracias.

El president

Té la paraula l'honorable vicepresident.

El conseller de la Vicepresidència

Miri, senyor Domingo, jo li recordaré quins són els objectius del Govern de Catalunya obrint aquestes delegacions. Catalunya disposa en aquests moments de més d'una cinquantena d'oficines sectorials arreu del món. Del que es tracta és que aquestes oficines sectorials continuïn fent bé, com han fet fins ara, la seva tasca, que és de defensa, projecció i promoció dels interessos de Catalunya en tots els terrenys: en el terreny econòmic, en el terreny cultural, en el terreny universitari, en el terreny polític..., en tots els àmbits, perquè Catalunya, lògicament, té interessos múltiples i té interessos diversos.

L'acció que duem a terme des del Govern de Catalunya és racionalitzar aquesta presència a l'exterior. I, per tant, fer, com hem fet a Berlín: agrupar en una sola estança les diferents oficines sectorials que hi ha allà. I, per tant, servir de representació, tenint en compte que qui té la representació diplomàtica i política, com vostè sap, i a més a més li deu produir una enorme satisfacció, és l'ambaixada del regne d'Espanya. Així és. I això evidentment no ens correspon a nosaltres modificar-ho.

Ara, el que sí que queda clar és que el nivell de competències que l'Estatut en vigor ens permet de realitzar, aquest nivell de competències, el Govern de Catalunya el complirà, i el complirà com ho ha fet sempre, amb un nivell d'informació i de col·laboració permanent amb l'ambaixada d'Espanya. Vostè va ser testimoni de la presència allà...

El president

Senyor vicepresident...

El conseller de la Vicepresidència

...del senyor ministre conseller. I, per tant, jo ja entenc que a vostès, als nacionalistes, els preocupin aquestes coses de les banderes.

El president

Senyor vicepresident...

El conseller de la Vicepresidència

Però, realment, el que sí que ha de preocupar és allò que preocupa la gent. I li puc garantir que no és això.

El president

La senyora Patrícia Gomà...

Pregunta

al Govern sobre els mitjans previstos per a difondre entre els treballadors públics el nou model d'administració electrònica (tram. 310-00190/08)

...en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, pot formular la següent pregunta.

La Sra. Gomà i Pons

Gràcies, president. Conseller de Governació i Administracions Públiques, l'administració electrònica és indubtablement un dels reptes fonamentals en la consolidació d'una nova administració, d'una administració moderna, eficaç i eficient en la prestació de serveis.

Ens consta que la implementació de l'administració electrònica forma part privilegiada de l'agenda europea a través de l'estratègia i2010 i que recentment s'ha donat diversa normativa per part de l'Estat per tal de fomentar precisament l'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

Evidentment, també hem copsat com des del Govern s'ha apostat pel foment de l'administració electrònica: la simplificació dels tràmits a les empreses... En definitiva, la modernització de l'Administració. No en va un dels objectius del Govern de la Generalitat és l'impuls de l'administració electrònica.

Moltes exemples demostren que l'administració electrònica és clarament un benefici per a l'Administració i per a la ciutadania: facilita i simplifica la comunicació, estalvia temps i desplaçaments, suposa una important reducció de costos i agilitza els tràmits, doncs, als ciutadans i ciutadanes del nostre país.

Ara, però, no és menys cert que la complexitat, especialment en aquest període inicial, és directament proporcional als beneficis. En diverses ocasions se'ns ha traslladat, per part del Govern, que actualment estan en una fase prèvia i necessària que consisteix a cercar la interoperabilitat entre les fonts d'informació.

Per tant, entenem que no només es tracta de reproduir el que ja s'està fent en paper per fer-ho a través de comunicacions digitals, sinó que estem obligats a reformular les bases digitals de la informació de les administracions i la tecnologia de la comunicació entre elles.

En tot cas, jo em voldria referir a un altre grau de complexitat en aquest estadi previ, i que no és menor. M'estic referint a com es comunica la necessària evolució tecnològica als departaments, com es centralitza el coneixement en aquesta matèria, com es donarà el suport formatiu als treballadors i treballadores públics implicats.

I en aquest sentit voldria preguntar-li sobre quins són els mitjans que té previst utilitzar el Govern de la Generalitat per difondre, formar i compartir entre tots els treballadors públics el nou model d'administració electrònica.

El president

L'honorable conseller de Governació i Administracions Públiques, senyor Jordi Ausàs, té la paraula.

El conseller de Governació i Administracions Públiques (Sr. Jordi Ausàs i Coll)

Moltes gràcies, senyor president. Senyora diputada, efectivament un dels objectius estratègics del Govern de Catalunya, del Govern de la Generalitat, és efectivament l'impuls de l'administració electrònica. I aquesta

és una tasca, és una feina encomanada al Departament de Governació i Administracions Públiques, i concretament a la Secretaria de Funció Pública i Modernització de l'Administració.

Aquest model d'administració electrònica que s'impulsa precisament, tal com deia vostè, és el d'incorporar les tecnologies de la informació i de la comunicació com una oportunitat per tal de transformar la manera de prestar els serveis, per tal de posar en pràctica una gestió interna que vingui a simplificar la documentació i els processos, i que alhora ens doti a tots plegats d'una administració més fàcil i més accessible al ciutadà.

Per tant, som conscients que els principals actius d'aquesta transformació, que no és pas una transformació menor, és una petita revolució en la funció pública, han de ser precisament els mateixos empleats públics. I per això s'ha dissenyat una eina moderna de difusió, de comunicació i de formació interna.

Vostè sap que, des de fa molt pocs dies, des del passat 3 d'abril, d'enguany, es pot accedir ja a la intranet de l'administració electrònica des del portal de l'empleat públic, Epoca. Per tant, aquesta intranet és una intranet, és un espai virtual, un espai de distribució, d'informació i de comunicació interna entre el Departament de Governació i el conjunt de departaments de la Generalitat, amb aquest objectiu que parlàvem ara, amb l'objectiu d'impulsar el desenvolupament de l'administració electrònica.

Aquesta intranet –n'estem convençuts– serà una eina útil, molt útil, de fàcil navegació i en constant actualització. No cal dir que aquesta intranet serà un element de difusió i comunicació molt important que optimitzarà els recursos humans i també els recursos materials.

Aquesta intranet –vostè en parlava– suposa, d'una banda, un estalvi econòmic, però també suposa un estalvi de càrrega de feina, suposa també evitar sobrecarregar la xarxa, estalviar desplaçaments i reunions, i també fer una eficient formació per al conjunt dels treballadors públics, no?

Per tant, la intranet de l'administració electrònica, doncs, disposarà, per tant, d'una nova eina per tal de difondre, per tal de formar, per tal de compartir el nou model d'administració electrònica. I estem convençuts que contribuirà de ben segur al seu necessari impuls.

Moltes gràcies.

El president

Doncs, moltes gràcies.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política i les actuacions en matèria d'urbanisme en l'àmbit local (tram. 302-00092/08)

L'onzè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre política i actuacions en matèria d'urbanisme en l'àmbit local. Té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Turull, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies, senyor president. Presentem aquesta moció després de la interpellació del passat Ple per diversos motius. Primer, perquè no podem donar per bona l'actuació del conseller Nadal en tot aquest tema del pla les Hortes de la Roca del Vallès, sobretot pels precedents que genera. No hem d'oblidar que ell, llei en mà, té la condició de la màxima autoritat en la preservació de la legalitat urbanística..., i massa sectarisme en la seva actuació, massa maneres diferents d'actuar en casos similars, no? I això aplicat a la legalitat urbanística pot obrir tot tipus de vies i de lectures i interpretacions. I no podem ni passar-ho per alt ni mirar cap a un altre cantó com aquell que sent ploure.

En la interpellació de l'altre dia va quedar clar, en els fets –declaracions als mitjans, debats en seu parlamentària, escrits dirigits al mateix conseller, etcètera–, com en tots els documents que ho acrediten –respostes parlamentàries, reculls de premsa, butlletins del Parlament–, que el conseller va actuar premeditadament de manera esbiaixada i sectària. Aplica la llei i el procediment de manera diferent en funció del color polític de què sigui l'ajuntament. Aquí, si un regidor té interessos de parentiu directe i és del PSC, pot votar; si ets d'un altre color, t'ho anul·lo. Si a l'ajuntament governa el PSC, l'informe del secretari és el que valida el procés; si a l'ajuntament no governa el PSC, l'informe del secretari, com si no existís. Si l'ajuntament no el governa el PSC, els serveis jurídics del departament són bons i estan prou capacitats; si l'ajuntament és del PSC, encarreguem un informe extern, i ja se sap.

Aquesta és la síntesi de com ha actuat el conseller en el cas del pla de les Hortes de la Roca, i aquest és el precedent que queda: massa premeditació en aquesta tupinada. Massa, ja que fins a cinc moments diferents de tot el procés es va avisar el conseller que se li veia el llautó i que se'l veia venir, que la faria massa grossa: avís d'un recurs de reposició; avís d'aquest grup parlamentari en un debat amb preguntes orals; avís d'una carta de Convergència i Unió de la Roca, dirigida a la seva persona, on constaven tots els documents que acreditaven l'interès del regidor del PSC; avís del mateix director general d'Urbanisme; avís del conseller de Governació d'aleshores, en resposta a aquest diputat. Tot això, documentat, i ell, el conseller, ni cas; al contrari, menyspreant-ho de la seva manera habitual, i dóna per bo tot l'expedient de la Roca.

I, és clar, a ningú estranya que la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que tomba aquesta resolució del conseller, sigui tan clara i tan contundent, quan diu literalment que «vessen» –bé, ho diu en castellà, diu allò de «colman»– «tant les raons objectives com les subjectives perquè no voti el regidor del PSC», i que, en aquest sentit de control, hauria d'haver actuat l'Administració autonòmica, és a dir, el conseller. Una manera amable de dir que aquest és un cas com un cabàs i que estava cantat que s'havia d'anul·lar el procés.

Per tot això vam interpellar el conseller; no per una sentència en contra d'un acte administratiu de govern, no, sinó per una sentència en contra d'una decisió no legal, sabuda i volguda. Per això vam interpellar-lo,

perquè davant de situacions i casos com aquest, ho repeteixo, no podem mirar cap a un altre cantó, i menys –i menys– en un tema urbanístic que obre la porta a tot tipus de derivades.

I, és clar, l'altre dia, en la seva resposta a la interpellació, el conseller encara es va posar més en evidència i encara s'hi va embolicar més, no? Primer –i sobretot per això presentem la moció, no?–, la seva resposta, al marge d'aquella mena de sudoku en dret processal que va fer per intentar distreure l'atenció, no va respondre ni va saber justificar la seva actuació en aquest cas. I no ho va fer perquè no té justificació possible, no té justificació no fer ni cas a tots aquells avisos, tant des de dins del departament com des de fora; no hi ha excusa ni justificació, en aquest cas, en el del pla de les Hortes, s'ha vist massa el llautó.

I, per acabar-ho d'adobar, el conseller surt aquí a dir que si una situació és il·legal..., i el fet que l'àmbit sigui més petit té un pèl de justificació i el fa diferent, com va tornar a insistir, sorprenentment, l'altre dia. I nosaltres hi insistim: una il·legalitat és una il·legalitat. No pot ser que el màxim responsable d'urbanisme llenci i agafi aquest argument com a ferro ardent, per mirar de minimitzar les seves responsabilitats, per mirar de dissimular aquest sectarisme i tota aquesta premeditació. El missatge que envia a la societat és massa perillós.

I per això aquestes dinàmiques cal censurar-les d'arrel. Per acció o per omissió no podem ser partícips d'aquesta manera de fer i d'actuar. La sentència judicial ha posat fre i ha evitat la tupinada jurídica; ara aquesta cambra hi ha de posar fre i ha d'evitar la tupinada política. Per això proposem desaprovar l'actuació del conseller Nadal en tot aquest cas del pla de les Hortes de la Roca del Vallès.

Res més, i moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. En aquesta moció ha presentat esmena el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. I per defensar-la té la paraula la il·lustre diputada senyora María Ángeles Olano.

La Sra. Olano i García

Sí, gràcies, senyor president. Senyor conseller, senyores i senyors diputats, el nostre grup parlamentari ha presentat una esmena a fi i efecte que, si és possible, doncs, no tornem a veure una moció com aquesta i, per tant, una interpellació com la que el Grup de Convergència i Unió es va veure abocat a fer, i és el fet que al territori hi hagi una doble vara de mesurar; el fet que en el territori, pel fet que un partit amic o no estigui governant, es qüestionari quina serà la intervenció i, per tant, quin serà el vot de qualitat i tot el procediment.

Des del nostre grup parlamentari hem presentat una esmena, que ja de fet ho preveu la mateixa llei, a fi i efecte que..., si alguna cosa representa, doncs, la seva conselleria, si alguna cosa representa, doncs, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, és la màxima autoritat, des del punt de vista polític, de representació de l'aplicació de la legislació urbanística i,

en conseqüència, també administrativa. Nosaltres no posem en qüestió el dret de decidir, lliure i sobirà, dels ajuntaments i dels acords que els plenaries adoptin, però també és veritat que, un cop un acord del plenari arriba al seu departament, vostè ha de garantir i ha de vetllar perquè el compliment urbanístic sigui l'adequat.

I això és el que ha intentat reflectir la moció presentada per Convergència i Unió, i això és el que nosaltres li demanem valentia, i amb la nostra esmena demanem que doni un pas endavant i, on la legislació diu que el departament podrà actuar d'ofici, nosaltres li diem que actuï d'ofici, i que ho faci en pro de la legalitat urbanística i dels interessos públics.

I això, quan ho ha de fer, entenem nosaltres, de manera..., ja d'ofici i, per tant, voluntàriament? Doncs, quan tingui elements suficients per veure que alguna cosa no rutlla, quan vegi que alguna cosa, doncs..., des que es va iniciar l'expedient, fins que pugui arribar al departament per a la seva resolució, quan vegi que hi ha hagut alguna qüestió que pot ser, com a mínim, objecte d'observació. No li demanem que faci de jutge, perquè per això hi ha els tribunals, però tots sabem que algunes decisions polítiques que hi ha en els tràmits d'aprovació pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques..., es veu quina serà la sentència final. És massa temps i és massa gent, la implicada en aquests procediments, i és massa el desgast que tenen els municipis i els nostres territoris.

Els ciutadans volen que actuem d'una manera vigilant en tot moment, i, per tant, el fet de passar expedients que sabem que al final els tribunals els revocaran, considerem que no és, de cap manera, contribuir al bon desenvolupament. I en aquest cas parlem de la legislació urbanística i, per tant, veiem com hi ha interessos, que de cap manera poden els ciutadans percebre la concepció que, depèn de qui governi, poden ser observats o no.

Per tant, la nostra esmena ha vingut a posar aquest pas cap endavant que demanem a la conselleria i que, realment, aquesta actuació sigui d'ofici i no sigui en defensa de ningú, sinó en defensa de tots, en defensa de la legalitat urbanística i dels interessos públics.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyora diputada. Correspon ara intervenir als grups que no han presentat esmenes. I en primer lloc el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i en el seu nom té la paraula l'honorable diputada senyora Carme Figueras.

La Sra. Figueras i Siñol

Moltes gràcies, senyor president. Senyors diputats i senyores diputades, en primer lloc, cal deixar ben clara una cosa, i és que la sentència de 21 de febrer d'aquest any, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, és recurrible en cassació, en unificació de doctrina, i ho és tant per l'ajuntament, com per la conselleria, com pels mateixos particulars.

En segon lloc, l'actuació directa del conseller és únicament en el moment de resoldre el recurs d'alçada, i aquesta actuació està plenament justificada, perquè la resta d'acords són acords de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona. I vostè, senyor Turull, obvia deliberadament que el tribunal, aquest tribunal, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, va desestimar, prèviament a la resolució del recurs d'alçada, la suspensió de l'executivitat de l'acte d'aprovació inicial. És a dir que la sol·licitud de suspensió d'executivitat de l'acord d'aprovació va ser desestimada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya mitjançant la interlocutòria de 12 de juliol de 2004, dos dies abans que la Comissió d'Urbanisme de Barcelona aprovés la modificació del pla. I, posteriorment, la sentència de 10 d'octubre de 2007 va desestimar també el recurs interposat sobre aquest tema.

Per tant, en el moment en què es va resoldre el recurs d'alçada, que era el 6 de juliol de 2005, únic tràmit en què resol el conseller, el criteri del departament va ser el de sustentar que el control de legalitat de l'acord d'aprovació inicial ja s'havia dut a terme per part del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en denegar la petició de suspensió d'executivitat d'aquest. I només el mateix Tribunal Superior de Justícia de Catalunya podia enervar aquesta situació.

Per tant, senyor Turull, res de tupinada política ni tupinada jurídica, el que vostè va dir l'altre dia i el que diu vostè avui, res de tupinada. I també, per si li serveix, he buscat què volia dir «tupinada» en el diccionari, i, francament, a part de voler dir que el tupí està ple –el tupí és una olla petita d'una sola nansa–, diu textualment: «Engany consistent a introduir paperetes fraudulentament en una urna electoral o alterar-ne el compte.» Haurà de buscar un altre terme. En tot cas, li aconsello que no sigui en aquests sentits, referits al frau, perquè no tenen raó.

Vostès són una altra cosa: és que comparen contínuament el cas, aquest cas de la Roca del Vallès, de les Hortes de la Roca del Vallès, amb un altre cas; el comparen amb el cas –i vostè no en diu el nom ni s'atreveix a dir-lo, per què deu ser que no s'atreveix ni a dir-lo?– de Terres Cavades, de Tarragona. I no s'atreveix ni a dir-ne el nom, i no m'estranya. Perquè, clar, si els comparem –a banda dels aspectes jurídics, que també els podem comparar, perquè en el cas de Terres Cavades no hi havia cap interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, senyor Turull, no n'hi havia cap en què es desestimés la suspensió de l'executivitat de l'aprovació inicial–, si els comparem, miri vostè, pel que fa a les circumstàncies de la propietat, el cas de la Roca del Vallès és una finca propietat del pare del regidor molts anys abans de l'inici del tràmit de modificació, amb una extensió del 3,61 per cent de l'àmbit de la modificació; en el cas de Terres Cavades, senyors diputats i senyores diputades, és una propietat mercantil amb participació directa del regidor implicat i del seu germà, adquirida amb l'objectiu de participar en el desenvolupament urbanístic. Però parlem dels termes urbanístics. L'àmbit de la modificació, en el cas de les Hortes de la Roca del Vallès, és de 7,8 hectàrees, classificades en sòl urbanitzable delimitat; en el cas de

Terres Cavades, amplia la classificació d'un sector de sòl urbanitzable no delimitat fins a 101,5 hectàrees. Potencial edificable: en el cas de la Roca del Vallès, 228 habitatges i un sostre de 27.476 metres quadrats; cas de Terres Cavades, 4.852 habitatges i un sostre de 537.919 metres quadrats. Comparar un cas amb un altre, sembla mentida que vostès ho facin.

Bé, el que sí que caldria deixar-li clar, senyor Turull, és que –per anar acabant–, ben clarament i ben contundentment, votarem en contra d'aquesta moció amb tot convenciment. Votarem en contra de la seva proposta de desaprovació de l'actuació del conseller de Política Territorial i Obres Públiques perquè..., a més a més, li donem un consell, senyor Turull: no continuïn per aquest camí d'embolica-que-fa-fort, perquè no tenen raó. Ni tupinada ni cap tipus d'actuacions reprovables.

Moltes gràcies, senyors diputats i senyores diputades.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bé, jo no entraré en aquesta subhasta de si tu més, tu menys, si Terres Cavades, si les Hortes... Jo crec que, en fi, es cometien molts excessos verbals, vull dir, a l'hora de defensar..., a l'hora de denunciar determinades coses.

Jo crec que aquest és un cas força clar. Vull dir, el cas és conegut; l'interpellant ho va explicar molt bé en la seva interpellació, tot el procés que hi havia hagut, històric, sobre aquesta votació que hi havia hagut a l'Ajuntament de la Roca... Però jo crec que es fa un excés a l'hora de determinar que el conseller té alguna mena de responsabilitat a l'hora d'aprovar o no aprovar, perquè també va quedar clar –i queda clara també, crec jo, la justificació de la desestimació del recurs que va fer el conseller– que en cap cas, després que els denunciants havien optat per la via judicial i per la via contenciosa administrativa, això es podia encallar d'alguna manera o que hi hauria algun tipus de resolució contrària al que dicten els tribunals, que per altra banda, com ha dit molt bé l'anterior interpellant, doncs, escolti, això encara segueix el seu curs, encara hi ha un recurs de cassació i, per tant, la qüestió encara no està acabada.

I en la justificació de desestimació del recurs d'alçada s'indicava, d'una banda, que l'existència o no de la causa d'abstenció forçosa s'ha de determinar cas per cas, en funció de les circumstàncies concurrents. I, d'altra banda, que en el present cas els recurrents també havien imposat recurs contenciós administratiu contra l'aprovació inicial de la modificació del pla general, i que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, mitjançant interlocutòria del 12 de juliol del 2004, va denegar la suspensió de l'executivitat de l'acord d'aprovació inicial de la modificació, i que els acords municipals despleguen plena eficàcia i mantenen la presumpció de legalitat, la qual cosa, en tot cas, ha de ser enervada

pel tribunal. Què vol dir? Que el conseller, en tot cas, va fer cas del que deia el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Per tant..., altra cosa hauria estat que el conseller hagués interferit, hagués anat pel seu compte o hagués fet algun tipus de maniobra –jo crec que aquí la paraula «tupinada» hi sobra absolutament– per tal que això no hagués tirat endavant. Però, bé, ha seguit la seva actuació judicial, ha continuat pels terminis administratius i, per tant, doncs, no veiem que hi hagi d'haver cap desaprovació de ningú. Jo crec que les coses s'han fet amb tota normalitat. Vostès, amb tot el dret i crec que amb tota l'eficàcia, han fet el que havien de fer. La conselleria ha cregut que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en aquella interlocutòria, doncs, en certa manera determinava un camí a seguir i el que ha fet el conseller és simplement seguir això.

Per tant, entenem que aquesta moció que pretén la desaprovació del conseller no només és sobrera, sinó que, a més a més, és excessiva.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Clavell.

La Sra. Clavell i Nadal

Gràcies, president. Bé, el tema de fons que ens hauria agradat que estigués subjacent en la interpellació de l'altre dia i a la moció d'avui seria la necessitat de garantir que en qualsevol alteració urbanística tinguem clar que s'estan satisfent interessos públics i no privats. Ens agradaria que aquest fos el tema de fons.

Aquesta és una preocupació que el nostre grup ha mostrat en moltes ocasions perquè certament cal reconèixer que encara avui és massa freqüent que la ciutadania ni s'assabenti que es produeix una determinada decisió urbanística que determinarà el futur del seu municipi o de part d'ell. I com que això és així, ja fa temps que nosaltres diem i insistim i creiem que cal insistir en, per exemple, eh? –és un exemple–, els temes de participació efectiva de la ciutadania quan es fa planejament, perquè només en la mesura que la gent conegui i entengui quin és el procés i participi en aquest procés es podran detectar determinades situacions anòmales i reconduir-les.

També insistim, des d'aquesta perspectiva, a parlar de l'ètica en l'exercici de la política, de l'honoradesa i també, per què no?, de l'ètica i l'honoradesa en l'exercici de la política urbanística. Això ens va portar, per exemple, per fer referència a un tema recent, al fet que en la recent Ley de suelo, aprovada al Congrés dels Diputats, vam introduir des del nostre Grup Iniciativa Verds - Esquerra Unida referències explícites a la necessitat d'acreditar en cada expedient que se satisfà l'interès general en una determinada alteració urbanística, o que aquestes alteracions han de venir acompanyades dels moviments de propietat que s'han produït en els anys previs a l'altera-

ció, tot plegat amb aquesta idea que hem d'anar millorant en la garantia que realment s'estan satisfent interessos públics i no privats quan es produeix una determinada alteració urbanística. Ens queda camí per recórrer en aquest camp si de veritat ens creiem el funcionament de l'esquema urbanístic que les lleis imposen des de fa molts anys en aquesta matèria.

Per tant, a nosaltres ja ens està bé parlar d'això, parlar de com es garanteix que els interessos públics realment prevalguin sobre els privats, que els interessos que hi ha al darrere d'una modificació urbanística realment siguin els interessos públics. El que passa és que malauradament no creiem que l'interès –en aquest cas l'interès del Grup de Convergència i Unió– realment lligui amb aquesta idea, amb aquest tema de fons.

I per què? Per què creiem que vostès no són creïbles a l'hora de plantejar aquest tema? –amb aquesta rotunditat li ho haig de dir. Doncs, perquè quan vostès van poder no van aplicar aquest criteri que ara reivindiquen; perquè vostès, quan van poder utilitzar el criteri del deure d'abstenció d'un càrrec electe per interessos privats en una determinada operació urbanística, vostès no van aplicar aquest criteri. Per tant, des del nostre punt de vista no són creïbles a l'hora de plantejar això.

Nosaltres els volem dir que, després i abans dels casos que esmentava la diputada Carme Figueras anteriorment, després i abans del cas de les Hortes, de la Roca del Vallès, que vostès plantegen, no pensem que els preocupi realment l'aplicació del deure d'abstenció en supòsits d'interessos personals de càrrecs electes en assumptes urbanístics.

No és, per tant –no ens ho creiem–, que la vertadera sensibilitat de vostès sigui cap a la millora en el funcionament, en l'aplicació de criteris d'ètica i d'honoradesa en l'administració de l'urbanisme. No és això el que els mou. Ho creiem així; verdaderament és així de sincer el posicionament. Per tant, nosaltres no els podem jugar aquest joc.

Respecte a la posició adoptada en el seu dia pel conseller en el tema de les Hortes, de la Roca del Vallès, doncs, senzillament donem el tema per defensat.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyora diputada. Ara, en nom del Grup parlamentari Mixt té la paraula l'il·lustre diputat senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Honorables *consejlers*, ilustres diputados y diputadas, el tema que hoy aborda la moción es un tema de especial trascendencia. El *conseller* en su intervención en la interpellación hizo una declaración que a mí me pareció especialmente preocupante. Dijo: «No hay que judicializar la política innecesariamente.»

Yo creo que innecesariamente, efectivamente, no, pero sí que hay que judicializar los actos de las administraciones y no se deben dejar espacios de inmunidad; ya

el franquismo en su día eximía los actos políticos del contencioso administrativo. Yo creo que, por suerte, la ley reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa en su día introduce como novedad la no exención de determinados actos administrativos. Y yo creo que es conveniente que los políticos, en cuanto responsables de las administraciones, sean objeto de fiscalización por parte del poder judicial. Esa es una declaración de principios que a nosotros nos parece básica en un estado de derecho. Es decir, no hay que tener miedo y yo creo que el hecho de que se haya traído hoy aquí un procedimiento judicial a debate en la cámara, pues, entra dentro de los términos políticos y creo que es conveniente.

Sí que es cierto que en materia de legalidad urbanística hay que ser especialmente cuidadosos, y más cuando la imagen de España en el mundo está cuestionada precisamente por el tema de la corrupción en materia de urbanismo. Todavía todos tenemos presente en la cabeza aquella frase, a nuestro juicio ofensiva, de Putin cuando se refería a España y se alejaba él de sus políticas de corrupción diciendo que «ustedes tienen más», y se refería a la corrupción urbanística.

Hombre, en este caso, tal como se ha planteado el tema, realmente la apariencia no es sana. Es decir, hay un término en derecho que se llama el *fumus bonis iuris* —la apariencia de buen derecho—, en este caso la apariencia del tema, por decirlo de alguna manera, no es especialmente cuidadosa. El hecho de que no se haya producido el deber de abstención que existe..., y en este caso era evidente que en el supuesto de una directa relación familiar entre el beneficiado del plan y el responsable de la decisión, pues, procedería el deber de abstención y que el concejal hubiera procedido a la abstención.

Con ello queremos decir que nos parece muy adecuada la enmienda que ha presentado el Grupo Popular y yo creo que haríamos bien todos en la cámara de aceptarla, no tanto de entrar en el terreno de lo concreto, sino de superar el tramo e ir a la visión general, que es aquella que establece que realmente es responsabilidad de las administraciones públicas y de los responsables políticos velar celosamente por la legalidad, y en especial por la legalidad urbanística, que en estos últimos tiempos está siendo fuente de enriquecimiento injusto..., de enriquecimiento de muchos políticos y familiares de políticos.

Nos gustaría que hubiera definido algo más su posición en su día la interpelante y, hoy, los grupos del Gobierno. Efectivamente es recurrible la sentencia, y probablemente nos hubiera gustado saber si la van a recurrir o no. Eso sería una buena decisión. Puesto que ni el otro día, en su contestación, ni hoy, aquí, se ha manifestado esa expresión. Y a lo mejor yo creo que decirle..., en aras de la legalidad, en aras del bien general, no lo hagan. No lo hagan, puesto que es evidente que la actuación, tal como se refleja en los hechos..., no conozco los autos en su integridad, pero es evidente que..., no pierdan el tiempo y después no pierdan el prestigio recurriendo esa sentencia, puesto que cuestionarán también su imagen.

Quiero decir con ello que en este caso no hay que invertir los términos. Debemos tener en cuenta muchas veces

lo que cuesta a los administrados, a los ciudadanos, en términos judiciales, acudir permanentemente a los tribunales para lograr obtener el derecho que muchas veces les asiste. La Administración en gran parte es responsable de ello y a lo mejor..., yo no sé si por malicia, o por ignorancia, o por amistad, o por las razones que sea —desconozco los autos y no voy a valorar la actuación del *conseller*—, pero es notorio que en este caso había apariencias suficientes para haber estimado ese recurso de alzada y haber obrado en defensa de la legalidad urbanística, que es, esa sí, la principal de sus obligaciones, *conseller*.

Por eso le pido que hoy, a la salida y en la prensa, diga: «El *departament* no piensa recurrir esta sentencia.» Desde luego hará un gran servicio a la legalidad y a la defensa de los intereses de los ciudadanos.

Muchas gracias.

El president

El senyor Turull pot posicionar-se sobre les esmenes.

El Sr. Turull i Negre

Sí; moltes gràcies, senyor president. Nosaltres acceptarem l'esmena del Partit Popular, perquè, tot i ser d'una lògica aclaparadora, vist com s'actua, doncs, no és gens sobrer recordar-ho. Per això nosaltres votarem, no?, i li donarem suport. Perquè, a més a més, aquí s'han dit unes coses que fan que encara li donem suport amb més motius, no?

Senyora Figueras, miri, jo parlo com la gent que parla a la meva comarca. I si vostè va a la meva comarca —conseller, hi pot anar—, quan parlem de «tupinada» sabem perfectament de què estem parlant. I si té afició als diccionaris, hi va i de passada busca per la te la paraula «transvasament» i també veurà exactament el que vol dir. (*Rialles*.)

Vostès poden recórrer a Europa, si volen, a Europa, però hi han tres senyors magistrats, que en deuen saber més que vostè i que jo, que diuen que «colmen», que vessen les raons per les quals aquest senyor no podia votar. És increïble que s'agafin a aquest argument que com que l'àmbit és més petit..., etcètera. Escolti, una il·legalitat és una il·legalitat, o es pot o no es pot.

Senyora Clavell, vostè diu que no ens creu, que no es creu que el nostre interès... El nostre interès és aquest —el nostre interès és aquest. Vostè s'ha oblidat d'una cosa premeditadament també. Sap què va passar amb aquell regidor que va votar? Que va dimitir. Sap què va passar amb l'alcalde i el regidor que van votar, del PSC? Que un el van premiar fent-lo director general de Justícia i l'altre el van premiar fent-lo alcalde. Aquesta és la diferència. I si ho fem d'aquesta manera i si portem aquest tema aquí és pel precedent que crea, és pel precedent que es llença la societat, no?

Senyor Vigo, el conseller no es va trobar una resolució a sobre i li van dir: «Firmi aquí; hi han tots els informes, ha passat a la comissió, tot està bé.» No —no, no. El conseller, cada vegada que venia a la nostra comarca li parlàvem de: «Escolti, el tema del pla de les Hortes, què?»

I ell deia: «No, és que és un terreny que ve de quan era pagès el pare d'aquest regidor...» Ho va declarar als diaris. Se li va demostrar que no, que era tres mesos abans d'aprovar definitivament el pla general. Aquest diputat li va fer preguntes orals. El director general d'Urbanisme va dir: «Ho hem de revisar per anullar.» Etcètera, no? No és una cosa que es trobés, no és una resolució administrativa. I no vull seguir per aquest camí.

Mirin, de la mateixa manera que diuen que és en les petites coses que es demostra la grandesa de les persones, també és en aquestes coses molt concretes i molt puntuals que es pot demostrar la grandesa de l'ètica en la política.

Moltes gràcies.

(La Sra. Figueras i Siñol demana per parlar.)

El president

Senyora Figueras?

La Sra. Figueras i Siñol

President, per contradiccions d'un tema que ha dit el senyor Turull...

El president

El té –el té.

La Sra. Figueras i Siñol

Bé, jo li voldria dir al senyor Turull que, ja que està parlant de la seva comarca i del que es diu a la seva comarca, també hauria de dir que aquest terreny de les Hortes de la Roca del Vallès es va convertir en sòl urbanitzable delimitat precisament quan governaven vostès, aprovant el Pla general metropolità de la Roca del Vallès l'any 1991.

(El Sr. Turull i Negre demana per parlar.)

El president

Senyor Turull.

El Sr. Turull i Negre

Sí. Una cosa que també s'ha oblidat vostè: a Terres Cavades, l'àmbit que tenia i la definició que tenia, ho van aprovar vostès quan estaven a l'Ajuntament de Tarra-gona.

Gràcies.

(Pausa llarga.)

El president

Posem, doncs, a votació aquesta moció, amb l'esmena que ha acceptat, amb l'esmena del Grup Parlamentari del Partit Popular incorporada.

Comença la votació.

Aquesta moció ha estat rebutjada per 56 vots a favor i 65 vots en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política ramadera (tram. 302-00093/08)

Passem al dotzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre la política ramadera, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula l'il·lustre senyor Xavier Pellarès.

El Sr. Pellarès i Povill

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, la moció que avui sotmetem aquí a debat (*remor de veus*) és amb referència al sector ramader; un sector que insistim una vegada més des d'aquí, de la tribuna del Parlament, que està en crisi. (*Persisteix la remor de veus.*)

El vicepresident primer

Perdoni, un segon, senyor diputat. Si us plau, prego silenci i poder fer la presentació de la moció. (*Pausa.*) Gràcies.

Té la paraula.

El Sr. Pellarès i Povill

Un sector que, com he dit abans, està en crisi; una crisi que dura massa, una crisi que també per al sector pagès i sobretot per al sector ramader és la seua emergència pròpia nacional, perquè aquell pagès en molts dels casos i en alguns dels casos haurà de fer un abandonament definitiu de la seua explotació o de la seua manera de fer i de viure.

I presentem una moció que engloba diversos temes, però tots relacionats amb el món de la ramaderia, per intentar trobar solucions a aquest sector que, insistixo, està en crisi, una crisi que dura massa.

El primer punt, en el marc de l'abandonament del sector lleter, i atès l'increment del repartiment lineal –un 2 per cent–, distribuir entre els productors de la llet catalana.

Bé, aquesta moció o aquest punt de la moció simplement fa cas de fer efectiu allò que un grup que dona suport al Govern, concretament Esquerra Republicana, ja durant la campanya de les passades eleccions reclamava; parlava de lo silenci clamorós del Departament d'Agricultura davant, precisament, del mapa, allò que vostès ara en la seua esmena que han presentat diuen que bé, sí, però que ha de ser a través del Govern de l'Estat qui trobe aquestes mesures per intentar que al pagès li siga menys agressiva tota la situació que viu el sector lleter. Per tant, este punt fa referència al silenci clamorós del mateix Departament d'Agricultura.

Lo punt número 2, ampliar el termini de la concessió dels préstecs de l'ICCA. Curiosament vostès la setmana passada van allargar-ho durant un mes; nosaltres els exigim o els demanem, si és possible, arribar fins al 31 de juliol. I el perquè? Home!, no demanem lo 31 de juliol perquè sí, sinó simplement perquè, després de parlar amb el sector, entenem que hi ha una demanda de la gent fins a quin punt pot endeutar-se o no continuar endeutant-se

perquè, al final, ens convertim en un cercle viciós, en una roda, que cada vegada l'endeutament és més gros. Per tant, donem l'oportunitat a aquesta gent.

Reduir el tipus d'interès de l'euríbor més 0,10; no demanem el 0 per cent. Aquí el conseller ens deia que aquí, a Catalunya, s'havia aconseguit una cosa extraordinària a través dels préstecs de l'ICCA; hi han altres comunitats autònomes que per al sector del boví ofereixen el 0 per cent. Per tant, no demanem el 0 per cent, però sí una reducció al 0,10 per cent, euríbor més 0,10 per cent. I el que sí que demanem és la supressió del 0,25 de la comissió d'obertura d'estos préstecs.

L'acord *de minimis*, l'acord *de minimis* que vostès en la seua llei posen que això únicament tenen dret a assolir-ho aquells pagesos o aquells ramaders que han demanat un préstec a l'ICCA o a les entitats que al seu moment van signar un conveni de col·laboració amb el Departament d'Agricultura. Però aquí hi han altres pagesos i pageses, ramaders i ramaderes que, per la raó que sigui, han concertat crèdits o ja tenien crèdits en altres entitats i este acord *de minimis* ells resulta que no el poden assolir. Vostès aquí han presentat una esmena que nosaltres, evidentment, escoltarem el posicionament, però és molt difícil d'entendre i d'acceptar perquè no veiem la manera de poder-ho agafar.

Subvencionar el cent per cent de la prima de l'assegurança. És exactament el mateix. Vostès traslladen la responsabilitat que té el Govern de la Generalitat, traslladen esta responsabilitat al Govern de l'Estat. Per tant, aquí el que els demanem és que es posin les piles, que vostès comencin a treballar pensant en los ramaders i ramaderes del nostre país, i que puga ser, aquesta subvenció, que la puga rebre directament el pagès a través de l'Estat, simplement per avançar, perquè resulta que estem en un tema de crisi i els temes de crisi s'han de solucionar quan hi ha el problema.

Controlar les importacions de carn de països tercers abans d'arribar a la cadena de distribució i l'obligatorietat d'etiquetatge diferenciador al consumidor. Això ja ho reclamàvem també fa tres mesos enrere i vam portar aquí mostres del que passava a les grans cadenes comercials en l'etiquetatge dels productes que venien d'altres països i no hi havia cap control sanitari per part del Govern de la Generalitat. Los exigim precisament este control sanitari, i sabem que el tema d'importacions depèn de l'Estat central, però nosaltres lo que els demanem és que mirin d'avançar de mica en mica per intentar establir almenys este control, que estic segur que això pot ajudar els ramaders i ramaderes del nostre país.

El punt número 7, que se puga fer l'exempció de les quotes de la seguretat social a tots els ramaders durant el temps que duri aquesta crisi. Me sembla que al final hi farem tard, perquè ja és la segona vegada que reclamem l'exempció d'este ajut als ramaders perquè no hagen de pagar la seguretat social mentre duri la crisi.

I el punt número 8, establir els ajuts de cessament anticipat digne de l'activitat agrària. El cessament anticipat és molt important. Vostès ens remetràn una vegada més al PDR, el Pla de desenvolupament rural de Catalunya.

Per a un pagès o pagesa que arriba als cinquanta-cinc anys i ha de posar fi –acabo, senyor president– a la seua explotació, si anem al PDR nos sembla que les mesures seran del tot insuficients.

Per tant, els demanem l'aprovació d'aquestes mocions.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Han presentat esmenes, en nom del Grup Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Té la paraula el senyor Joaquim Josep Paladella.

El Sr. Paladella Curto

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, pujo a este faristol, en representació del nostre grup i a més a més, també, en representació dels altres grups que donen suport al Govern, per tal d'intentar aportar i fer un debat, un debat lo més assossegat possible, i amb ànim de poder ser, de buscar un posicionament que siga possible, lo màxim de consensuat possible, per intentar que siga necessàriament..., que done un valor afegit a lo que és lo sector.

Però primer voldria dir que hem sentit i vam viure un debat que barrejava –un debat i una moció, una interpellació i avui la moció–, que barreja diferents conceptes. Això dificulta molt buscar un debat, com he dit abans, constructiu i sobretot buscar allò que falta fer. I, a més a més, veiem una moció avui que no aporta absolutament res de nou i que, a més a més, no troba este valor afegit, este valor afegit del que s'ha de fer més.

Inclús i indubtablement se fa una moció abans de fer la interpellació, perquè inclús lo punt 3 és superat per lo que lo conseller havia anunciat llavors, no? Lo punt 3 demana rebaixar un 0,40, penso, per cent dels punts de lo que es demanava per la... (*Pausa.*) Diu que no? Nos demana del 0,50 al 0,10, i el conseller t'anuncia que se bonifiquen quatre punts fins als quaranta mil euros. O sigui, que estem demanant una mica que és superada per lo que el conseller deia abans.

Diem també que hi ha punts incomplets i confusos, per tant, és difícil –és difícil, i ens dol en l'ànima– poder-hi votar a favor. Per tant, pujo aquí amb l'ànim d'explicar unes mocions, unes esmenes que intenten buscar una solució i un millor posicionament.

Los grups que donem suport al Govern hem presentat esmenes als punts 1, 5 i 6, de modificació, i esmenes de supressió.

En lo punt primer, creiem que l'explicació que acaba de donar lo diputat senyor Pallarès aquí, damunt esta taula..., penso que no és l'adequada, perquè lo departament de..., primer, és competència del ministeri, lògicament, i, per tant, hem d'intentar buscar i consensuar amb lo ministeri, intentar buscar i negociar amb lo ministeri una sortida. A més a més, la taula sectorial i el Departament d'Agricultura havien arribat a un acord de defensar a Madrid, en este sentit, que primer se reclamessin les quotes abandonades anteriorment i després

s'entrés en lo 2 per cent, en lo repartiment del 2 per cent lineal.

Per tant, li demanaria que acceptés la nostra esmena, perquè així donem suport i recolzem la negociació que està fent lo Departament d'Agricultura amb la taula sectorial, conjuntament, i amb consens amb la taula sectorial, per tal de buscar este consens i esta solució a un problema que, en definitiva, penso que seria justa per al sector lleter.

En el punt segon, és, lògicament..., vostè confon un terme bàsic en la seua moció, que és la data de sol·licitud i la data de concessió. Lo Departament d'Agricultura ja ha allargat al 30 d'abril del 2008 la possibilitat de sol·licitar, no de concedir. Això és bàsic. En acabat, quan vostè diu que argumenta que ja estem endeutats, que estem més endeutats, lògicament estem parlant de crèdits i lògicament, quan se va a qualsevol altre departament a buscar..., o sigui, quan se va al banc a buscar crèdit, doncs, lògicament, s'han d'endeutar. Dic això perquè no corresponen les seues paraules amb lo que vostè fica en la moció.

En el punt 4 –el punt tercer, ja l'he dit abans– vostès sempre –i ho fan a la comissió, ho fan aquí, al Ple–, vostès demanen sempre ajuts per a tothom. I en aquest sector i en tots els altres, no solament en este, en tots i en los altres, aquest fet no és possible ni soluciona absolutament res. Ja li he dit abans que les subvencions van destinades als interessos i, lògicament, van destinades a la gent que ha demanat crèdits, tal com ha dit lo departament.

Al punt cinquè, nosaltres presentem un redactat alternatiu que busca una... Vejam, los nostres grups lo que entenem és que no és la millor solució la que s'està aplicant ara, i per això busquem una solució alternativa. La subvenció al cent per cent de la prima d'assegurances no és possible legalment, amb lo reglament comunitari a la mà.

I en acabat, resta per veure lo tema dels MER, en lo que vostè ha plantejat en la seua moció. Lo que està molt clar és que quan vostè parla de traslladar, a on ho traslladem? D'una taula a l'altra, per exemple, no; traslladar..., estem parlant –i ja ho estem parlant amb lo departament, ja ho estem fent, i lo departament ja ho està fent amb lo ministeri–, s'està parlant la possibilitat de fer com diu lo sector, de traslladar a la cadena final, o sigui, al preu final, a lo que és la factura final, lo que depèn del MER. En acabat, és donar suport a lo que ja està fent lo departament.

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Paladella Curto

Lo punt sisè és haver de tindre en compte també que és la competència estatal..., i és l'Agència Catalana de Consum la que n'és responsable, i el departament ja ho està fent i hi està parlant per tal de buscar les solucions.

Lo punt setè. Lo que està molt clar és que la seguretat social depèn del ministeri..., bé, del ministeri..., no depèn del Departament d'Agricultura, lògicament.

I el punt vuitè, ja ho ha dit vostè ben bé, que és del PDR. Per tant, aquí hem de parlar de coses que ja estan fetes i que lo departament ja està fent.

I en este sentit, pensem que no pot tindre cap tipus de suport la seua moció.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Miquel Carrillo.

(Pausa.)

Té la paraula, senyor Carrillo.

El Sr. Carrillo Giralt

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc permetin-me que faci una salutació, que expressi la meua satisfacció per prendre novament la paraula des d'aquesta cambra, atès que m'hi vaig incorporar fa quinze dies amb motiu de la incorporació de Joan Ridaó al parlament espanyol. I, per tant, és una satisfacció; ja hi vaig ser durant uns mesos en la setena legislatura. De manera que en nom de les comarques que represento, per part del meu grup, d'Esquerra Republicana, les comarques de l'Alt Penedès, del Baix Penedès, del Garraf, em permeto fer aquesta salutació i espero col·laborar estretament amb tots i cada un dels grups que són presents a la cambra per tractar els diferents temes.

Com a portaveu que m'han assignat també de la Comissió d'Agricultura, doncs, em correspon defensar el posicionament d'Esquerra amb relació a la moció presentada per Convergència i Unió. I, per tant, senyor Pallarès, doncs, tindrem l'ocasió de parlar en primera instància d'aquest tema.

Bé, a mi m'agradaria, doncs, que els vuit punts que vostè expressa en la seva moció, que vostè recull en la seva moció, poguessin ser objecte no solament de debat, sinó també de consens en aquesta cambra, perquè crec que el que li interessaria al sector lleter és percebre, en acabar la sessió d'avui, que els polítics d'aquests d'aquest país, com ens anomenen moltes vegades de portes enllà de la cambra, els «polítics», fóssim capaços d'aportar solucions al que és el seu problema principal. Per al sector lleter, per a cadascuna de les explotacions, el seu problema principal és la supervivència i tirar endavant el negoci en condicions de rendibilitat.

Quan m'estava preparant, doncs, la intervenció d'avui he pogut copsar que el nombre d'explotacions lleteres al nostre país, a Catalunya, s'ha reduït en els últims anys de les quatre mil que hi havia al principi de la dècada dels noranta a les pràcticament vuit-centes explotacions que ens queden avui en dia; és a dir, que hi ha hagut una congestió importantíssima en aquest sector. Curiosament, la quota lletera es manté pràcticament de forma constant al voltant de les 550.000 tones des de principis dels anys 2000. I curiosament també, el sector lleter, el

consum de llet a l'Estat espanyol manté un dèficit estructural al voltant dels 3.000 milions de litres anuals, de manera que no deixa de ser curiós que, en un sector en què les possibilitats de producció hi són, però, donades les condicions d'internacionalització i globalització dels mercats, ens veiem obligats, doncs, a adaptar-nos a les normatives europees.

Bé, a mi m'agradaria que els diferents punts que vostès tracten en la seva moció poguéssim desgranar-los, i com deia abans el meu company amb relació a la resposta del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, poguéssim arribar a un acord sobre els temes a tractar.

Hi ha tres punts que clarament depenen del ministeri. Jo penso que en aquests punts el que hauria de sortir com a resolució de la cambra avui aquí és que el Parlament de Catalunya, doncs, fa el màxim possible, insta el ministeri perquè doni solució a aquests temes, no?

El primer punt que vostès plantejaven era el repartiment lineal d'aquest 2 per cent d'augment que sortosament ara es pot repartir entre les diferents produccions. Òbviament, com deien abans, la taula del sector està d'acord en aquest tema, però crec que hauríem de ser responsables i no donar la sensació, doncs, que des d'aquí es farà un repartiment que, òbviament, per qüestions de legalitat, no ens correspon.

Des d'Esquerra Republicana, òbviament, defensem que existeixi aquest repartiment, però el qui l'ha de fer és a qui li correspon, que és el Ministeri d'Agricultura de Madrid, no el ministeri d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural de la Generalitat.

El punt cinquè, tres quarts del mateix: subvencionar el 100 per cent de la prima d'assegurança i substituir l'assegurança de recollida de cadàvers per un ajut directe de l'Estat, etcètera. En definitiva es tracta, doncs, d'elevat aquesta petició i fer que el ministeri assumeixi les possibilitats que té d'actuació en aquest tema.

I el tercer tema en què, evidentment, estaríem d'acord, és el punt sisè, quan es diu de controlar les importacions de carn de països tercers abans d'arribar a la cadena de distribució.

Òbviament, què no seria més satisfactori per Esquerra Republicana que, i espero que vostès comparteixin aquest punt de vista, que un dia poguéssim, des de la Generalitat de Catalunya, exercir el cent per cent de les funcions, no solament pel que fa a política lletera i ramadera, sinó pel que fa al cent per cent de les competències que el nostre Govern té, perquè, evidentment, com a partit independentista que som, com a partit sobiranista, doncs, desitgem, desitjaríem no haver de parlar, no haver d'anar a remetre'ns a una instància superior, com és el *ministerio*, perquè accepti les peticions que fan referència a les empreses del nostre país.

Tant de bo algun dia poguéssim exercir el cent per cent d'aquests funcions, però malauradament avui no ens correspon. I el que no podem fer des de la responsabilitat institucional que ens pertoca és fer volar coloms o despistar la gent, doncs, prometent decisions que, evidentment, no ens correspon prendre.

El que sí que m'ha sorprès, francament li ho he de dir, senyor Pallarès, és que vostès proposin, per exemple, l'exempció de les quotes de la seguretat social. Home!, malauradament són moltíssims els sectors en crisi en el nostre país i, òbviament, aquesta és una mesura que ni vostès quan eren al Govern, ni aquest Govern, ni cap altre govern, pot prendre, malgrat que ens agradaria, però evidentment és impossible.

I els aspectes que fan referència als ajuts quant a condicions de crèdits crec que el departament els està tractant adequadament. Han negociat amb les entitats de crèdit per aconseguir les millors condicions possibles que en aquests moments hi han en el mercat financer, i se n'estan beneficiant. Al que no es pot tendir, com vostès diuen, és a la globalització, a la universalització, dels ajuts, fins i tot a aquelles empreses ramaderes que no hagin sol·licitat crèdits.

Miri, potser serà un criteri encertat o equivocat, però el Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural ha orientat els ajuts cap a, precisament, la subvenció, cap a les millors condicions financeres per a les empreses que demanin crèdit.

Per tant, nosaltres estem al costat, amb vostès, per aconseguir un acord que avui pugui sortir d'aquesta cambra per als temes que fan referència a les competències pròpies de la Generalitat, per donar suport a les sol·licituds que puguem fer al ministeri, però deixar de banda les qüestions que per qüestions de competències no ens pertocuin.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Popular, té la paraula el senyor Joan Bertomeu.

El Sr. Bertomeu i Bertomeu

Gràcies, president. Senyores, senyors diputats, per fixar lo nostre posicionament referent a la moció que presenta lo Grup de Convergència i Unió. Per descomptat que el nostre posicionament no serà diferent del proposat per Convergència i Unió, ni per descomptat del proposat lo passat mes de març per part de les organitzacions agràries, que com tots vostès saben van sortir al carrer a reclamar mesures urgents al Departament d'Agricultura i, com no, al Ministeri d'Agricultura, o més ben dit, al Ministeri de Medi Ambient, Medi Rural i Marí. Este és un ja dels exemples que demostra lo nou Govern central referent a agricultura, ramaderia i pesca, que de moment ja nos en canvia el nom, no?, ja treu les paraules «agricultura, ramaderia i pesca».

Bé, seguint en lo tema, les organitzacions agràries lo passat mes de març, com dic, es van sortir a manifestar per a poder fer front a la crítica situació que estan creuant lo sector ramader, ja que les mesures preses, igual per la conselleria, com pel ministeri, són insuficients per a fer front a aquesta crisi de preus que patixen los productors ramaders.

Per tant, les mesures urgents que proposen les organitzacions agràries amb la seva manifestació al carrer

coincidixen amb les proposades a la moció presentada per CiU, i, per descomptat, a pesar que el Govern no li dóna la mateixa lectura, segons vam poder comprovar en la intervenció del senyor conseller, en la intervenció de la setmana passada, sí que és veritat que, a un sector tan important com aquest dintre de Catalunya, per part del Partit Popular de Catalunya creiem que correspon donar-li un recolzament i acceptar estes mesures proposades en aquesta moció per a donar sortida a aquesta crisi i poder estabilitzar aquest sector.

Lo Partit Popular de Catalunya creiem que en l'actual sistema de cadena de preus se castiga el sector ramader i es beneficia altres interessos. Per tant, s'hauran de prendre les corresponents mesures per a resoldre aquesta diferència entre los preus pagats als ramaders i els preus finals al consumidor.

La situació dels ramaders és molt greu ja que no només no han pogut augmentar els preus, sinó que en alguns casos han percebut, de les seues produccions, menys que en exercicis anteriors, per tant, no poden fer front als augments dels preus de gasoil, fertilitzants, energia, pinsos i altres.

D'acord amb les estadístiques, és curiós com en lo nostre país los preus agraris creixen per baix de la mitjana europea i els preus al consumidor pugen per damunt de la mitjana europea. Per tant, si el Govern continua com fins ara, que és no fer res, i la situació actual se manté, pot suposar la desaparició de moltes explotacions ramaderes, sent conscients que la repercussió final la rebran los consumidors en el futur en veure com s'incrementen los preus de la carn.

Amb referència a la primera proposta de la moció, tal com va manifestar el senyor Pallarès en la seua intervenció durant la interpellació, com a mínim aquesta proposta hauran d'aprovar-la tal com es presenta, o amb la corresponent esmena proposta pel tripartit, si el Grup Parlamentari de Convergència ho creu oportú, ja que compta amb l'aval d'un conseller que en el seu moment va denunciar que el Pla d'abandonament lleter aprovat pel Ministeri d'Agricultura se fes d'esquena al sector, a les organitzacions professionals agràries i per descomptat a les comunitats autònomes. I és més, va mostrar la seua decepció per la política del Govern espanyol i pel silenci clamorós del Departament d'Agricultura davant les contínues hostilitats del MAPA envers un sector estratègic per a la nostra economia.

Per tant, per coherència, li haurien de donar recolzament; clar que la coherència per part de vostès, i després de recordar estos últims dies, del que pensen, del que fan i del que diuen al que realment s'arriba a executar... Ho veiem en lo pla actual del transvasament, no?: van signar un conveni amb la gent de les Terres de l'Ebre i avui, com un passeig militar i per decret, fan cas omís de tots aquests compromisos que van assumir, no?

Referent als segon i tercer punts de la moció, i tenint en compte que el Govern ja ha autoritzat l'Institut Català de Crèdit Agrari per fer crèdits tous..., és un pas endavant, però per descomptat insuficient. En moments puntuals i en tots els sectors, disposar d'un finançament adequat en un moment oportú pot ser la solució

per a salvar l'explotació. Per tant, donar la possibilitat d'ampliar lo termini fins al 31 de juliol del 2008 és una proposta oportuna, igual que reduir el diferencial de 0,50 a 0,10 punts, i, per descomptat, tenint en compte que són préstecs extraordinaris, lo més lògic és que estiguen lliures de la comissió d'obertura, igual que es va fer amb la comissió d'estudis.

El punt quart, que demana l'ajut de mínims, lo senyor conseller ja va manifestar que seria injust aprovar-lo, atès que alguns problemes són conjunturals i en poc temps poden estar arreglats, com, per exemple, lo preu del porc, que està pujant. Jo suposo que el conseller es basaria en les manifestacions que va fer la senyora ministra, l'Espinosa, el novembre de l'any passat, quan va dir que el mercat xinès trauria el porcí de la crisi i seria un revulsiu. D'això han passat sis mesos i la situació està igual.

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Bertomeu i Bertomeu

Per tant –acabo, senyor president–, donades les circumstàncies, l'actualitat com està, lo Grup del Partit Popular creiem que tots i cada un dels punts proposats per Convergència i Unió són necessaris, són imprescindibles en aquest moment per al sector ramader, i el Partit Popular li donarem el corresponent recolzament.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el senyor Francesc Pané.

El Sr. Pané Sans

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, a aquesta altura del debat d'aquesta moció ja és clar quina és la posició i quina l'oferta que fem els grups que donem suport al Govern, senyor Pallarès, a través de les esmenes que presentem als punts 1, 5 i 6 de la seva formulació.

Jo, senyor Pallarès, no dubto gens ni mica de la bondat i de la voluntat bondadosa de la seua moció, per bé que és una moció absolutament holística, a la qual cosa ens té molt acostumats: fa una visió sobre la immensa, immensíssima majoria dels problemes, del sector ramader en aquest cas, sense acabar aprofundint en cap d'ells, en cadascun d'ells.

De tota manera, vostè és una persona prolífica i entenc que, a més a més, doncs, amb voluntat de resoldre un problema que és seriós en aquest moment i que ja ve sent seriós fa mesos, que és la crisi de la ramaderia.

Però genèricament considerada la seva intervenció en la interpellació que feia el conseller i genèricament considerats els punts o la filosofia que hi ha darrere dels punts de la seva moció, em permeto de dir que no és veritat que hi hagi la ineficàcia, la inèrcia, la incapacitat del

Govern i de la conselleria d'Agricultura respecte de la crisi del sector ramader.

La conselleria, vostè ho sap, ha fet reunions amb el sector, no poques; ha mirat de trobar solucions d'acord amb allò que el sector ha anat dissenyant constantment a mesura que han passat els mesos d'aquesta crisi. I vostè sap que la conselleria està parlant, i no només parlant, sinó injectant autoritat en les converses amb el ministeri, amb el ministeri corresponent de l'Estat.

Per tant, la conselleria fa allò que pot i els grups que formem part del Govern estem insistint que la conselleria no deixi de tenir aquest punt de força perquè tot allò que hagi de pactar-se, que és molt, amb l'Estat, pugui pactar-se en benefici dels nostres ramaders a Catalunya.

Sigui com sigui, ens movem en un cert marge d'incapacitat de maniobra per causa ja sigui, molt majorment, d'incompetència o d'incapacitat competent del Govern de Catalunya respecte de mesures que formen part de les competències de l'Estat, ens agradi o no, i això ens haurà de fer reflexionar, o de vegades perquè qui és competent és la Comissió Europea i no nosaltres, i la Comissió Europea ha determinat determinades qüestions que òbviament ens impossibiliten una acció més pròxima als nostres propis ramaders i ramaderes. De vegades, són les condicions del mercat, que, ens agradi o no, existeixen i s'han acceptat molt majoritàriament per les forces polítiques que són representades al Congrés dels Diputats o en aquesta mateixa cambra.

És per això que li oferim aquestes esmenes, que entenem que, a més a més, si aconseguixen el consens de la cambra, serviran perquè la conselleria i el conseller al capdavant, doncs, facin la pressió al més immediata possible –al més immediata possible– al ministeri perquè, efectivament, aquelles mesures que sí que són d'aplicació, que són fàcils d'aplicació i que són de solidaritat o, si es vol, de justícia deguda, com les quotes lleteres, siguin posades ja en funcionament.

I ja acabo fent una reflexió genèrica. Jo crec que aquestes mesures ja les estem debatent fa molts mesos; no avancem gran cosa més, amb aquestes mesures. A mi em sembla que ara els grups, en el marc de la comissió i al marge, si és necessari, de la comissió, parlant amb el departament i parlant amb els sectors, hem d'aconseguir una reorientació, fins allà on sigui possible i amb els sectors que sigui possible, de la ramaderia, cap a la ramaderia de qualitat. És la manera com podem salvar, a través de valor afegit, una dificultat que pot ésser que continuï sent estructural per al sector ramader. A la mateixa hora, hauríem de procurar de redimensionar, en la mesura del que sigui possible, també les explotacions, i això es fa en el marc d'una gran conversa, en el marc d'un acord sectorial.

Crec que haurem de pensar, els mesos que vénen –no entretenir-nos-hi gaire, els mesos que vénen–, a promocionar des de la instància pública el consum de la nostra pròpia carn, enfront, efectivament, de les importacions, que no sempre són i generalment no són de la qualitat de les carns del nostre propi país.

I, finalment, jo crec que hem d'aconseguir –i acabo, senyor president– un acord marc sectorial, amb el com-

promís dels sindicats, dels sectors ramaders, de l'Administració i d'aquesta cambra, perquè anem passant al final de la cadena i, per tant, derivant al consumidor aquelles despeses que, òbviament, són pròpies del consum, perquè son millora del consum, millora de la qualitat o de la seguretat en aquest propi consum, i no...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Pané Sans

...carregar, precisament, els ramaders o les ramaderes.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Mixt, té la paraula el senyor Antonio Robles.

El Sr. Robles Almeida

Gracias, señor presidente. Ilustres diputadas y diputados, la moción que nos plantea el señor Pallarès hoy son esos lugares comunes que hemos tratado aquí ya largamente. De hecho, el pasado noviembre interponía mi grupo parlamentario una interpelación con el tema de la subida de los precios, que estaban repercutidos sobre todo por la subida de los precios del cereal y su repercusión en los piensos. Ahora estamos ya definitivamente en esa crisis, y se nos plantean una serie de puntos que teóricamente deberían paliar estos desastres económicos. Sin embargo, tenemos algunas otras cosas que plantear, nosotros.

Por entonces, cuando presentamos nosotros la interpelación, se nos aseguró que la crisis era meramente coyuntural, pero estamos viendo que no solo es..., vamos, que es estructural y además no solo es nuestra, sino incluso posiblemente mundial. En este momento, las ganaderías están amenazadas por la falta de liquidez para afrontar los pagos de sus insumos, a lo que se suma un gran endeudamiento arrastrado.

La crisis iniciada en otoño afecta ahora, de manera irreversible, a los precios en origen de la carne y de la leche, y lo que es peor, las grandes industrias lecheras pretenden seguir bajando el precio de origen. De hecho, de los cuarenta y seis, cuarenta y ocho céntimos que daban o que pagaban al ganadero por litro, a final de mes, a mes vencido, le han bajado cuatro céntimos más.

Centrándonos en su moción, señor Pallarès, en su punto primero solicita el reparto en las explotaciones lecheras de Cataluña del 2 por ciento del aumento de las cuotas lecheras aprobado por la Comisión Europea. Aduce que es la forma de adecuarse a la realidad del sector lechero en Cataluña. Mire, actualmente, la población española consume más leche y derivados lácteos que la cuota lechera asignada a España; más o menos un 70 por ciento de lo que consumimos es únicamente de producción nacional. Sin embargo, los ganaderos españoles de vacuno lechero perciben unos precios inferiores a los costes de producción; incluso entregan la

leche a las industrias sin tener asegurado el precio real que les abonarán. Esta situación se plantea cuando la insuficiencia de la oferta debería originar una subida de los precios en origen. Pero, como el señor Pallarès bien debe saber, existen factores que ponen en riesgo la continuidad del sector lechero en Cataluña.

Uno, los acuerdos de las industrias para concertar los precios leoninos que se ofrecen al ganadero, una práctica ante la cual nuestra Administración declara que no dispone de medios para intervenir.

Dos, el aumento de las marcas blancas o muy baratas, asociadas a grandes cadenas de distribución, que comercializan especialmente leche de Francia, dado que en Cataluña las grandes distribuidoras son de capital francés. No entendemos que, mientras los ganaderos pierden poder adquisitivo, las grandes superficies aumenten sus beneficios en un 150 por ciento, más o menos.

Tres, la leche fuera de cuota, la leche ilegal, la leche llamada «negra», que distorsiona los precios de mercado, cuenta con la permisividad de los estados que no sancionan explotaciones que superen la cuota de producción. Por ejemplo, Francia no sanciona a las explotaciones que no superen más allá de un 10 por ciento de lo autorizado, porque esa leche no se comercializa precisamente en territorio francés.

Y cuarto, actualizaciones fraudulentas de algunas industrias, como por ejemplo la reconstitución de leche en polvo. Pondré un ejemplo: el camión de leche francesa que se vació delante la fábrica de Pascual en el acto de protesta del mes pasado contenía leche concentrada y parcialmente desnatada; le habían quitado la grasa y el agua de constitución, dos tercios del agua de constitución, para abaratar el transporte internacional y añadir en nuestras fábricas agua del grifo.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de Ciudadanos se abstendrá en la moción de CiU, del reparto de ese 2 por ciento de las cuotas lácteas, porque es una medida que no garantiza la viabilidad de las explotaciones de vacuno lechero ni da razones de carácter económico que avalen su petición. Además, los estados de la Unión Europea son reacios a utilizar inmediatamente estas cuotas suplementarias. La propia Comisión Europea se plantea la duda si el aumento de producción no aumentará y bajará los precios.

Asimismo, nos abstendremos también en los puntos 2, 3, 4, 5 y 7, porque consideramos una falta de responsabilidad tomar posición sin saber el coste real de lo que suponen estas medidas. Por ello Ciudadanos propone que el Gobierno elabore documentos técnicos específicos de cada subsector—vacuno carne, vacuno leche, ovino carne y leche, porcino, avicultura de carne y puesta, y cunicultura—, con datos de censos, producción, aspectos de la PAC que le afecten, evolución del subsector, problemas sanitarios, comercialización...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Robles Almeida

...importación de terceros —acabo, señor presidente—, países, precios, consumos, estrategias y medidas de consumo.

Votaremos a favor, no obstante, del punto 6, sobre control de importaciones y etiquetajes, y del 8, destinado a las ayudas a los ganaderos para intentar paliar un poco el paso de esta crisis.

Gracias, señor presidente.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, senyor Pallarès, té la paraula.

El Sr. Pallarès i Povill

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, la moció que avui presentem parla de diversos temes, no podem dir que és una moció que no aporta res de nou: estem parlant de reducció de préstecs, d'ajuts directes a pagesos, de relacions Estat-Generalitat. Bé, esta és la moció que avui sotmetem a votació. Home, quan tu vas a sol·licitar un préstec, l'important no és lo moment que tu fas la sol·licitud; lo veritablement important és quan l'entitat te resol la teua sol·licitud. Per tant, no ho confonguem: una cosa és la sol·licitud i l'altra és la concessió de la mateixa sol·licitud en lo que feia cas..., el senyor diputat del Partit dels Socialistes.

Al punt número 4 ens ha sobtat que vostès no hi haguessen presentat una esmena per a acceptar-ho, perquè precisament va ser el mateix conseller, el senyor Joaquim Llena, qui es va comprometre davant del sector ramader, les diferents entitats i associacions que van vindre aquí, al Parlament de Catalunya, es va comprometre davant d'ells a solucionar esta problemàtica: que qualsevol ramader que tingués en vigor un préstec a qualsevol entitat financera del nostre país pogués tindre este acord *de minimis*; i ho diu lo seu mateix conseller. I a la sortida los senyors de les diferents entitats del nostre país —Asaja, JARC, Urapac i una sèrie que van vindre—..., dic: «Escolta, això, quan ho tingueu firmat, podrem celebrar que realment ho han acceptat.» Per tant, los presentem avui esta moció al punt número 4, i vostès resulta que no hi presenten esmena i no fan cas del que sí que havia promès el mateix conseller de la Generalitat a aquestes entitats. Per tant, ens sorprèn molt i molt i molt.

Senyor Miquel Carrillo, primer que re, veig que almenys és d'agrair que vostè sí que ha treballat molt el tema d'aquesta moció, perquè la realitat és la que vostè diu: de quatre mil explotacions passem a vuit-centes, i esta és la realitat; o sigui, al final, la realitat és que de quatre mil explotacions passem a vuit-centes. I precisament també un dels temes que vostè també diu i que a mi m'ha motivat a tirar endavant aquesta moció: Zapa-tero castigue el sector lleter català, el silenci clamorós al Departament d'Agricultura; i vostè i jo coincidirem en aquest tema. Escolte, tant de bo algun dia poguéssim tindre més força davant de Madrid, i tant de bo els catalans i catalanes poguéssim decidir el nostre funcionament i la manera d'organitzar-nos davant de la Unió

Europea. Però ara toca anar a picar la porta a Madrid, i, aquest Govern, que a vegades diuen que és el govern amic, mirar que ens ajudi al màxim possible.

Senyor Bertomeu, hi coincidim plenament: a vegades lo tema de la coherència... Coherència o incoherència, s'han demostrat en el punt número 4: coherència del conseller en acceptar totes aquestes esmenes que presentaven en el seu moment les diferents entitats del nostre país, i la no-coherència en no acceptar aquest punt.

Senyor Pané, vostè, que ve de les Garrigues, té una visió molt bucòlica, però és que la realitat, i almenys des del meu punt de vista, és que hem de decidir. I, per tant, jo entenc que, en aquestes mocions, sols que avancem un centímetre i no retrocedim un metre, per tant, ja ens considerem totalment satisfets.

Bé, per tant, dient això, des del nostre punt de vista, el que sí que acceptarem és el punt número 1 i el punt número 6 de les esmenes que ens ha presentat el tripartit, i no podem acceptar l'esmena que presenten al punt número 5, perquè entenem que fem un mal favor al nostre sector.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Entenc, per tant, que admeten les esmenes referents..., l'esmena número 1 i l'esmena número 6, oi, senyor Pellarès? *(Pausa.)* Gràcies. *(El Sr. Paladella Curto demana per parlar.)* Senyor Paladella, digui'm.

El Sr. Paladella Curto

Per al·lusions i per contradiccions.

El vicepresident primer

Té trenta segons.

El Sr. Paladella Curto

Sí, jo voldria aclarir, senzillament, que lo que diu el senyor diputat Pellarès que diu del conseller que va dir..., que es mire l'acta: lo conseller en cap moment va dir lo que ell diu. Lo que està clar és que el conseller, en tot lo que ha dit, sempre ha complert, i això també ho farà.

I, a més a més, lo redactat de la moció no diu lo que està dient tampoc lo senyor Pellarès. O sigui, nosaltres votarem que no al punt número 4 exclusivament pel redactat que diu i lo que diu a la moció.

Gràcies.

(El Sr. Pellarès i Povill demana per parlar.)

El vicepresident primer

Senyor Pellarès, trenta segons, també.

El Sr. Pellarès i Povill

Gràcies, senyor president. Bé, simplement al que fèiem referència és a les paraules que va dir l'honorable conseller davant de cinc sindicats del nostre país, compro-

metent-se que a tots els ramaders i ramaderes que tinguessen en vigor un préstec a qualsevol entitat financera del nostre país se'ls ajudaria a l'acord de minimis. Per tant, si això no ho compleix el conseller, evidentment, estem faltant a la veritat. *(Remor de veus.)*

Moltes gràcies.

El president

Hauríem de precisar els termes de les votacions separades que demanen els grups parlamentaris. *(Persisteix la remor de veus.)* Deia que hauríem de precisar els termes de la votació separada que demanin els grups parlamentaris. Senyor diputat, senyor Paladella...

El Sr. Paladella Curto

Demanam votació separada dels punts 1 i 6, amb les esmenes que el...

El president

Les esmenes, ja queda clar que estan assumides, la 1 i la 6. I, per tant, el que votem en el punt 1 és l'esmena de modificació, i al punt 6, exactament igual. La 1 i 6, per separat. Alguna altra votació separada? *(Pausa.)* Senyor Robles.

El Sr. Robles Almeida

La 6 y la 8.

El president

Doncs, votarem, en primer lloc, el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 118 vots a favor i 3 abstencions.

Votem seguidament el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 121 vots a favor.

Votem seguidament el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 55 vots a favor i 65 vots en contra.

I finalment votem la resta de la moció.

Comença la votació.

Que ha estat rebutjada per 53 vots a favor, 64 vots en contra i 3 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la informatització de l'Institut Català de la Salut i el millorament de la coordinació informatitzada entre l'assistència primària i especialitzada i els proveïdors del Servei Català de la Salut (tram. 302-00094/08)

El tretzè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre la informatització de l'Institut Català de la Salut i el millorament de la coordinació informatitzada entre l'assistència primària i especialitzada i els proveïdors del Servei Català de la Salut. Té la paraula, en nom del Grup Mixt, l'il·lustre senyor José Domingo. *(Pausa.)* Senyor diputat, té la paraula.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Las interpelaciones y las mociones a veces no van bien conectadas. En esta ocasión, desde luego, nadie puede decir que el contenido de la interpelación que se formuló el otro día no está directamente conectado con la moción.

La razón por la que se presenta la siguiente moción es fundamentalmente dar cumplimiento a una ley, la Ley 16/2003, de cohesión y calidad del sistema nacional de salud, que presenta un catálogo de materias en las cuales todas las administraciones públicas han de colaborar para dar servicio público de calidad al ciudadano, y entre ellas se incluye, de manera muy destacada, la implantación de un sistema de informatización y un sistema de información sanitaria que garanticen la disponibilidad de la información y la comunicación recíprocas entre las administraciones sanitarias y la implantación de la tarjeta sanitaria individual, que deberá contar –dice la ley– con dispositivos para almacenar la información básica, y las aplicaciones que la tratan deberán permitir la lectura y comprobación de datos, de manera que sea técnicamente posible su utilización en todo el territorio español. E igualmente, existe un mandato de la ley que es que las tarjetas deban adaptarse, en su caso, a la normalización que pueda establecerse para el conjunto de las administraciones públicas y en el seno de la Unión Europea.

Al hilo de este mandato, del mandato de la Ley de cohesión y calidad del sistema nacional de salud, nuestro grupo presenta una batería de propuestas que fundamentalmente se pueden centrar en tres objetivos.

Un primer objetivo, que es garantizar la coordinación entre la asistencia sanitaria especializada hospitalaria y los diferentes proveedores del Servicio Catalán de Salud, implantando un sistema de informatización común, compatible, especialmente en lo que atañe a la historia clínica informatizada, y fijamos como plazo para llevar a efecto este plan, el Plan de coordinación dentro de las administraciones catalanas, antes de final del año 2009. Es esta una medida fundamental, en cuanto que las administraciones sanitarias, tanto de atención primaria, atención especializada y los distintos centros proveedores, deben estar suficientemente conectadas para garantizar el principio básico: la calidad de la sanidad.

Al hilo de ese mandato, entendemos que también se ha de proceder a interconectar la Administración sanitaria catalana con la Administración sanitaria de otras comunidades autónomas y la del Ministerio de Sanidad y Consumo. En este sentido, establecemos que es necesario que la Administración catalana garantice que los sistemas deben estar interconectados.

También, en aras de la calidad, defendemos la existencia de hacer efectiva la prestación farmacéutica a través de la receta electrónica, y para ello fijamos un plazo en el año 2008.

Hay aspectos relacionados con la coordinación que han generado, a nuestro juicio, problemas evidentes en lo que hace referencia al reconocimiento de las prestaciones sanitarias. El primero, fundamental: el hecho de que la implantación de la tarjeta sanitaria individual no está siendo efectuada de una manera correcta, de forma que los residentes en Cataluña, cuando se desplazan a otras zonas de España, tienen problemas para alcanzar las prestaciones sanitarias, y viceversa, los residentes de otras partes de España, cuando acuden a recibir asistencia sanitaria en Cataluña, también se encuentran con que tienen una dificultad añadida, a veces incluso se les obliga a efectuar el pago de la prestación recibida. Eso, teniendo en cuenta que la Ley de cohesión y calidad del sistema nacional de salud y el posterior real decreto que aprobó la tarjeta sanitaria individual precisamente tratan de evitar esos problemas.

Por ello entendemos que se han de impulsar –y lo que estamos aquí reivindicando hoy es una labor proactiva de la *conselleria*–, en el Consejo Interterritorial del Sistema Nacional de Salud y ante el Ministerio de Sanidad y Consumo, acciones que lidere Cataluña de forma que eviten todos los problemas derivados de la tarjeta sanitaria individual y que al mismo tiempo hagan eficaz un sistema operativo compatible y consensuado entre todas las comunidades autónomas y entre el Ministerio de Sanidad y Consumo, de forma que antes del final del 2010 entendamos que es posible desplazarse por toda España, entendamos que es posible desplazarse con la tarjeta sanitaria individual, que no habrá ningún problema en lo que hace referencia a la prestación de la asistencia sanitaria y que además la historia clínica será de uso, de examen, por cualquier profesional sanitario en cualquier sitio que se encuentre de España.

Por eso, entendemos que eso es una medida fundamental, y el plazo nos parece adecuado, el del 2010.

Pero también hemos solicitado un ámbito superior: que la *consellera* lidere ante el Consejo Interterritorial del Ministerio de Sanidad y Consumo una política de forma que se produzca la interconexión entre el sistema sanitario español y los otros sistemas sanitarios de la Unión Europea. Para eso nos parece esencial que empecemos a formar parte del Programa de versión electrónica de la tarjeta sanitaria europea. Es lo que pedimos hoy, y que nuestra *conselleria* sea realmente determinante, pionera, y haga...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Robles Almeida

...prioritario el uso de la interconexión y el de los derechos de la prestación sanitaria a nivel informatizado.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Han presentat esmenes els grups parlamentaris Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i té la paraula per defensar-les la il·lustre senyora Núria Segú.

La Sra. Segú Ferré

Gràcies, senyor president. Anunciar que parlo en nom dels tres grups que donen suport al Govern, tant pel que fa a la presentació de les esmenes com també el torn de posicionament dels tres grups, amb la qual cosa la intervenció en nom dels grups que donen el suport al Govern serà única, en aquest cas en la meua persona.

En primer lloc, coincidim amb el senyor Domingo i amb la moció pel que fa referència a la importància cabdal de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació al sistema de salut. Coincidim també en la necessitat de complir la legislació vigent, tant pel que fa referència a la Llei de cohesió i qualitat del sistema nacional de salut com el reial decret que la desplega.

Tot i això, entrant ja a les propostes concretes que fa la moció, que he de dir, senyor Domingo, que és exhaustiva i llarga i que abasta tots els camps, voldria fer esment de les esmenes que han presentat respecte als diferents punts.

Pel que fa referència al punt 1, que parla bàsicament de la implantació de la història compartida, voldria fer una mica d'esment de la situació en què ens trobem i justificar en aquest cas la presentació de l'esmena de la història clínica compartida. Avançar-li, senyor Domingo, que vostè fa un bon seguiment, eh?, de les declaracions de la consellera. El calendari que vostè ens posa i el contingut d'aquest punt coincideixen plenament amb les declaracions que va fer la consellera a final de l'any 2007 sobre la implantació i la universalització a tots els centres i tots els proveïdors de la història compartida.

Per tant, en aquest sentit, hem presentat una esmena, que va més enllà, si em permet, senyor Domingo, d'allò que vostè ens demana. Vostè ens demana que l'any 2009 estigui implantada la història compartida a tots els centres de salut amb els diferents proveïdors. Nosaltres anem més enllà, anem més enllà i parlem de tres anys, parlem de tres anys. Per què parlem de tres anys? Li ho explicaré. Perquè creiem que aquest projecte d'implantació de la història clínica compartida no solament ha d'abastar l'atenció primària i a l'atenció especialitzada dels hospitals, sinó que també ha d'abastar els centres de salut mental i els centres sociosanitaris.

És aquest el motiu pel qual a l'esmena posem l'any 2011 per arribar al cent per cent de cobertura als centres sociosanitaris. Li ho esmentaré: l'any 2009, com vostè deia a la seva proposta, cobrirem el cent per cent d'hospitals i centres d'atenció primària. L'any 2010, la

història clínica compartida arribarà també als centres de salut mental, i l'any 2011, al cent per cent també dels centres sociosanitaris.

Per tant, com veu vostè, la proposta del Govern que va presentar la consellera ja i va esmentar la consellera l'any 2007 va més enllà del que ens demana, i en aquesta línia hem presentat l'esmena, que creiem que pot ser perfectament acceptada, com li deia, perquè fem un pas més d'allò que vostè avançava.

Respecte, una mica, per qüestió d'economia de temps, perquè el temps és poc..., dir-li, com sap vostè, que el projecte d'implantació de la història clínica compartida va començar el gener del 2005, amb l'inici de la preparació del plec per a la implantació d'aquest sistema, i que té aquest any 2008 la primera fase de la implantació a l'Hospital Germans Trias i Pujol.

Aquí voldria fer un parèntesi: sabem que es produeixen disfuncions, dificultats..., els canvis són sempre difícils, i per tant ja entenem que la bona voluntat i la col·laboració dels professionals dels diferents centres, i també del Departament de Salut, faran que aquesta implantació de la història compartida als diferents centres acabi amb èxit. Aquest any mateix, 2008, es començarà a l'Hospital Joan XXIII i l'Hospital Verge de la Cinta, de Tortosa; el 2009 a l'Hospital Trueta, de Girona, i així progressivament, fins a arribar a finals del 2009 al cent per cent, com li deia, pel que fa referència a l'atenció especialitzada.

Pel que fa referència a la primària, avui ja catorze mil professionals disposen de l'e-CAP implantat, 850 centres de salut (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), i no m'estendré més en aquest punt, perquè el temps és just, com els deia.

Respecte a les altres esmenes que han presentat, li deia..., reitero la idea: segueix molt bé les declaracions de la consellera, en aquest cas el gener d'aquest any, quan va comparèixer al Parlament i va explicar la temporització de l'aplicació de la recepta electrònica. En aquest sentit, hem presentat una esmena, complint el termini del 2008 i fent un incís en la complexitat de la regió sanitària de Barcelona que significarà el 2009.

Respecte als altres punts, el punt 3 de la moció, en que vostè ens parla de les dificultats dels catalans i de la seva atenció en el sistema de salut a la resta de les comunitats autònomes, a la resta de l'Estat i a la Unió Europea... Permeti'm parlar primer de la Unió Europea. Vostè sap que Catalunya, igual que l'Estat espanyol, participa en un projecte europeu, en aquest cas de fase inicial, en una fase d'estudi, i això ha fet i això seguirà fent.

Respecte a la coordinació, han existit dificultats, ho sap vostè, no les neguem. Nosaltres creiem que són més dificultats de lectura dels dispositius, si em permet dir-ho així, d'alguna manera, les xifres i les dades que surten a la targeta sanitària, que s'adequa perfectament al reial decret, que no dificultats de fons. I, per tant, allò que vostè ens demana a la resta de punts de la moció creiem que en aquest moment no s'ajusta al cent per cent de la realitat, el que vostè ens proposa.

I, per tant, les accions que vostè proposa no creiem que siguin idònies. Creiem que el Govern ha de continuar treballant en el marc de les relacions amb el ministeri en la línia en què ho està fent, i també dintre del Consejo Interterritorial, pel que fa referència a la implantació de la targeta sanitària, i també a la col·laboració amb la resta..., conjuntament amb l'Estat espanyol, amb la Unió Europea, per tal de desenvolupar aquests projectes d'abast europeu pel que fa referència a l'accés al sistema de salut a nivell europeu de tots els catalans i catalanes, i també de tots els espanyols i espanyoles.

I en aquest sentit, doncs, anunciar-li, senyor Domingo, que, si vostè ens accepta les esmenes, votariem a favor dels punts que han estat esmenats, i respecte al punt que no està esmenat, que és el punt 3 de la moció, anunciar-li el nostre vot en contra.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

El senyor Sancho, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, pot posicionar-se. El micro el pot deixar dalt, eh?, però. *(Pausa.)* No, que ja n'hi ha un aquí, vull dir.

El Sr. Sancho i Serena

Gràcies, senyor president. Hola, molt bon dia a tothom. Senyor Domingo, deixi'm començar anunciant que votarem a favor la seva moció. I la votarem a favor bàsicament perquè ens sembla que es important ficar la mirada sobre un tema com el que vostè ens presenta. A algú li podria semblar que, enmig de l'ambient polític que vivim a Catalunya, una interpellació com la que vostè va presentar o una moció com la que vostè ens presenta avui fóra una cosa secundària. Jo li he de dir, i suposo que vostè ho sap, que tant per part dels professionals com per més d'un usuari, això ho prenen i ho entomen com una veritable pluja de maig, davant d'una sequera important que ha provocat el Govern tripartit en una qüestió que és importantíssima per a la qualitat de l'assistència sanitària als nostres centres.

Per tant, no només la hi votarem a favor, sinó que li reconeixem l'oportunitat en aquest moment de la mateixa interpellació i de la moció.

Fixi's bé. Jo recordo que l'any 2003 el senyor delegat del Govern a les Terres de l'Ebre em va reunir amb els dirigents en aquell moment de Verge de la Cinta i amb el president del col·legi de farmacèutics de la província de Tarragona per parlar, precisament, de la recepta electrònica, i en aquells moments ja parlàvem d'una qüestió prioritària i d'una qüestió que fóra important i molt important implementar en el més poc temps possible.

Som l'any 2008; no faré cap comentari més, vull dir: 2008. Però hi ha una cosa que és ben curiosa, no? El 31 d'octubre del 2007, la identificació de... Suposo que vostè ho sap, i si no ho sap, us ho explicaré. El 31 d'octubre del 2007, la identificació digital i la recepta electrònica del Departament de Salut van rebre un premi per part del conseller de Governació. És a dir, el mateix tripartit s'atorga premis per una cosa que és prioritària

però que un any després del premi estem aquí tots preguntant què s'ha fet, què passa amb aquesta sequera, vull dir, d'on trauran, realment, les solucions i d'on es premien i s'autofeliciten d'aquesta manera, quan, realment, ni la ciutadania ni els professionals han trobat cap millora.

La veritat és que nosaltres pensem que fóra important accelerar tot aquest procés. Entre altres coses, perquè, fixi's bé, altres comunitats autònomes que van començar darrere presenten avui resultats de fins un 90 per cent d'aplicació en el seu territori de la recepta electrònica, mentre que aquí presentem uns resultats molt minsos, no?, quan havíem sigut els primers i els pioners en haver començat.

La veritat és que sorprèn, i sorprèn que això no sigui, realment, un tema de discussió important. Atenció, sí que ho és; als centres és un tema de discussió important, els professionals són conscients de fins a quin punt hi ha un retard, hi ha una negligència per part d'aquest Govern en qüestions tan importants per a la salut i per a la qualitat de salut. La llei de cohesió és del 2003 –del 2003–; som al 2008. I la veritat és que no garantim o no ha garantit, aquest Govern, absolutament re.

La il·lustre diputada, i amiga, Núria Segú ens deia que el tema de la targeta sanitària era un problema formal i no de fons, un problema formal i purament formal. Els ho expliquem a la gent que surt del nostre país amb la targeta sanitària i no poden ser visitats, si és formal o de fons? Què és un problema de fons? Què és per vostès un problema de fons?

Per a vostès el problema de fons acaba sent poder-se entregar premis o autoatorgar premis d'una conselleria a una altra, mentre els ciutadans no se n'assabenten, vull dir, perquè, la veritat, és que... Em volen explicar quin és el problema de fons? El problema de fons és que vostès no són capaços d'implementar allò que han d'implementar, no són capaços de fer i tirar endavant allò que vostès anuncien i no són capaços de donar solucions reals als ciutadans, mentre que sí que són capaços d'autopremiar-se i sortir sempre traient pit com si aquest Govern hagués descobert, absolutament, totes i cada una de les solucions en aquest país; poder sí que les descobreixen, però són incapaços d'implementar-les en la realitat. Avui, els professionals de la salut ens fan arribar a cada un de nosaltres –i el senyor Domingo i jo ho comentàvem fa un moment– la gran tranquilitat que hi ha no només en allò que van reivindicar en la vaga de metges, no només en això, sinó en les condicions de treball de cada un dels seus centres; condicions de treball que en el cas de les qüestions informàtiques acaben repercutint sobre la qualitat del servei.

I per acabar, deixi'm fer-li només una recomanació –ja sé que la moció és de vostè, que farà el que vulgui amb les esmenes–: sigui generós amb la gent, no intenti ser generós amb els que governen, sigui generós amb la gent. I, per tant, abans d'acceptar les esmenes, pensi que retardar tres anys una solució que des del 2003 ja estava en marxa és molt retardar; passarem del 2010, som al 2008. Recordem-li a aquest Govern que a partir del 2000 la informàtica és, realment, una qüestió priori-

tària en tots els àmbits d'aquest país i que les prioritats no són autopremiar-se. Gràcies.

Els votarem, com vostè ja se n'adona, entusiàsticament la seva moció.

Gràcies.

El president

La senyora Belén Pajares, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula.

La Sra. Pajares i Ribas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats..., senyor Domingo, el Grup Popular compartim i pensem, com vostès i com molts dels altres grups parlamentaris, que la implantació de les tecnologies de la informació i la comunicació han d'introduir els canvis necessaris –a més, són tots molt positius– per als malalts, per als usuaris de la sanitat pública catalana. Estem parlant de l'accessibilitat i la prestació dels serveis.

Què volem aconseguir amb això? Una cosa molt important: és un funcionament intern més eficient i també millorar la relació dels beneficiaris de salut amb tota la resta dels professionals.

Nosaltres creiem, però, que, clar, per arribar a tot això hem d'aprofitar les tecnologies, les tecnologies que tenim i que han d'apropar la sanitat als ciutadans. I des del meu punt de vista, ens porten a la gestió electrònica; estem parlant de la creació de la targeta sanitària individual o única, de la història clínica electrònica i de la recepta farmacèutica electrònica.

Això seria en un primer nivell, perquè un segon nivell –que vostè en la seva interpellació també ho va apuntar– és el tema de la teleassistència i la telemedicina, que, si de cas, ho deixàrem per a un altre debat.

Vostè ens ho ha explicat bé, i, a més, queda registrat ja a la moció: la Llei de cohesió i qualitat del sistema nacional de salut, que va ser presentada per un govern del Partit Popular, va ser una llei aprovada amb una amplíssima majoria dels grups parlamentaris del Congrés dels Diputats. I aquesta llei plasmava la necessitat, una vegada traspasades les competències en matèria de sanitat a totes les comunitats autònomes –no estem parlant del cas de Catalunya; nosaltres des de l'any 79 les tenim traspasades–, de garantir un sistema sanitari universal, gratuït i equitatiu per a tots els espanyols i assegurar les prestacions sanitàries amb igualtat a tot el territori.

Un dels mitjans, un dels instruments per aconseguir això era la targeta sanitària; d'aquesta manera es personalitzava l'assistència. Perquè, clar, a banda de les dades bàsiques d'identificació que vostès ens parlava, la llei també garanteix que les targetes incorporin uns dispositius que permetin guardar la lectura..., o sigui, que permetin guardar totes les dades i, a més, fer-ne la lectura a tot el territori espanyol, perquè així els usuaris no tinguin cap problema ni de fons ni formal per accedir a la sanitat.

En certa manera, també és una de les finalitats de la recepta electrònica afavorir els serveis de salut, l'atenció

dels pacients en qualsevol farmàcia en qualsevol lloc on es trobin.

I vostè també ens parlava d'un tercer punt, que és la història clínica electrònica. I aquí és que no tan sols estem parlant de la necessària continuïtat assistencial, o sigui, de la xarxa sanitària integrada, no? –primària, hospitalària, sociosanitària i, fins i tot, salut mental, tal com ens deia la consellera–, sinó també del que és la xarxa operativa, no?, interconnectar les unitats amb els professionals i també, alhora, amb tots els centres. O sigui, estem parlant d'una intranet, ni més ni menys.

Jo suposo que vostè sap que fa pocs sortia publicada una enquesta a Catalunya, un diari se'n feia ressò, on els metges de primària i els d'hospitalària consideraven deficient la comunicació i demanaven ajuda a la seva Administració per compartir informació i assistència i docència..., o sigui, l'assistència, la docència i la investigació. A mi aquí també m'agradaria afegir la necessitat d'assolir la complicitat amb tots els sectors afectats, perquè jo suposo que vostès són coneixedors que la junta de personal de Can Ruti ha fet una proposta de vaga per al proper dia 22 d'abril, per al proper dimarts, i un dels motius és el sistema d'informatització de l'hospital.

Bé, dit això, i revisant la seva interpellació, veiem que tots aquests projectes que han de modernitzar la sanitat pública catalana porten una demora important. El primer exemple és la història clínica compartida, anunciada el 2005 per la consellera Geli; la seva implantació havia de ser el 2007, i ara ja passem al 2009, i després també el desplegament de la recepta sanitària. A nosaltres ens consta que el col·legi de farmacèutics està fent la seva feina, està fent els deures; per tant, li demanem a l'Administració pública catalana que també els faci, igual que altres comunitats que tenen les competències des de fa molt menys temps que nosaltres.

També veig que vostè ens planteja un tema que hem demanat en moltes ocasions, i és que Catalunya torni a liderar tots aquests debats i sigui impulsor de mesures modernes. Però jo també li vull dir una cosa, i és que no hem d'oblidar que qui té les competències per liderar i coordinar totes les comunitats autònomes és el Ministeri de Sanitat, eh?, i això..., que, a més, no tan sols és coordinar, sinó que és garantir la igualtat del sistema i la igualtat dels drets sanitaris dels espanyols.

Clar, jo crec que el repte que es planteja, i que seria, segurament, objecte d'un altre debat, és com es dota el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut de les competències i dels mitjans adequats per poder coordinar la igualtat...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Pajares i Ribas

...i l'equitat del sistema sanitari a Espanya.

En qualsevol cas –senyor president, acabo ja–, nosaltres li donarem suport a la moció que avui ens ha presentat.

Moltes gràcies.

El president

Senyor Domingo, es pot posicionar sobre les esmenes.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. En primer lugar, felicitarnos del grado de unanimidad que ha alcanzado la moción presentada por nuestro grupo parlamentario; es un tema de actualidad y es un tema que no está bien resuelto en estos momentos en la sanidad catalana.

La señora Belén Pajares, la ilustre diputada, ha hecho referencia a Can Ruti, a la convocatoria de huelga de Can Ruti. Es así que..., está tan mal planteado que les leeré las razones por que el próximo día 22 de abril, es decir, el viernes, ha convocado la junta de personal de Can Ruti una huelga.

«L'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol té una mancança de personal que la junta de personal ha denunciat de forma reiterada en cada reunió amb la direcció de l'hospital. A partir de la implantació del nou sistema d'informació SAP, aquesta situació s'ha agreujat. El nou aplicatiu informàtic està provocant una sobrecàrrega de treball molt important per a tot el personal, a més de la falta de definició de funcions que provoca.

»A tot això, s'ha d'afegir la pèrdua de la qualitat assistencial que està provocant l'aplicació del sistema. No es pot fer una dedicació major per fer funcionar un aplicatiu informàtic que ha de donar una assistència de qualitat.

»A més, no s'ha donat la formació adequada al personal ni en l'actualitat el nostre hospital té la plantilla suficient per poder posar en funcionament un sistema informàtic com aquest, que és lent i és inadequat per a l'assistència sanitària.»

No me extraña que los grupos que dan apoyo al Gobierno, con estos mimbres, quieran alargar el plazo de cumplimiento de... Y, es más, les digo que se lo aceptaremos, les aceptaremos la enmienda. Pero aceptaremos la enmienda como mal menor, porque al menos habrá una moción aceptada en el Parlamento de Cataluña que, precisamente, les vincule, y cuando, esperemos que en el año 2014, estemos hablando del grado de interconectividad, no tengamos que recurrir a la moción que se aprobó en el Parlamento de Cataluña y nos veamos felizmente satisfechos porque aquella moción ya se realizó y se ejecutó.

En todo caso, únicamente, decirles que el problema no es la conexión entre asistencia..., el problema no es que haya interconectividad en la asistencia primaria o en los hospitales; el problema grave es la interconectividad entre asistencia primaria y asistencia especializada y asistencia hospitalaria. Y en eso el grado de interconectividad en estos momentos es cero. Con lo cual, estamos pidiendo que se pongan las pilas.

A pesar de la aceptación crítica que hacemos de esa enmienda, y que es un acto de fe, realmente es un acto de fe, también le aceptaremos la que hace referencia a la receta electrónica.

Nosotros queremos garantizar las prestaciones farmacéuticas, y en este sentido nosotros habíamos fijado como plazo el 2008 y el hecho de que se alargue al 2009..., ojalá que, también, no tengamos que demandar el cumplimiento de esta moción dentro de poco tiempo.

Sí que nos resulta un poco más extraño el hecho de que no hayan aceptado el punto 3 de nuestra enmienda, puesto que, en definitiva, lo que venimos a decir es obvio: garantizar que la tarjeta sanitaria individual extendida por la Administración sanitaria catalana permita, sin cortapisas, la libre movilidad y no dificulte el derecho de los ciudadanos residentes en esta comunidad a recibir las prestaciones sanitarias del sistema nacional.

Desde luego, no es de extrañar que no lo hayan aceptado porque tienen ustedes circularizada en muchos centros la siguiente hoja: «Dado los problemas que refieren pacientes de nuestra comunidad autónoma al ser visitados en algunos de sus centros de salud o a la hora de solicitar medicación con la tarjeta sanitaria de nuestra comunidad, por no incluir el número de afiliación del instituto nacional de la seguridad..., hemos de decirles tal...» Problemas, problemas, problemas de los catalanes cuando van fuera.

Es decir que esto tendría que haberse aceptado, porque lo que pretendemos es garantizar...

El president

Senyor diputat.

El Sr. Domingo Domingo

Termino, señor presidente, fijando mi posición respecto al otro punto, el punto 2, que tampoco aceptaremos por, digamos, continuista. Nosotros queremos que impulse, que estimule, no que continúe haciendo, sino que mejore lo que está haciendo.

Muchas gracias.

El president

Per tant, dedueixo que no n'accepta cap, no?

El Sr. Domingo Domingo

No, no; acceptem l'1 i la 4 –l'1 i la 4.

El president

L'1 i la 4?

El Sr. Domingo Domingo

Exactament.

El president

Per tant, demanem votació separada.

(La Sra. Segú Ferré demana per parlar.) Sí, sí, senyora Segú...

La Sra. Segú Ferré

Per contradiccions i al·lusions. (*Pausa.*) Bé, potser no m'he explicat bé, jo. He deduït que no m'he explicat bé, perquè de la intervenció de la resta de grups...

Qüestió de calendari. No allarguem el calendari; a veure si em situa. L'any 2005, tant pel que fa referència a la història clínica compartida com a la recepta electrònica, es va anunciar l'inici de la posta en marxa dels estudis, en un cas, del concurs i l'inici del projecte. Es va anunciar que l'any 2009 tindríem la història clínica compartida al cent per cent, i he dit que la tindrem a primària i especialitzada. Diem dos anys més per ser més ambiciosos, arribar als centres de salut mental i sociosanitaris. No estem incomplint cap dels calendaris que s'han anunciat.

Respecte a la recepta electrònica, vam dir l'any 2008; la regió sanitària més complexa, de Barcelona, el 2009. No ho allarguem un any; potser no m'he explicat bé, però he deduït que de les intervencions dels portaveus..., voldria fer especial incís que estem complint tots els calendaris, i pregar-los que no confonguin l'anunci de l'inici d'un projecte amb la implantació del projecte, que és el que ha fet en aquest cas, crec recordar...

El president

Senyora Segú...

La Sra. Segú Ferré

...la senyora Belén Pajares.

I per acabar, senyor president, per al·lusions, Can Ruti, s'ha esmentat la situació de Can Ruti. Som coneixedors de les converses que hi ha avui, en aquest moment, per solucionar aquesta qüestió que va molt més enllà, com saben vostès, de la implantació de la història clínica compartida. Ja he dit a la meua intervenció que som conscients de les disfuncions que es produeixen, però entenem que la millora de la qualitat assistencial i del servei que es donarà...

El president

Senyora Segú...

La Sra. Segú Ferré

...val la pena fer els esforços per part dels professionals i l'Administració.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Senyora Segú, em pot concretar quina votació separada vol?

La Sra. Segú Ferré

Sí, senyor president: el punt 1 i el punt 4, votats per separat.

El president

Perdó?

La Sra. Segú Ferré

El punt 1 i el punt 4, en el qual s'han acceptat les esmenes presentades pels grups que donen suport al Govern.

El president

Algun altre grup vol votació separada?

(*Pausa llarga.*)

Posem, doncs, a votació en primer lloc el punt 1 i el punt 4 d'aquesta moció.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 129 vots a favor.

La resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor i 69 vots en contra.

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les actuacions previstes amb relació a la sequera a les comarques de Lleida (tram. 302-00095/08)

Atesa la finalitat dels continguts dels punts 14 i 15 de l'ordre del dia, els grups parlamentaris van convenir d'agrupar els debats i fer una única votació, atesa la identitat de continguts. Per tant, substanciarem conjuntament els punts 14 i 15. El 14 és la Moció sobre les actuacions previstes amb relació a la sequera a les comarques de Lleida, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i la 15, sobre la política d'aigua, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Té la paraula, per exposar la moció del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i posicionar-se sobre l'altra moció, l'il·lustre senyor Carmel Mòdol.

El Sr. Mòdol i Bresolí

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, fa ben just quatre anys, vaig poder celebrar, amb la resta de ciutadans de Catalunya que així s'expressaven, la derogació del Pla hidrològic nacional; un fet històric que comportava la fi d'un projecte que implicava el transvasament de 1.050 hectòmetres cúbics anuals i generava un fort impacte ambiental sobre l'Ebre, així com un gran impacte social sobre el nostre territori. Aquell projecte, com bé sabeu, implicava, entre d'altres, la interconnexió de les xarxes CAT i ATLL de forma estructural i permanent. Tant el Govern de Catalunya com el Govern de l'Estat van decidir en aquell moment eliminar el projecte.

El Govern, més que mai, continua pensant que els transvasaments d'aigua són mesures que reforcen els desequilibris territorials, són actuacions insostenibles, en la mesura que incentiven el consum sense límits de les àrees més poblades i amb major activitat econòmica.

El Govern aposta per mesures que incentiven l'estalvi d'aigua, que aprofiten mitjançant la regeneració i la reutilització els recursos propis de cada conca i que, en definitiva, facin autosuficient cadascun dels territoris, prevenint i evitant els enfrontaments territorials.

En aquesta línia, el Departament de Medi Ambient i Habitatge té projectades, en construcció i algunes d'elles en funcionament diverses dessaladores que en tres anys produiran dos terços del consum d'aigua dels 5,5 milions de persones que s'abasteixen del sistema Ter-Llobregat. Per aquest motiu, abans que s'acabi l'actual legislatura, Catalunya estarà preparada per a afrontar situacions de sequera perllongada, com la que estem vivint en aquests moments, sense necessitat de portar a terme transvasaments de conques externes. L'actual Govern de Catalunya està treballant perquè no siguin necessaris en el futur immediat ni la interconnexió de xarxes ni el transvasament del Roine.

Tot i això, com sabeu, per tal d'afrontar la manca d'aigua que pot tenir l'àrea metropolitana a partir del novembre, en el proper Consell de Ministres el Govern de l'Estat aprovarà mitjançant un reial decret la modificació de la Llei 18/81, que regulava el conegut mini-transvasament.

En cas que fos necessari posar-la en funcionament, aquesta modificació permetria que una quarta part de la concessió de l'aigua que des del 81 es transvasava a Tarragona ara arribi fins a Barcelona. És una mesura, com s'ha reiterat per part de la ministra de Medi Rural i Marí i per part del president del Govern de Catalunya, que és temporal i caduca. Una mesura que com a molt, en el cas que no plogui, estaria funcionant entre els mesos de novembre de 2008 i maig de 2009. Una interconnexió que només podrà entrar en funcionament una vegada activada la fase d'emergència, amb un decret de sequera per part del Govern català i després d'un acord del Govern de l'Estat.

Per tot això personalment encaixo la decisió del Govern amb moltes dificultats, la del transvasament conjuntural de l'Ebre a l'àrea metropolitana, a causa dels postulats que he defensat històricament i que, amb tot, continuo defensant. I veig, d'altra banda, amb decepció que l'extraordinària feina feta per regenerar alternatives de subministrament d'aigua al sistema Ter-Llobregat no hagi arribat a temps per tal d'evitar aquesta situació límit davant de la qual ens trobem avui.

«Des de la meua posició continuaré insistint vers el Govern que fins a darrera hora no es descarti la possibilitat d'introduir noves mesures socialment menys impactants al nostre territori i que finalment facin innecessària la construcció i posada en funcionament de la canonada, sempre des de la lleialtat a les decisions del Govern.» Aquestes no són paraules meues, aquestes són paraules d'un altre militant d'Esquerra Republicana de Catalunya, del Lluís Salvador, delegat del Govern a les Terres de l'Ebre, que faig meues, perquè Esquerra Republicana només té un discurs arreu del territori. (*Remor de veus.*) Defensem el mateix a Lleida, a Barcelona, a les Terres de l'Ebre, defensem exactament el mateix. I intentem fer el que li convé a aquest país, que és asserenar un debat que només objectius polítics de baixa volada faran

que acabi provocant allò que ningú vol: enfrontament entre territoris.

Som conscients –Esquerra Republicana ho ha dit– que determinades coses no s'han fet bé, s'ha comunicat malament la primera opció que es va prendre sobre el transvasament del Segre. Ho vam dir aquí, no hi estàvem d'acord, i posàvem en dubte els informes que el conseller de Medi Ambient tenia en aquell moment, creïem que hi havia d'altres solucions.

Creiem que les solucions es tancaran ara amb molta responsabilitat i que serà obligació de tots plegats que els enfrontaments entre territoris i entre la gent dels territoris no es produeixi i que abordem tots els temes que realment afecten el benestar de la gent, el seu futur, les seves possibilitats de desenvolupament –i l'aigua n'és un de molt directe–, que ho afrontem des de la Taula de la Sequera, per tractar el tema de la sequera... La portaveu del meu grup se'n riu perquè ella en diu «la Taula de la Sequera» i jo en dic «la Taula de l'Aigua», però és la Taula de la Sequera, tal com figura a la moció. I, com deia, amb aquesta taula, amb una àmplia participació social i començant a fer ara, sense les estridències provocades a través dels mitjans de comunicació, amb un debat serà entre les diverses parts del territori, el món científic i, lògicament, liderat pel Govern de la Generalitat, que aquest debat sobre l'aigua, sobre la sequera, es produeixi i que puguem, a través d'aquesta taula, no tindre debats com els que hem tingut en les últimes setmanes, en el futur, en aquest Parlament, perquè el problema el tindrem solucionat.

Les solucions estructurals estan previstes i s'estan executant. Som conscients que s'hi ha arribat tard, perquè la sequera s'ha precipitat ara. De totes maneres, permetin-me que acabi les meues paraules amb un lleuger toc d'humor, diguem, que de moment peticions a la Moreneta per peticions a la Moreneta, el conseller ha guanyat, perquè el diputat Nadal de Tarragona demanava a la Moreneta que no plogués i que es veiés la sequera amb tota la seua intensitat. El conseller, amb l'humor que el caracteritza, va dir el que va dir, i de moment està plovent. (*Remor de veus.*)

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor president.

El president

El senyor Daniel Pi...

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política de l'aigua (tram. 302-00096/08)

...en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, pot fer exactament el mateix: exposar la seva moció i posicionar-se.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. Continuem parlant de sequera. Ahir en aquest hemicicle es va veure una moció; avui se'n veu una de força diferent. La d'ahir, de fet, va

ser una mica sorprenent, perquè el fet que en un parlament del segle XXI es vingui a reclamar una cosa que, en síntesi, amb el que finalment es proposava, era poc menys que un sacrifici humà, polític, eh?, doncs, perquè els déus ens enviessin la pluja, crida l'atenció. Sort que no ho vam fer, perquè avui a més a més hauríem d'estar donant gràcies als déus, perquè avui afortunadament plou. (*Remor de veus.*)

La nostra moció no va en aquesta línia. La nostra moció va en una línia de com des del Parlament es pot..., què podem fer des del Parlament per tal de dotar, de prendre aquelles mesures que donen resposta a una situació de necessitat, d'emergència, que té el nostre país. Per això la nostra línia, evidentment, és diferent en la moció que els proposem.

En la intervenció que em va tocar fer ahir, a la qual em remeto, vaig posar de manifest l'existència els darrers anys d'una política hidràulica diferent de la que s'havia portat fins a l'any 2004 i que havia donat resultats. I estic satisfet perquè després, al llarg d'aquest matí, abans, en la sessió de control, i en altres intervencions de diferents portaveus, ho han confirmat d'aquesta manera. Vaig posar de manifest també que les mesures excepcionals i d'emergència que s'havien pres..., i ara en aquest moment ja estem parlant de 228 milions d'euros que ens estan arribant a donar de l'ordre de tretze hectòmetres cúbics més –per tant, una quantitat important–, que això s'havia fet i que, precisament perquè això s'havia fet, això és el que ens permetia estar parlant de problemes de manca d'abastament utilitzant el temps verbal de futur, afortunadament.

Per tant, d'entrada, vostès no s'han de sorprendre que el primer punt de la moció que presentem, i en la qual hem coincidit, per major o menor casualitat, amb el text que ha presentat Esquerra Republicana de Catalunya, digui, proposi donar suport a les mesures excepcionals empreses pel Govern.

I no és un punt «baladí», no és un punt d'aquells per quedar bé. Perquè que quedi clar: qui hi voti a favor després que no s'ompli la boca d'aquella paraula que s'utilitza tant, de la «coherència», i per tant, quan aquestes mesures provoquen determinats rebutjos en el territori, si us plau, que sigui coherent amb el que ha votat aquí. I qui hi voti en contra, que expliqui a la gent que en aquest moment té aigua a les aixetes que ha votat en contra d'aquell paquet de mesures que li permeten encara avui tenir abastament d'aigua.

Per tant, aquest és el primer punt: donar suport a les mesures d'emergència empreses. I és un punt que té la transcendència que els acabo de dir.

El segon punt: en coherència amb aquesta proposta, el Parlament insta el Govern a mantenir el ritme d'execució d'aquestes infraestructures i de les mesures d'estalvi i eficiència que hi van connectades.

Hi ha un segon punt a la nostra moció. En la mesura que la qüestió de la sequera ha superat el marc estrictament sectorial –darrerament els que menys parlem d'aigua ja som els del sector de l'aigua de tota la vida–, és absolutament bo evitar que la societat tingui una percepció a la

qual s'ajunten des d'opinions absolutament fonamentades fins al darrer *chascarrillo* d'«a mi m'han dit que».

Per tant, la creació d'un organisme en el qual les veus autoritzades, polítiques i no polítiques, però amb sol·l·licitud, sobre aquestes qüestions debatin un marc estable on s'analitzi i es realitzi el seguiment de totes les propostes que es fan per tal de fer front a la sequera és una proposta que fem absolutament convençuts de la seva conveniència, que va en la línia del que ja s'ha estat fent des del departament i des de l'ACA amb les taules sectorials que estan funcionant per a cada una de les conques i que, a més a més, senyors meus, estem fent una cosa absolutament exigida per la Directiva marc de l'aigua.

Evidentment, proposem que en aquestes solucions s'hi posi un límit: les actuacions que s'emprenguin proposem que el Parlament decideixi que en cap cas puguin comportar un transvasament permanent estructural d'aigua entre conques. I això el que vol dir és que no renunciem a l'objectiu que cada territori tingui els seus balanços hídrics quadrats –i aquesta és una exigència d'ara, que abans no es tenia en compte, i aquesta és una diferència important–, i que allò que s'hagi de fer en aquests moments siguin meres mesures d'intercanvi, reversibles, per donar resposta a situacions d'emergència.

I per a la meua força política aquest punt és important, perquè, quan des de la conselleria, però també des del Govern, es va veure que la gravetat de la sequera exigia una aportació externa de trenta-cinc hectòmetres cúbics, i així ho va aprovar el Govern. Aquesta proposta, que va comportar un desgast polític evident important, va ser una proposta que la vam assumir, i precisament la vam defensar, perquè amb la dificultat que tenia, la seva defensa aportava uns avantatges importants: un cost econòmic raonable, una temporalitat, i una cosa que apuntem-nos-la tota i tinguem-la gravada: el termini. La proposta del Segre garantia –parlo en passat– que s'arribava a temps. Hi han competències de l'Estat central, aquest és un fet. El ministeri, basant-se en els motius que ell deu tenir, en els informes que ell deu tenir, en els informes d'empreses que ell deu tenir, ha triat una solució diferent, i per responsabilitat, la nostra força política, que no era aquesta la nostra opció, per garantir que no s'obstaculitzen solucions tècniques que puguin portar aigua a l'àrea de Barcelona, ens tocarà a nosaltres en aquest moment defensar, conjuntament amb la resta de forces del Govern, aquesta proposta. Una proposta que per sentit de responsabilitat defensarem.

L'aportació puntual he dit que és imprescindible. Jo no els amagaré que quan aquests darrers dies vaig veure una personalitat de l'Estat que, evidentment, no és d'Iniciativa, parlava de si era un transvasament o no era un transvasament, a part que vaig pensar en la conveniència del cos de filòlegs que facin sistemàticament informes vinculants, vaig pensar que tornàvem a reeditar un debat que hem de superar. L'obra que proposem... (*remor de veus*), l'obra que proposem és una obra que ha de tenir una sèrie de caràcters –acabaré amb això, precisament, no pateixin– que li donin aquesta significació.

I això vol dir –primer punt, important–: garantir que no vestim un mort per desvestir-ne un altre, preeminiència dels actuals abastaments des del CAT. Segona cosa, lligar l'operació a una adquisició real riu amunt. Tercera cosa, concretar de manera verificable aquelles garanties de qui tindrà la clau i en quins casos es podrà determinar l'ús d'aquesta infraestructura i per a què. Quarta cosa, avançar –i tampoc és una competència de la Generalitat– d'una vegada per totes en la definició del cabal ecològic del riu Ebre, que des de la Generalitat, des del Departament de Medi Ambient s'han fet els deures i s'ha fet la proposta i els estudis que ho recolzen. Dedicar els esforços que el ministeri ha de fer, perquè els de la Generalitat s'estan fent, per tal de tirar endavant les propostes del PIDE, del Pla d'infraestructures del delta de l'Ebre; ens caldrà que ens replantegem en el futur si tots aquells projectes d'infraestructures de regadiu que tenim damunt de la taula ens els podem mantenir, això també ens ho haurem de plantejar. Que es doti de majors recursos econòmics i tècnics els plans d'abastaments, la concreció a les normatives urbanístiques supralocals de les mesures d'estalvi d'aigua.

Tots aquests punts són punts que la nostra força política posa damunt de la taula per tal que la solució d'emergència sigui exactament el que volem que sigui això: una solució temporal d'emergència i que es pugui explicar.

I quan he dit la paraula transvasament, que vostès han fet remor en aquest sector d'aquí a la dreta, la veritat és que m'han facilitat la feina, perquè jo estava pensant: «Com puc explicar..., com puc explicar que, contra el que abans era una aportació per sempre que passava a formar a part estructural, en aquest moment el que plantejem és una cosa diferent?» Doncs, mirin, no els ho diré jo; els llegiré un article de Ramon Folch, el final d'un article de Ramon Folch, que va sortir ahir, que poden coincidir-hi o no poden coincidir-hi, però fixin-se què diu, que parla de transvasaments, sí, que diu: «El problema actual no és fill del concepte, sinó de la desproporció: percentatge de cabal sostret, distància a recórrer, ús final de l'aigua. Que l'aigua del Ter o de l'Ebre permeti equilibrar balanços és raonable, que el desequilibri encara més és insensat. Superada la sequera, caldrà actuar proporcionadament i a l'escala adequada, serà l'autèntica nova cultura de l'aigua contra la vella incultura de sempre.»

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula el senyor Antonio Robles per presentar les esmenes del Grup Mixt.

El Sr. Robles Almeida

Gracias, señor presidente. Diputados y diputadas, yo creo que después de días, semanas hablando del agua, ya está bien de que dejemos de hablar del agua políticamente y empecemos a hablar del agua científicamente.

Nuestro grupo... (*remor de veus*) –no me quiten el tiempo, poco que tengo..., hasta aquí me lo tienes que

robar. (*Pausa.*) Me refiero a lo siguiente, mi grupo propone en esta moción una enmienda y también propone construir una subcomisión en base al artículo 53 de esta cámara como grupo de trabajo adscrito a la Comisión de Medio Ambiente, con representantes de los grupos parlamentarios. Pero debe de quedar ahí, yo creo que deberíamos hacer un esfuerzo para entender el problema que no acontece como un problema profundamente científico. Tienen que haber en esa mesa de trabajo ingenieros, técnicos, geólogos, es decir que tengamos la capacidad para entender el problema del agua como algo más que una lucha electoral. Y en ese sentido nosotros proponemos esta subcomisión, como digo, ya que el Reglamento de la cámara nos lo permite.

Por otra parte, hemos puesto una enmienda, porque ya que parece ser, que yo no estoy muy seguro, pero parece ser después de tanta lluvia dialéctica, que el Gobierno ya tiene una decisión hecha: que va a haber un transvase del Ebro a Barcelona. Si es así, deberíamos tener en cuenta un problema nuevamente, como decía al principio, científico: el Ebro está actualmente muy contaminado por el mejillón cebra, que es pernicioso para muchas cosas, para las tuberías sobre todo. Destruye prácticamente las canalizaciones, son larvas muy pequeñas, de unos cuarenta micras, que para que nos hagamos una idea, en cada metro cúbico de agua hay más o menos setecientos mil. Por tanto, si no hay los filtros adecuados, no podríamos evitar que esto contaminase todo tipo de cultivos, todo tipo de tuberías, incluso de las más pequeñas. Y lo que es más curioso, parece ser que se crían y se engrandecen en cualquier situación. Por tanto, es un gasto que tendremos que hacer, que prever, porque si no será un grave problema ecológico y de dinero.

De todas maneras, yo no quisiera acabar mi intervención..., recordando algo bien sencillo: por qué nos empeñamos..., bueno, nosotros no, por qué se empeña el Gobierno en intentar hacer filología –ahora entiendo aquello, por qué en el tripartito había tanto filólogo y ahora también, porque desde luego inventan muchas palabras para no entendernos. Alguien dijo alguna vez «cuánta lengua para tan poco entendimiento», ¿no? Pues bueno, cuánta palabra, cuánto concepto para enmascarar lo que es evidente, que es un transvase. Ustedes se equivocaron en un momento, ahora deberían rectificar y punto. Yo creo que simplemente decir: «Bueno, no pasa nada, es una necesidad» –como dicen ustedes– «nacional, pues nada, hagámoslo, hagamos de esa necesidad virtud, reconozcamos el error y punto.» Pero no está bien, yo creo que no está bien que a pesar de lo que está pasando se empeñen, incluso con el dinero de nuestros bolsillos, para no aceptar un concepto que les es perjudicial electoralmente, para no aceptar ese concepto se empeñen en montar y desmontar infraestructuras para evitar en lo posible que no se les acuse de trasvasar.

Miren, 180 millones de euros que nos tengamos que gastar de nuestro bolsillo cuando los podríamos haber ahorrado –como muy bien ha dicho el señor Espadaler ayer, que creo que puso las cosas en su lugar en ese aspecto–, cuando podríamos haberlos gastado de los fondos de cohesión de la Comunidad Económica Europea, digo yo que alguna cosa deberían ustedes rectificar y reconocer que eso está mal hecho.

Por tanto, deberíamos empezar a dejar tanta palabra vacía y gloriosa como «situación de excepcionalidad». ¿Cuándo es una situación de excepcionalidad? Si no tuviéramos el transvase del Ter, si no tuviéramos los pantanos que tenemos ahora, la situación de excepcionalidad sería constante –sería constante. Y precisamente lo que tenemos que hacer los políticos es prever lo que va a pasar. Por tanto, si no tuviésemos esos trasvases ahora, posiblemente tendríamos que necesitar agua constantemente. Y no tenemos una necesidad de agua simplemente y llanamente porque no llueva; no, no, no tenemos fundamentalmente agua, porque somos muchos más y gastamos mucho más. Eso es fundamental. Y además hay industrias, ocio, etcétera. Por tanto, no es una cuestión simplemente de sequía, sino de prever lo que va a acontecer.

Por tanto, dejen ya de una vez de verdad aportaciones, captaciones, trasvases, hagan lo que tengan que hacer y sobre todo no desmonten nada. Lo que monten ahora déjenlo, no sea que dentro de cuatro días volvamos a tener el mismo problema y como niños a pelearnos por las palabras. ¿Y quién pagará eso? Electoralmente creo que CiU pagó caro su adscripción al PH, ¿no? ¿Sí? Lo pagó caro. Creo yo que ahora lo tendrían que pagar ustedes por lo menos con la decencia de reconocer que entonces jugaron electoralmente y ahora siguen haciéndolo. No sigan mintiendo en ese sentido nunca más.

Les acabaré diciendo una frase más que nada del presidente del Gobierno español, el señor Rodríguez Zapatero, si la encuentro, que decía –podría recordar muchas, pero digo esta– lo siguiente en las pasadas elecciones en Zaragoza, con esa voz engolada que le caracteriza –lo digo por describir, no lo digo por nada más, yo no lo lograré hacer, pero, en fin: «Yo os dije hace cuatro años» –decía ante el presidente de Aragón– «que aquí mientras yo sea presidente no habrá transvase del Ebro.» Bueno, ¿y ahora qué hay? ¿Qué es? Bueno, ahora habrá que enmascarar el transvase, ¿no?

Por lo tanto, no acabo gastándole más el tiempo, solo recordarles una cosa: el Ebro cada día hecha al mar un número determinado de agua que no necesariamente pertenece al caudal ecológico. El caudal ecológico del Ebro, según estudios del medio ambiente, es 4.257 hectómetros cúbicos al año. Bien, el caudal que va al mar, a parte de ese, es en total nueve mil hectómetros cúbicos, si restamos, nos da 4.743 hectómetros cúbicos de agua que, digámoslo así, no pertenecen al caudal ecológico, que podríamos reutilizarla. El Plan hidrológico nacional gastaba o cogía de ese sobrante que no pertenecía al caudal ecológico mil cincuenta hectómetros cúbicos, de los cuales ciento noventa vendrían para Barcelona o para Cataluña. La desaladora del Prat nos va a dar unos sesenta hectómetros cúbicos al año. Les digo: mientras por el Ebro se va mucha agua dulce al mar, un poco más arriba la desalamos con gasto de energía y emisión de CO₂. Hombre, digo yo que me da la sensación que el Gobierno actual, si se le pusiera allí, seguro que nos convencería que las desaladoras son el último artificio maléfico contra la ecología. Pero se la ha ocurrido que es al contrario, y nos lo tenemos que creer. Por tanto, les diría: no es dramático –no es dramático– coger agua de una cuenca y ponerla en otra; yo si tuviese...,

os digo una cosa: si tuvieran ustedes una finca de cien hectáreas, la mitad de las cuales fuera pedregosa, con agua y muy poco productiva, pero la otra parte fuera de regadío pero no tuviera agua, ¿harían trasvase de un lugar a otro? (*Remor de veus.*) El agua es de todos –el agua es de todos–, y deberíamos tener algún criterio para poder repartirla, ecológicamente, pero para poder repartirla.

Por tanto, mi último ruego sería que aprendan de las aseveraciones absolutas en política y rectifiquen el error que cometieron hace cuatro años.

Gracias, señor presidente.

El president

Poden intervenir ara els grups per fixar posició; l'honorable senyor Ramon Espadaler, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bon dia, mai millor dit. Afortunadament plou, que potser ens ajudarà a resoldre moltes coses; plou aquí i plou més amunt, a les capçaleres, que això és una excel·lent notícia, que segur que uneix, doncs, les voluntats de tota la cambra, d'un costat a l'altre, i això també és bo de subratllar.

Vejam, avui se'ns presenten dues mocions, ben curioses, perquè són dues mocions que diuen exactament el mateix. I la primera pregunta, home, que ens fem és a veure si es tracta aquí de no signar-les junts, perquè és que costa d'entendre, o si volen visualitzar el dos contra un d'Iniciativa i Esquerra contra el PSC, o què és, però, en qualsevol cas, dues mocions que diuen el mateix i que l'únic que fan és que gaudim i vostès pateixin, doncs, de cinc minuts més d'intervenció per cada grup. Però en qualsevol cas la intentarem aprofitar tant com en siguem capaços, no?

I les mocions vénen a dir, bàsicament, dues coses. L'una, aquest suport al Govern en aquestes mesures d'excepcionalitat, i l'altra, la sequera.

Ja avenço que nosaltres votarem en contra d'aquesta moció, del primer fins a l'últim punt. Intentaré, doncs, en aquesta intervenció explicar per què, per què hi votarem en contra.

En el suport al Govern, voldria recordar que nosaltres fa un mes, ja, vàrem portar a aquesta cambra una interpellació i la moció subsegüent a aquella interpellació en què vam dir: «Nosaltres fem costat al Govern en un conjunt d'accions: que s'acabin les dessaladores que estan en marxa, que es puguin fer les inversions necessàries que estaven en marxa i que s'impulsin encara més si cal les polítiques d'estalvi, d'incentiu de l'estalvi.» Moció que –deia altres coses– no va gaudir del suport dels grups que donen suport al Govern, és a dir, del tripartit, però que va ser aprovada en aquesta cambra. Per tant, nosaltres entenem que ha quedat molt explícit i molt clar quina era la nostra posició.

Val a dir que també ens sentim molt defraudats –molt defraudats. Perquè aquell suport que vam donar al Go-

vern no va ser correspost. Se'ns va pagar, doncs, amb mentides. I ara no reiteraré tota la seqüència que hem viscut, tots els diputats i diputades: que el Segre, que no Segre, que ara el transvasament, però no transvasament, que els vaixells, que els trens, etcètera. És la manera com se'ns va correspondre aquell suport que nosaltres vàrem oferir i votar, doncs, al Govern d'aquell moment. Tant és així que ahir vam arribar, no a demanar cap sacrifici humà, faltaria més, per favor!, no a demanar cap sacrifici... (*Veus de fons.*) No, no... Vostè ha dit la paraula «sacrifici humà». Faltaria més! Nosaltres vàrem fer una reprovació política, que, doncs, continuem creient que era el que estàvem obligats a fer des de la perspectiva política. De sacrificis humans, conseller, ni un, només faltaria!, ans al contrari.

En qualsevol cas, per aquestes raons, la primera part, nosaltres ja la vam expressar en el seu moment; aquesta cambra hi va donar un suport unànim, i per tant queda dit i no tenim cap necessitat de reiterar.

I la segona part és molt, molt, molt curiosa –molt curiosa. Aquesta segona part, doncs, de la moció, nosaltres creiem que és una nova oportunitat perduda. Home, venir ara a proposar una taula per debatre la sequera en els termes que la proposen gairebé ratlla una mica l'escarni, gairebé ratlla l'escarni. Perquè diuen, escolti: «Parlarem» –diuen literalment– «només fins que duri l'escenari de sequera» –u–; «parlarem només de les mesures per sortir del pas en la sequera» –dos–, «i parlarem per valorar unes decisions...», que, de fet, ja estan preses.

O sigui, què farà aquesta taula? Què farà aquesta taula, si les decisions ja estan preses? Ja està feta la partida. Algú deia abans que la Moreneta, que si ajuda... Escolti, la Moreneta ens ha ajudat a tots. A nosaltres ens ha ajudat, perquè ja s'han retratat tots vostès. Ara ja hem vist totes les propostes que hi havia sobre la taula. Esperem, vaja... O és que la taula anuncia que sortirà una altra proposta de l'estil dels «barcos», dels trens o de no sé quin altre transvasament? –que no fos el del Roine; quedaríem aquí perplexos, ja!

Per tant, quin sentit té una taula que al capdavant aplegarà, sí, moltíssima gent? Això els agrada a vostès. Semblarà l'Orfeo Donostiarra, això; gairebé hi haurà tota mena de representació, que si els grups parlamentaris, que si els experts, que si els savis... Escoltin, per debatre què? Per beneir allò que el Govern ja ha decidit? –no el Govern ha decidit..., no el d'aquí, el d'allà, perquè vull recordar que la solució ha vingut imposada des del Govern d'allà–, en un termini en què no podem plantejar...? I això, home, li ho expliquin al president de la Generalitat. Perquè diu, escolti: «Allò del Roine, m'ho portin a la taula.» Si és que a aquesta taula diu: «No, no; és que les condicions per anar a parlar són que no es pot parlar de llarg abast i són que no es poden..., que si es parla de transvasaments, només d'aquests desmuntables.» Home, però què volen que anem a parlar en aquesta taula?

Malgrat tot..., nosaltres hi votarem en contra, però malgrat tot hi serem, eh?, i intentarem a més a més no desafinar en aquest Orfeo Donostiarra, i farem les nostres propostes, perquè no és el nostre estil, doncs, donar l'esquena.

Però sí deixar clara constància que hi votarem en contra, perquè aquesta és una oportunitat perduda –aquesta és una oportunitat perduda. Ens diuen de parlar només per com sortim del pas, quan ja el Govern ha decidit que s'ha de fer per sortir del pas, no el d'aquí, el d'allà, i ja ho han imposat al d'aquí –això ja ho hem debatut tant com ha convingut–, i a més a més totes les altres propostes no hi caben. Aleshores, què hem de venir, a beneir? Ja hi vindrem, conseller, ja hi vindrem, però no esperi de nosaltres que vinguem, doncs, rendir «pleitesia» i a fer número, per dir, escolti: «És que hem fet una cosa molt participativa i la taula de la sequera...» Nosaltres el que voldríem és una taula que mirés al futur; no voldríem una taula de la sequera, voldríem una taula de l'aigua i voldríem una taula per debatre les polítiques hídriques. (*Remor de veus.*)

I voldríem que fossin capaços de fer el que vam fer l'any 2000, el senyor Felip Puig, que els va convocar a tots vostès i va dir: «Se'ns acosta un pla hidrològic...», que ni tan sols intuïem... Tant de bo ho haguéssim sabut, com va anar tot plegat! Vull dir, escolti, mireu a veure quanta aigua falta en aquest país, com hi podem donar resposta... I això ho vam fer, en un exercici de responsabilitat, per part de tots els grups d'aquesta cambra. I vam arribar a acords amb el Partit Socialista, amb el Partit Popular, amb Convergència i Unió, i no es van posar d'acord, i és més que legítim, la gent d'Iniciativa per Catalunya i la gent d'Esquerra Republicana –molt legítim. Aquesta era una taula que tenia sentit, que podia parlar del llarg abast. Això sí que era una altra manera molt diferent d'enfocar la qüestió –això sí que era una altra manera molt diferent d'enfocar la qüestió.

Una taula per debatre, aquí, amb una multitud de gent, qüestions tècniques o polítiques, que jo crec que són netament polítiques, ja no té cap utilitat ni cap sentit. A hores d'ara, insisteixo, el joc ja està fet, ja està repartit; ja ens hem vist tots plegats les cartes, ja sabem tots plegats on som. I li dic que, malgrat votar-ho en contra, ja hi serem, conseller, perquè no li farem pas cap *plante*, però és que no servirà absolutament..., no servirà absolutament de res, no?

I em fa gràcia que en aquest debat, i permetin-me replicar un parell de coses que s'han dit, que em semblen, doncs, importants, home, tota aquesta mena de desori que hi ha hagut, que si el transvasament ha de ser muntable, desmuntable... Escolti, en tres dies, no en una setmana, en tres dies, hem passat de dir que no hi hauria transvasament, que hi hauria transvasament, i que dos grups, per boca del senyor Saura i per boca de la senyora Simó, d'Iniciativa per Catalunya i Esquerra, que desmuntaríem una part de la canonada. Els uns..., era una competició, també; el senyor Saura em sembla que deia un quilòmetre i no sé si Esquerra Republicana en deia dos.

Escolti, els països civilitzats de l'Europa occidental això ho resolen amb una cosa que es diu «normes d'explotació»; fan la infraestructura i pacten. I d'això sí que en podríem parlar a la taula: normes d'explotació. Però aquí la infraestructura ens la farà..., no sé qui l'acabarà fent, la pagarem nosaltres, o a càrrec nostre, i a més a més, les normes d'explotació, vés a saber qui les dis-

cutirà, que és més sensat fer normes d'explotació que no pas desmuntar, que jo crec que aquesta tesi..., ara ja no surt això del desmuntable. Jo no sé si és que volien penjar un tub per sobre l'AP-7 per dir: «Mira, avui no hi ha transvasament; mira, avui no hi ha el tub...» Siguem seriosos! Siguem seriosos, perquè em sembla, em dóna la sensació que no en som, i això és altament preocupant. Nosaltres hauríem jugat... –i malgrat tot hi vindrem a aquesta taula–, hauríem preferit una taula similar a aquesta, però amb possibilitats de parlar, no només fins la sequera..., no, no de la sequera, sinó de la política hidràulica d'aquest país.

I en aquest sentit vam presentar una iniciativa parlamentària, nosaltres, que, per cert, vostès, els que donen suport al tripartit, no ens han permès que la discutíssim en aquest plenari –no ens ho han permès–, d'una comissió de seguiment, doncs, de la sequera. I en aquest sentit reclamem la possibilitat de debatre amb una mirada una mica més llarga, una mica més enllà de la sequera que afortunadament superarem, amb aquestes mesures, i tant de bo les superem amb una bona pluja, tant de bo, que això serà bo pel país i pels boscos i de cara a l'estiu i de cara al subministrament i de cara a tot plegat, serà magnífic, però hauríem preferit, home, un exercici no ho sé si de generositat, però sí de transparència per part del Govern.

I em ve al cap..., jo no en tinc cap, de cita, de ningú, me'n ve una de la meua àvia, que deia «quan fou mort el combregaren», que, senyor Robles, en castellà –no és literal la traducció– és «a buenas horas, mangas verdes».

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(*Alguns aplaudiments.*)

El president

El senyor Jordi Terrades, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, he escoltat amb atenció la intervenció del senyor Espadaler i li asseguro que ara encara entenc menys com avui..., bé, ho entenc perfectament, no?, per què votaran en contra, però em permetrà que li expressi que també –vostè, que ha manifestat que els grups que donem suport al Govern estem en contradiccions–..., la seva –i després també li explicaré el perquè– jo crec que està en una contradicció flagrant respecte a les posicions tradicionals i a les polítiques tradicionals que vostès han defensat, amb les que en aquests moments defensa el Govern i implementa el Govern.

Deixi'm..., aquesta moció s'ha presentat per separat o són dues mocions iguals, perquè vostès saben perfectament que hi van haver dues interpellacions, una que va fer el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i una altra, el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, eh?, i per tant, amb el Reglament de la cambra, cada interpellació dóna lloc a una moció, amb les quals ja els dic que nosaltres hi estem –amb totes dues, perquè són iguals– absolutament d'acord.

Per què? Perquè jo crec que defineixen amb claredat quina és la política que el Govern de Catalunya impulsa i implementa, tant a nivell estructural com a nivell conjuntural. S'ha repetit a bastament al llarg d'aquesta sessió, d'aquest Ple, i de l'anterior, que hem parlat molt d'aigua. El Govern i els partits que li donem suport, doncs, apostem, a nivell estructural, per una nova política de l'aigua, que està basada en l'estalvi, en la millora de la xarxa de distribució, en les actuacions sobre la demanda, en la reutilització, en la recuperació d'aqüífers, i, a llarg termini, en la construcció de dessalinitzadores.

D'aquests conceptes, en aquesta taula a què vostè feia referència no fa gaires minuts, també se'n va parlar. Vostè ho sap perfectament, eh? Estem aplicant aquells principis en què vostès també estaven d'acord. El 2002 ja ens separava una qüestió, sobretot a vostès i a nosaltres, que era el transvasament del Roine; ens separava el 2002 i ens segueix separant avui. Però en la resta de qüestions hi estaven d'acord. I, per tant, home, no entenc aquesta desautorització de les actuacions que el Govern implementa amb les quals vostès l'any 2002 també estaven d'acord.

I amb les inversions en infraestructures que el Govern està fent s'ha de permetre –i la permetrà–, quan estiguin totes acabades, la possibilitat, i així ho entenem nosaltres, de vida i de progrés de tots els ciutadans del país i de tots els territoris del país. I no m'he cansat de dir-ho aquests dies: cal reconèixer en aquesta situació d'emergència el paper que han fet els ajuntaments del Camp de Tarragona, des del punt de vista de la solidaritat amb la regió metropolitana de Barcelona; de la conca del Ter, que és, ha estat fonamental, no només ara sinó al llarg dels anys, la seva aportació de recursos cap a aquest territori del país, i també, si és necessari utilitzar aquests recursos perquè la situació es complica, malgrat que avui estigui plovent, doncs, de les Terres de l'Ebre.

Nosaltres no estem per disputes territorials i no entrem en aquest debat, perquè a la taula tenim un problema, un problema greu, i jo crec que les ciutadanes i els ciutadans acaben entenent poc aquestes disputes que a vegades es produeixen des del faristol i el que volen és que, en qüestions de país, el Govern i l'oposició arribin a acords perquè, en el cas que sigui necessari, estiguin totes les mesures a disposició per posar-les en funcionament per garantir el dret dels ciutadans a tenir abastament d'aigua.

Nosaltres donem suport al Govern en totes les mesures que s'han anat desenvolupant fins avui, tant aquelles estructurals que no han arribat a temps, i estic referint-me..., per solucionar la situació que tenim en aquests moments i m'estic referint a la dessaladora del Prat, que entrarà en funcionament al maig de l'any que ve, i també donem suport, com s'ha evidenciat de manera clara, a les mesures conjunturals que s'han anat desenvolupant.

La solució a què han arribat els governs de Catalunya i d'Espanya per tal de posar un recurs més, que ja s'havia estat analitzant, a disposició d'aquesta situació d'emergència, que és la interconnexió de les xarxes del

Consorci d'Aigües de Tarragona amb ATLL..., i, com s'ha repetit moltes vegades aquí, que jo també ho faré, només es farà servir en cas de necessitat, en cas que el mes de setembre, octubre totes les altres mesures no siguin capaces d'aportar els hectòmetres que necessitem perquè els 5,5 milions de persones que viuen a la regió metropolitana de Barcelona, a les conques internes, doncs, no tinguin aigua.

Per tant, només es farà servir aquesta instal·lació en cas d'emergència. Es farà servir també de manera conjuntural i té un termini d'acabament de fer servir aquesta canonada per portar aigua, que és quan les mesures, les infraestructures estructurals estiguin en funcionament i, per tant, aportin els recursos necessaris perquè el sistema funcioni.

Ahir va haver-hi un cert debat..., un cert debat no, mentre jo ho explicava observava que hi havia posicions que deien que no als bancs que l'oposició. Miri, el model o el projecte que es va sotmetre a informació pública el 2002, d'interconnexió de xarxes, i el que es desenvoluparà en aquests moments no són el mateix. Aquell projecte permetia aportar més recursos hídrics, a part que era permanent, eh?, cap aquí. Si no ho he calculat malament, que em sembla que no, un 85 per cent més del que l'actual proposta que han acordat els governs aportarà al sistema. Perquè, com vostès saben, transportar cabals per la canonada no és proporcional al diàmetre, sinó a la secció. I, com que la secció que vostès proposaven era bastant superior, els litres d'aigua cap aquí, de manera permanent i estructural, eren diferents. Però, bé, si vostès estaven d'acord amb aquesta interconnexió de xarxes amb alta, el que no m'explico és que no donin suport a les posicions del Govern ara que això s'està implementant.

Crec que la Taula Nacional de la Sequera que es proposa, i que s'aprovarà en aquesta moció, és un instrument, és un lloc de seguiment i d'anàlisi de l'evolució d'aquesta sequera. I no entendria, i jo crec que el país no entendria que algun dels grups de la cambra no estiguessin també presents a la Taula Nacional de la Sequera per tal de fer un seguiment del conjunt d'actuacions que el Govern està desplegant.

I, per anar acabant, home, des del meu grup parlamentari –des del meu grup parlamentari–, cap contradicció amb les posicions que hem mantingut en el passat recent i en l'actualitat. Primer, perquè no estem d'acord amb els grans transvasaments –ho diem fa cinc o sis anys enrere i ho seguim manifestant avui–; perquè estem d'acord a desenvolupar una nova gestió de la política de l'aigua –no els recordaré els conceptes, perquè tots vostès els tenen–, i perquè quan es va signar a Tortosa, l'11 d'octubre del 2003, el compromís en contra del Plan hidrológico nacional, que seguim manifestant avui aquí que hi seguiríem estant en contra de manera radical, el llavors responsable de les polítiques medambientals del Partit Socialista de Catalunya ja deia que la interconnexió de xarxes amb alta es podia fer en cas d'emergència, que és el que en aquests moments el Govern de la Generalitat ha acordat amb el Govern d'Espanya per sortir d'aquest atzucac.

Gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Montanya.

El Sr. Montanya i Mías

Gràcies, president. Il·lustres diputades i diputats, nosaltres no donarem suport a aquesta moció; m'atreveixo a dir que de cap de les maneres donarem suport a la moció. Per diversos motius, que anirem explicant.

Però també, com a qüestió prèvia, manifestar que també ens ha generat, si més no, una certa sorpresa aquesta fusió «mocionària» –prevista reglamentàriament i, per tant, res a dir. Però sí que ens ha decebut –i jo lamento que no hi hagi el diputat d'Esquerra Republicana que va dur a terme la interpellació al passat Ple del dia 2 d'abril– perquè lògicament a nosaltres ens ha generat una profunda decepció el contingut de la moció. A la interpellació... *(Pausa.)* Benvingut, senyor Mòdol. A la interpellació, senyor Mòdol, vostè efectivament va utilitzar un to crític –va utilitzar un to crític. És més, va posar de manifest que intervenia en la seva condició de diputat per Esquerra –no pot ser d'una altra manera–, però també va manifestar que intervenia des de la perspectiva que li donava i que l'obliga la condició d'electe per la circumscripció de Lleida. Veient la moció, no sabem si ha canviat de circumscripció, vostè. *(Pausa.)* No, d'acord. Ens quedava aquest dubte; fa bé d'aclarir-ho. Però el cert és que vostè presenta una moció absolutament indefinida, indeterminada, *light* –això queda molt bé–, sense substància i molt submissa –senyor diputat, molt submissa. Inclús va arribar vostè a dir, a la seva interpellació, que estava molt incòmode, i es dirigia a l'honorable conseller amb aquests termes. Clar, escolti, de la interpellació a la moció vostè s'ha acomodat –vostè s'ha acomodat, i tant que s'ha acomodat. Escolti, només cal llegir-la.

Li ho diré: vostè avui ha fet un discurs si més no..., podríem considerar-lo correcte i inclús brillant quant a les formes, però decebedor quant al contingut. Efectivament, escolti'm, ens presenten una sèrie d'alternatives en aquesta moció que no aporten absolutament res. Miri, aquí, quan hi ha un problema, es fa una llei; això em sembla que a aquestes altures és quasi inqüestionable. Escolti, si no ens n'acabem de sortir, fem un reglament; molt bé. I, si no, un decret. L'agència –ja la tenim–; tampoc ho ha solucionat. S'ha parlat avui de fer una subcomissió; bé, en podem parlar. Però ara resulta que la solució és fer una taula; fantàstic.

Escolti'm, en tot aquest íterim afortunadament ha començat a ploure. Potser sí que al final haurem d'anar tots de romeria a Montserrat a visitar la Verge de Montserrat. Perquè, clar, de la llei, del reglament, del decret, de l'agència... I fins que no fem la taula..., que, fixi-s'hi vostè, la taula aquesta, si l'haurem de fer de sis-cents quilòmetres, perquè ho han de resoldre a Madrid. Si al final la competència la té Madrid. Fixi-s'hi, d'aquí que acabarem la taula aquesta, aquesta taula nacional, la de dies que passaran! I afortunadament plou.

Solucions? Ni una. I això genera problemes, i genera problemes molt greus, especialment a vostès, als grups

que donen suport al Govern. Perquè vostès han perdut la credibilitat –han perdut la credibilitat– i, el que és pitjor, han perdut davant dels ciutadans de Catalunya la facultat de generar confiança, i això és el pitjor que li pot passar a un govern, això és el pitjor que li pot passar a uns grups parlamentaris que donen suport al Govern. Les diferents contradiccions i informacions donades pel Govern sobre el transvasament d'aigua del Segre al riu Llobregat, la falta de transparència i informació sobre la intenció del Govern de la Generalitat de transvasar aigua del Segre –aigua del Segre: nosaltres també hem estat a Prats i Sansor– a l'àrea de Barcelona, per interessos partidistes i seguint indicacions del Govern de l'Estat –del Govern de l'Estat–, pel que fa a la falta de transparència per evitar repercussions electorals adverses.

Vostès han perdut credibilitat i han perdut la capacitat de generar confiança per l'actitud poc dialogant i mancada de consens, tant amb les institucions lleidatanes com amb els regants, la gent del territori, a l'hora de buscar solucions a la necessitat d'aigua a altres llocs de Catalunya.

També, els ho repeteixo, han perdut la capacitat de generar confiança, han perdut la credibilitat per l'oblit de la situació de sequera que també estan patint els ciutadans de Lleida, els ciutadans de les comarques de Lleida, que comporta que molts pobles d'aquestes comarques estiguin avui en dia rebent aigua de boca mitjançant camions cisterna: Ivorra, Torà, Sanjaia, Biosca, etcètera.

I també han perdut vostès tota credibilitat –tota credibilitat– envers els pagesos i els agricultors de les terres de Lleida, que, davant d'una situació de greu sequera que afecta seriosament els seus regadius, se'ls ha tractat com a irresponsables pel que fa al consum d'aigua.

Vostès també han perdut la capacitat de generar confiança per l'actual situació de falta de subministrament d'aigua o de manca d'aigua a certs indrets de Catalunya a causa de la nul·la inversió per part d'aquest Govern de la Generalitat en noves infraestructures i milloreres de la xarxa existent, així com del retard de les obres hidràuliques previstes.

I, amb tot això, maregem la perdiu: interconnexions, aportacions temporals, captacions, aprofitaments, punxades, temporalitat. S'acabarà parlant de transvasament, que és la realitat; no els faci tanta por assumir el que és i el que possiblement tocava fer en el seu moment i que ara, amb tota la urgència, s'acabarà fent. I s'acabarà fent, afortunadament, perquè vostès no tenen competència en aquesta matèria. Si no, vostès estarien agafant l'aigua del Segre, l'aigua que necessiten les terres de Lleida, l'aigua que necessiten l'economia i els regadius de les terres de Lleida per continuar i per poder aprofitar una de les infraestructures més importants dels darrers cent anys que s'estan construint a Catalunya, com és el Segarra-Garrigues.

I ara ho volen solucionar amb una taula. Escolti'm, a nosaltres no ens hi trobaran, aquí. I, per tant, crec que queda clar que no donarem suport a aquesta moció per tots els arguments exposats i, ho repeteixo, lamentant

també, si no el canvi de circumscripció, sí que aquesta submissió, senyor Mòdol, que finalment han demostrat des d'Esquerra Republicana cap als seus interessos de partit per sobre dels interessos de les comarques de Lleida.

Moltes gràcies, senyor president.

(El Sr. Mòdol i Bresolí demana per parlar.)

El president

Senyor Mòdol, pot posicionar-se sobre les esmenes, de fet, té tres minuts; pot aprofitar-ho tot. *(Pausa.)* Senyor Mòdol, té tres minuts per posicionar-se sobre les esmenes, i li dic que ho aprofiti per fer el torn de contradiccions i al·lusions.

El Sr. Mòdol i Bresolí

Molt bé. *(Pausa.)* Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, sobre l'esmena, dir que la rebutjarem. Em posiciono ja d'entrada, perquè –ho explicarà millor el col·lega Daniel Pi– no és procedent –no és procedent.

L'altra qüestió sobre la qual sí que m'he de pronunciar, sobre algunes expressions que s'han fet avui aquí en el tema –i veig que no en sortim, del discurs– d'intentar atiar persones i territoris contra persones i territoris. Aquest és el problema, és un dels problemes substancials de la política catalana. La política catalana té un problema –jo des que sóc parlamentari l'estic vivint, però abans també el vivia d'una forma directa–: es fa política –potser està malament dir-ho així, amb aquesta cruesa, però– dintre d'un vas d'aigua. I precisament les tempestes ja sabem que dintre d'un vas d'aigua són controlables, però bullen molt.

I precisament perquè s'han de plantejar les coses amb rigor i amb responsabilitat, plantejem el tema de la taula sobre la sequera. Perquè s'ha de parlar de moltes coses, i en aquesta taula tothom ha de poder donar el seu punt de vista, els seus arguments, les seues expressions, tothom, per acabar definint una política de l'aigua que sigui un pacte, com vam dir en la nostra interpellació, també, senyor Montanya, que sigui un pacte de país. Perquè el que li convé a aquest país sobre aquesta qüestió és un pacte, i més tenint en compte que, com vostè ha assenyalat, aquesta competència en una part de la conca, contra l'opinió d'Esquerra Republicana de Catalunya, que mantenia una posició molt concreta sobre aquesta qüestió a l'Estatut de Catalunya –altres grups no la van mantenir, el Grup de Convergència i Unió d'una forma clara–..., es va decidir que es perdessin determinades competències que en l'Estatut del 30 de setembre ens donava sobre la qüestió.

I, finalment, dir que a nivell territorial un ha d'actuar amb coherència i amb consciència; la meua consciència envers el servei que faig al territori de les comarques que m'ha elegit, als ciutadans d'aquestes comarques, és absolutament tranquil·la, perquè m'han sentit dir sempre el mateix. Sempre intento asserenar el debat, perquè aquest debat se produeixi en les millors condicions possibles, perquè, a la llarga i a mitjà termini, el que hem de buscar són solucions que perdurin, més enllà de

la sortida mediàtica, de l'impacte d'un dia d'un titular de diari. No m'hi trobaran a mi per aquest corrent.

Gràcies.

El president

Senyor Pi, pot..., té tres minuts també.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. D'entrada, que ningú tregui conclusions que la moció que ha defensat el meu col·lega –professional, per descomptat– senyor Carmel Mòdol i la que ha presentat Iniciativa han sigut presentades per separat. No hi busquin altra lectura que una consulta als serveis jurídics de la cambra, que ens han dit que ho féssim així. Ho hauríem pogut presentar junts si així ens ho haguéssim contestat. Els asseguro que no té cap altra transcendència que això.

De l'anunci que no ens donarien suport per part del Grup de Convergència i per part del Grup del Partit Popular a la moció que nosaltres presentem avui jo en faig dues lectures, no? La primera lectura és que caldrà explicar que vostès avui han decidit no donar suport a aquell conjunt de mesures d'emergència que s'han plantejat i que es plantejaren per tal d'abastir d'aigua. Per tant, ja s'ho faran; això vostès ho hauran d'explicar. Vostès estan dient que no es facin nous pous, que no es tregui aigua, que no es doni aigua als regants amb aigua procedent de les depuradores (*remor de veus*), estan dient tot això, que a tot això vostès no hi donen suport. Això és el que votarem d'aquí un moment.

I una altra cosa que a mi em sembla que es pot treure com a conclusió d'aquest debat d'avui. Jo no m'atreiria mai a dir que un lloc en el qual els grups polítics d'aquesta cambra, els mitjans acadèmics, socials, científics i aquells que tenen una opinió qualificada, per tal de fer un seguiment d'un seguit de mesures, no només d'una mesura, se n'estan prenent moltes, de mesures, unes mesures que quatre vénen, quatre hectòmetres cúbics més vénen d'altra conca i la resta, fins a dotze, hauran de venir d'un seguit de mesures..., que qui estudia això sigui qualificat d'Orfeo Donostiarra. Jo no m'atreiria mai a fer-ho.

Pel que fa a l'esmena que ha presentat el Grup Mixt, aprofitar per aclarir que ni el transvasament del Pla hidrològic nacional ni la interconnexió de xarxes van tenir mai pressupost concedit ni fons europeus concedits, mai; al contrari –al contrari. Per tant, en aquests moments allò hauria requerit aportacions de diners absolutament externes.

I pel que fa a la preocupació que vostè manifesta a la seva esmena, el musclo zebra és una realitat, un problema a la conca de l'Ebre, però afortunadament la planta de tractament de l'Ampolla disposa dels mitjans per tal de tractar-ho. Per cert, disposa, entre altres, d'uns filtres de carbó actiu que ha fet aquest Govern, que mai ningú en vint anys havia fet abans i que estan en funcionament, em sembla recordar, de fa aproximadament un any.

Per aquest motiu, entenent i compartint la seva preocupació, però, no admetrem la seva esmena.

Moltes gràcies.

(Pausa. El Sr. Robles Almeida demana per parlar.)

El president

Senyor Robles...

El Sr. Robles Almeida

El punto 2.a, querríamos votarlo por separado.

El president

Només aquest, eh?

El Sr. Robles Almeida

Sí.

El president

No hi ha cap altra votació separada, no?

(Pausa llarga.)

Doncs, posem primer a votació el punt 2.a d'aquesta moció.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 68 vots a favor, 57 vots en contra i 3 abstencions.

Votem, seguidament, la resta de la moció.

Comença la votació.

Que ha estat aprovada per 69 vots a favor i 59 vots en contra.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les dues del migdia i tretze minuts.